HER DOĞAN İSLÂM FITRATI ÜZERE DOĞAR

4- وعن أبي هريرة رضي اللّٰهُ عنهُ قال: قال رسولُ اللّٰهِ #:]مَامِنْ مولودٍ إلّا يولدُ علَى الفطرةِ ثم يقولُ اقرؤا »فِطرَةَ اللّٰهِ التي فطَرَ النّاسَ علَيْهَا« فأبَواهُ يُهَوِّدَانِهِ أوْ يُنَصِّرَانِهِ أوْ يُمجّسَانِهِ كَمَا تُنْتِجُ البَهيمةُ بَهِيمةً جَمْعَاءَ، هلْ تُحسونَ فيهَا من جَدْعاءَ حتَّى تكونُوا أنتم تجدعُونَهَا. قَالُوا يا رسُولَ اللّٰهِ: أفَرأيْتَ من يَمُوتُ صَغِيراً؟ قَالَ: اللّٰهُ أعْلَمُ بِمَا كَانُوا عَامِلِينَ[أخرجه الستةُ إلّا النسائيّ، وهذا لفظُ الشيخين، وللباقينَ بنحوِهِ.وفي أخرى]مَامِنْ مَوْلُودٍ يُولدُ إلّا وَهُوَ عَلى هذِهِ المِلَّةِ حتَّى يُبينَ عنه لسانُهُ[.

Ebu Hüreyre (radıyallahu anh) anlatıyor; Hz. Peygamber (aleyhissalâtu vesselâm): ***"Her çocuk fıtrat üzerine doğar"*** **buyurdu ve sonra da** ***"Şu ayeti okuyun"*** **dedi:** ***"Allah'ın yaratılışta verdiği fıtrat..."1.*** **Sonra Resûlullah (aleyhissalâtu vesselâm) sözünü şöyle tamamladı:** ***"Çocuğu anne ve babası Yahudileştirir veya Hıristiyanlaştırır veya Mecusileştirir. Tıpkı hayvanın doğurunca, azaları tam olarak yavru doğurması gibi. Siz kesmezden önce, kulağı kesik olarak doğmuş hayvana rastlar mısınız?"*** **Dinleyenler: "Ey Allah'ın Resûlu, küçükken ölenler hakkında ne dersiniz (cennetlik mi, cehennemlik mi?) diye sordular. Hz. Peygamber (aleyhissalâtu vesselâm) şu cevabı verdi:** ***"(Yaşasalardı) nasıl bir amel işleyeceklerdi Allah daha iyi bilir."*** **Bir başka rivayette:** ***"Doğan hiçbir çocuk yoktur ki, konuşmaya başlayıncaya kadar şu din üzere olmasın"*** **buyurulmuştur.**

1-Hadiste şöyle buyurulur: ***"Her doğan çocuk İslam fıtratı üzere doğar. Daha sonra ana-babası onu yahudi, hıristiyan veya ateşperest yapar."2***

Ebü Hureyre yukarıdaki hadisi naklettikten sonra şu ayeti okumuştur: ***"Ey Muhammedi Sen yüzünü hanîf olarak dine, Allah insanları hangi fıtrat üzere yaratmış ise ona çevir. Allah'ın yaratışında hiç bir değişme yoktur. İşte dosdoğru din budur; fakat insanların çoğu bunu bilmezler."3***

Hanîf; eğriliğe sapmaksızın doğru yoldan giden demektir. Hz. İbrahim'in tevhîd yani ***"Allah'ı bir tanıma dini" anlamında da kullanılır.***

--"(Resûlüm!) Sen yüzünü hanîf olarak dine, Allah insanları hangi fıtrat üzere yaratmış ise ona çevir. Allah'ın yaratışında değişme yoktur. İşte dosdoğru din budur; fakat insanların çoğu bilmezler."4

Allahü Teala şöyle buyurur: "Rabbin yalnız kendisine kulluk etmenizi, ana-babanıza da iyi davranmanızı kesin bir şekilde emretti. Onlardan biri veya her ikisi senin yanında yaşlanırsa, kendilerine "öf" bile deme; onları azarlama; ikisine de güzel söz söyle. Onları

---

1 **Rum: 30/30.**

2 **Buharî. Cenaiz. 80., Kader, 22,23,24; İbn Hanbel, II, 315, 346.**

3 **er-Rum, 30/30; bk. Buhari, Tefsiru Sure: 30/1.**

4 ***Rum.30.***

esirgeyerek alçak gönüllülükle üzerterine kanat ger ve; "Rabbim! Küçüklüğümde onlar beni nasıl yetiştirmişlerse, şimdi de sen onlara (öyle) rahmet et" **diyerek dua et."5**

1--"Her can ölümü tadacaktır. Bir imtihan olarak size iyilik ve kötülük veririz. Sonunda Bize dönersiniz."6

-"Her can ölümü tadacaktır. Sonra bize döndürüleceksiniz."7

2-Her doğan;kadın-erkek.

3-Fıtrat;Tevhid akidesi üzere olan.

"Hem ben, ne diye beni yaratana kulluk etmeyeyim. Oysa siz de yalnızca O'na döndürüleceksiniz."8

4-Yahudi;

"Bizim için bu dünyada da bir iyilik yaz, ahirette de. Çünkü biz sana varan doğru yola yöneldik." Allah, şöyle dedi: "Azabım var ya, dilediğim kimseyi ona uğratırım. Rahmetim ise her şeyi kapsamıştır. Onu, bana karşı gelmekten sakınanlara, zekâtı verenlere ve âyetlerimize inananlara yazacağım."9

5-Nasrani;

" Kim İslâm'dan başka bir din ararsa, (bilsin ki o din) ondan kabul edilmeyecek ve o ahirette hüsrana uğrayanlardan olacaktır."10

6-Hel tuhissune;

"Onlar azabımızı hissedince, hemen oradan süratle kaçıyorlardı."11

7-Fe ebevahu;Bu ifade tağlib içindir.Mesela;Ömereyn.(Hz.ebubekir-ömer), Kamerey. (ay-güneş),Esvedeyn.(hurma-su)

---

5 **el-İsra, 17/23, 24; bk. Lok'man, 31/14,15.**

6 **Enbiya-35.**

7 **Ankebut-57.**

8 **Yasin.22.**

9 **Araf.156**

10 **Al-i İmran.85.**

11 **Enbiya.12.**

8.Min ced'ae; min zaiddir.Tıpkı -mâ câenâ min beşîrin-,- "Bize bir müjdeleyici ve de uyarıcı gelmedi" -12

Min nerelerde zaid olarak gelir;

a-Nefiyden sonra. 13

b-İstifhamdan sonra. - hel min hâlikın gayrullâhi –14

***Fıtratı koruyamayan kimse ise;**

-"Ulâike kel en'âmi bel hum edallu, ulâike humul gâfilûn-15,- İşte bunlar hayvanlar gibi, hatta daha da aşağıdadırlar. İşte bunlar gafillerin ta kendileridir.-

AÇIKLAMALAR:

1- Bu hadiste kişinin kazanacağı dinî, meslekî, ilmî vs. her çeşit şahsiyette terbiyenin, hususen anne ve babanın rolü dile getirilmektedir. Gerçekten milletlerin iyi veya kötü her istikamette kaderini tayin eden âmillerin başında terbiye gelir.
Terbiyevî gayretler terbiyevî müesseseler, terbiyeye ayrılan vaktin miktarı neticeye tesîr eder.
Hadîste, terbiye yoluyla çevrenin kişiye vereceği şeylere "din" örneğinde dikkat çekilmiştir.
2- Dikkat çekilen ikinci bir husus çocuk fıtratıdır. Hz. Peygamber (aleyhissalâtu vesselâm) bütün çocukların aynı fıtrata sâhip olduğunu ifade etmektedir: Zengin çocuğu da, fakir çocuğu da... siyahî çocuğu da, beyaz çocuğu da, Avrupalı aileden doğan çocuk da, Afrikalı yamyam âileden doğan çocuk da aynı fıtrata sâhip. Demek ki, doğduğu an dikkate alındığında bütün insanlar aynı yaratılış üzeredirler, aynı temel kapasite ve temayüllere sahiptirler. Resûlullah (aleyhissalâtu vesselâm) *"Allah'ın yaratışta verdiği fıtrat"* âyetini de delil getirerek mevzuyu iyice kuvvetlendiriyor. Kavimler, milletler, ırklar arasındaki farklılıklar, dış şartların ve bilhassa terbiye sisteminin tesiriyle husule gelmektedir. Terbiye sistemi deyince, öğretilen muhteva, öğretime verilen ciddiyet, öğretim müddeti, öğretim techizatı, teknik ve metodlar, nazariyat, pratikler vs. vs. anlaşılacaktır.
Âlimlerden bazıları: "Çocuk, Allah bilgisine sahip olarak, Allah'ı ikrar edecek bir yaratılışla doğar. Kendisinin bir yaratanı bulunduğunu ikrar etmeyecek hiçkimse doğmamıştır, bunu başka şekilde isimlendirse ve hattâ, O'nunla birlikte bir başka şeye tapınsa da" demiştir.
Nevevî, muhtelif görüşleri kaydettikten sonra "En doğrusu, her çocuğun İslâm'ı kabûle hazır bir yaratılışla doğmuş olmasıdır" der. Hadisi böyle anlamalıyız demek ister.

---

12 **Maide.19.**

13 **Maide.19 gibi.**

14 **Fatır.3.**

15 **Araf-179.**

3- Hadîste temas edilen üçüncü husus, büluğa ermeden ölen çocukların uhrevî âkibetleri. İslâm âlimleri, bu meseleye temas eden diğer hadisleri ve bir kısım âyetleri de nazar-ı dikkate alarak farklı görüşler ileri sürmüşlerdir:
1- İslâm âlimleri büyük çoğunluğuyla "Müslüman ailelerin çocukları cennetliktir, çünkü mükellef olmazdan önce ölmüşlerdir" der. Bu hususta kesin hükümden kaçarak ihtiyatı iltizam edenler olmuşsa da Hz. Peygamber (aleyhissalâtu vesselâm)'in: *"Bülûğa ermeden üç çocuğu vefat eden hiçbir Müslüman yoktur ki, Cenâb-ı Hak, çocuklara olan rahmeti sebebiyle onu cennete koymamış olsun"* hadisine dayanarak bunların isabetli davranmadıklarını söylemişlerdir.
2- Müslüman olmayan ailelerden ölen çocuklar hakkında üç farklı görüş ortaya atılmıştır:
a) Çoğunluk, "Bunlar ebeveynlerine tâbi olarak cehennemliktir" diye hükmetmiştir.
b) "Kesin hüküm verilemez" diyenler olmuştur.
c) Muhakkik âlimlerin benimsediği sahih görüşe göre bunlar da cennetliktir. Bu görüşü ileri sürenlerin delilleri arasında şu âyet de yer alır: *"Kimse kimsenin günahını çekmez. Biz peygamber göndermedikçe kimseye azâb etmeyiz" 16*

***Ebu Hüreyre kimdir;**

Adı, Abdurrahman b. Sahr; künyesi, Ebû Hureyre'dir. Câhiliye döneminde ismi Abdüşşems idi. Hz. Peygamber onu, Abdurrahman (bazı rivâyetlere göre Abdullah, hattâ başka isimler de ileri sürülmektedir) diye adlandırdı.17

Ne sebeple Ebû Hureyre diye künye edindiğini kendisi şöyle açıklamıştır: "Bir kedi bulmuştum, onu elbisemin yeninde taşırdım; bundan dolayı Ebû Hureyre (kedicik babası) künyesiyle çağrılır oldum.18

Hayber gazvesi sıralarında Yemen'den Medine'ye gelip müslüman olmuştur.19

O tarihten itibaren Hz. Peygamber'in vefâtına kadar ondan ayrılmayan bir sahâbîsi olmuş, kendisini onun hizmetine adamıştır. Hizmet süresi yaklaşık dört yılı buluyordu.20

Hz. Peygamber'in misafirperverliği ve cömertliği sayesinde yasayan Ebû Hureyre, Rasûlullah (s.a.s.)'ın mescidinde sadece ibadet ve ilimle meşğul olan Ehl-i Suffe'nin en

---

16 **İsra: 17/15.**

17 **el-Hâkim en-Nisâbûrî, el-Müstedrek, Beyrut, t.y, III, 507.**

18 **ez-Zehebî, Tezkiretü'l-Huffâz, Haydarâbâd 1376/1956, I, 32.**

19 **H. 7/M. 629) (ez-Zehebî, a.g.e., ayni yer.**

20 **ibn Kesir, el-Bidâye ve'n Nihâye, Beyrut 1966, VIII, 108,113.**

ileri gelen siması idi. Hz. Peygamber'i büyük bir muhabbetle sevmiş, onun sünnetine uygun olarak yaşamış ve manevî yüce mertebelere erişmiştir.21

İffet sahibiydi, eli açık ve cömertti. Hz. Osman'in şehid edilmesinden sonraki fitne olaylarında köşesine çekildi. Halk onun bu halinden kendisine söz ettiklerinde Rasûlullah (s.a.s.)'ın şu hadisini rivâyet ediyordu: "Fitneler çıkacak. O zamanda, oturanlar ayakta durandan, ayakta duran yürüyenden, yürüyen koşandan daha hayırlıdır. Kim dönüp bakmaya yönelirse, o da ona yönelir. Kim bir sığınak veya korunak bulursa onunla korunsun"22

Hoş sohbet, temiz ve ince duygulu, saf gönüllü idi.23

Emirlik ve valilik ona kibir vermedi. Üstelik alçak gönüllülüğünü arttırdı. Medine valisi Mervan'a vekâlet ettiği sıralarda, üzerine semeri bağlanmış bir eşekle, hurma lifinden örülmüş bir başlık başında olduğu halde çarşıya çıkar ve, "Savulun emir geliyor!" dermiş.24

İmam Şâfii gibi büyük âlimlerin bildirdiğine göre Ebû Hureyre kendi dönemindeki hadis nakledenlerin içinde hafızası en sağlam olanıdır.25

Hz. Peygamber ile nisbeten kısa sayılabilecek bir süre birlikte olmasına rağmen, onun hadislerini bu kadar büyük bir sayıda elde edebilmesinin sırrı ve sebebleri şöyle açıklanabilir:

a) Birinci sebep: Hz. Peygamber ile sık sık görüşmesi ve ona hiç çekinmeden her çeşit sorular sormasıdır.26

Nitekim Buhâri ve Müslim'in naklettiklerine göre Ebû Hureyre şöyle demiştir: "Siz, Ebû Hureyre'nin çok hadis rivâyet ettiğini söyleyip duruyorsunuz. Ben fakir bir kimseydim. Karın tokluğuna Hz. Peygamber'e hizmet ediyordum. Muhâcirler çarşıda, pazarda alış verişle, Ensâr da kendi malları, mülkleriyle uğraşırken, ben Hz. Peygamber'in meclislerinin birinde bulunmuştum; buyurdu ki: 'içinizden kim cübbesini yere serer de ben sözümü bitirdikten sonra toplarsa benden duyduğunu bir daha unutmaz. 'Bunun üzerine ben üzerimdeki hırkayı yere serdim, Hz. Peygamber de

---

21 **ibn Kesir, a.g.e., VIII, 108, 110.**

22 **Buhâri, Menâkib, 25; Müslim, Fiten, I0.**

23 **Zehebî, Tezkire, 1, 33.**

24 **ibn Sa'd, et-Tabakatü'l-Kübrâ, Beyrut 1380/1960, IV, 336.**

25 **İbn Hacer, el-isâbe fî Temyîzi's-Sahâbe, Misir 1328, IV, 205.**

26 **İbn Hacer, a.g.e., IV, 206.**

sözünü bitirince, onu topladım. Nefsim kudret elinde olan Allah'a yemin ederim ki, o andan sonra ondan duyduğum hiçbir sözü unutmadım"27

b) İkinci sebep: ilme olan tutkunluğu ve Hz. Peygamber'in ona bildiğini unutmaması için dua buyurmasıdır.28

Şu haberi vermektedir: "Bir adam Zeyd b. Sâbit'e gelerek ona bir mesele sordu. O da Ebû Hureyre'ye gitmesini söyledi ve şöyle devam etti; çünkü bir gün ben, Ebû Hureyre ve bir başka sahâbî Mescid'de oturuyorduk, dua ve zikirle meşğul idik. O sırada Hz. Peygamber geldi, yanımıza oturdu; biz de dua ve zikri bıraktık. Buyurdu ki: 'Her biriniz Allah'tan bir dilekte bulunsun. ' Ben ve arkadasım, Ebû Hureyre'den önce dua ettik, Hz. Peygamber de bizim duamıza âmin dedi. Sıra Ebû Hureyre'ye geldi ve şöyle dua etti: 'Allah'ım, senden iki arkadaşımın istediklerini ve de unutulmayan bir ilim dilerim.' Hz. Peygamber bu duaya da âmin dedi. Biz de, 'Ey Allah'ın Rasûlü, biz de Allah'tan unutulmayan bir ilim isteriz' dedik. Hz. Peygamber, 'Devsli genç sizden önce davrandı' buyurdu.

Buhâri, ilim bahsinde, hadise olan tutku bâbinda (nr. 33) Ebû Hureyre'nin şöyle dediğini nakletmiştir: "Ey Allah'ın Rasûlü, kıyâmet gününde senin şefâatine nâil olacak en mutlu kişi kimdir?" diye sordum. Rasûlullah buyurdu ki: "Ey Ebû Hureyre, senin hadise olan aşırı tutkunluğunu bildiğim için, böyle bir soruyu senden önce hiç kimsenin sormayacağını tahmin etmiştim. Kıyâmet gününde benim şefâatime nâil olacak en mutlu kişi Lâilâhe illallah diyen kimsedir."

c) Üçüncü sebep: Ebû Hureyre'nin büyük sahâbîlerle görüşmesi, onlardan birçok hadis alması ve bu sayede ilminin artıp ufkunun genişlemesidir.29

d) Dördüncü sebep: Hz. Peygamber'in vefâtından sonra uzun süre yaşamıs olmasıdır. Nitekim Hz. Peygamber'den sonra kırkyedi yıl yaşamış, hadisleri halk arasında yaymakla meşğul olmuştur.30

Bütün bunların neticesinde Ebû Hureyre, Sahâbe içerisinde hadisi en iyi bilen, hadis almada ve rivâyet etme hususunda diğerlerinden daha üstün bir duruma gelmiştir. Onun rivâyet ettiği hadisler, diğer sâhâbilerde veya bir çoğunda dağınık halde bulunuyordu. Bu yüzden onlar Ebû Hureyre'ye başvuruyor, hadis rivâyetinde ona dayanıyorlardı. ibn Ömer, onun cenaze namazında, ona Allah'tan rahmet dileyerek, "Hz. Peygamber'in hadisini müslümanlar adına muhâfaza ediyordu" demistir.31

---

27 **Müslim, Fadâilü's-Sahâbe, 159; Buhâri, ilim, 42.**

28 **El-Hâkim en-Nisâbûrî, Müstedrek'te (111, 508.**

29 **İbn Hacer el-Askalâni, el-isâbe, IV, 204.**

30 **Muhammed Ebû Zehv, el-Hadis, ve'l-Muhaddisûn, Kahire 1958, 134.**

31 **İbn Sa'd, Tabakât, IV, 340). Buhâri, 'Ebû Hureyre'den 800 kadar sahâbe ve tâbiîn âlimleri hadis rivâyet etmislerdir' diyor (ibn Hacer, a.g.e., IV, 205.**

***En çok hadîs-i şerîf rivâyet eden sahâbî.**

Ebû Hüreyre Hicretin 7. senesinde Müslüman oldu. Gençliğinde fakîrlik ve sıkıntı içinde yaşamıştır. Müslüman olduğunda 30 yaşını geçmişti. Yemen'deki Devs kabîlesinin ileri gelenlerinden ve meşhûr şâir olan Tufeyl bin Amr vâsıtasıyla Müslüman oldu.

Tufeyl bin Amr, Peygamber efendimizin duâsı ve emri üzerine kabîlesini İslâma da'vet edince, ilk kabûl eden Ebû Hüreyre oldu. Bundan sonra Tufeyl bin Amr, îmân edenlerle birlikte Yemen'den ayrıldı. Yetmiş kişiden fazla Müslüman, bir kâfile hâlinde Medîne'ye geldiler.

***"Eğer hataya düşmekten korkmasaydım, sizlere Resûlüllah'tan (s.a.s.) duyduğum çok şey anlatırdım."32**

***Rivayete göre, Hz. Âişe (ra) validemiz bir gün ona:**

'Ebû Hureyre! Senin Peygamber'den naklettiğin söylenen şu hadîsler de nerden çıktı?! Bizim duyduklarımızı sen de duymadın mı? Bizim gördüklerimizi sen de görmedin mi?'

diye itiraz etmiş, o da buna:

"Evet anacığım, senin bir kadın olarak ayna ve sürmedanlıkla meşguliyetin, Hz. Peygamber'le (s.a.s.) aranıza bir mania olarak girdiği hâlde, benim Efendimiz'le (s.a.s.) birlikteliğime hiçbir şey mâni olmadı." diye karşılık vermiştir. Ebû Hureyre'nin (r.a.) bu cevabı karşısında Hz. Âişe: 'Belki de öyledir' diye sükût etmiş ve bu konuda ona hak vermişti.33

***Bununla birlikte Âişe Validemiz, Ebû Hureyre'nin (r.a.) isteği üzerine rivayet ettiği hadîslere şahitlik de etmiştir. Nitekim Ebû Hureyre'nin (r.a.), 'Cenazeye tâbi olup arkasında namaz kılana bir kırât sevap vardır…' hadîsine Abdullah b. Ömer (r.a.) itiraz edince, onu hemen Hz. Âişe'nin yanına götürmüş ve ona: 'Ey mü'minlerin annesi, Allah aşkına söyle! Sen Hz. Peygamber'in (s.a.s.) şöyle buyurduğunu işittin mi…?' diye sormuş, o da buna: 'Evet, vallahi işittim' diye şahitlik etmişti. Bunun üzerine Ebû Hureyre (r.a.):**

"(Bakınız!) Bağda-bahçede ağaç dikmek ve çarşı-pazarda alış-veriş yapmak gibi meşguliyetler, (her ne kadar sizin Peygamber'le (s.a.s.) beraberliğinize engel olsa da) bunlar benim O'nunla birlikteliğime mâni olmadı. Ben O'ndan sadece açlığımı giderecek bir lokma ekmek karşılığında bana öğreteceği birkaç kelimeyi bellemek için hep fırsat kolladım." sözleriyle hadîse karşı nasıl bir iştiyak duyduğunu ifade etmiştir. O sırada Âişe Validemiz'in yanında bulunan İbn Ömer (r.a.): "Ey Ebû Hirr, (söylediklerin doğru!) sen Hz. Peygamber'le (s.a.s.) bizden daha çok birlikte olurdun. Dolayısıyla

---

32 **Dârimî, Mukaddime 25.**

33 **İbn Hacer, el-İsâbe, 7/205; Zehebî, Siyerü A'lâmi'n-Nübelâ, 2/604.**

O'nun hadîslerini de bizden daha iyi bilirsin." diyerek ona güvendiğini açıkça belirtmiştir.34

Ebû Hureyre'nin (r.a.) İtirazlara Verdiği Cevap;

Ebû Hureyre (r.a.), çok hadîs rivayet ettiği için kendisine yöneltilen tenkitlere genellikle şu cevabı vermiştir:

"Bazı kimseler: *'Ebû Hureyre çok (hadîs rivayet) ediyor'* deyip duruyorlar. Hâlbuki Ensar kardeşlerimiz tarlalarında ziraatla, muhâcir kardeşlerimiz de pazarda ticaretle meşgul olurken, (bu kardeşiniz) karın tokluğuna Hz. Peygamber'e (s.a.s.) hizmet ediyor, onların görmediklerini görüyor, duymadıklarını duyuyordu."35

"Allah'a yemin ederim ki, Allah'ın Kitabı'ndaki şu iki âyet olmasaydı, size hiçbir şey rivayet etmezdim."36 demiş ve şu âyetleri okumuştur:

"Gerçekten indirdiğimiz açık delilleri ve doğru yolu, Kitap'ta insanlara açıkça gösterdikten sonra gizleyenler var ya, onlara hem Allah lânet eder, hem de lânetçiler lânet eder. Ancak tövbe edip durumlarını düzeltenler ve gerçeği açıkça ortaya koyanlar müstesnadır; zira ben onların tövbelerini kabul ederim. Tövbeleri en çok kabul edici ve günahları en çok bağışlayıcı benim."37

***Hazret-i Ebu Hüreyre gibi sadık ve bütün hayatını hadise ve dine vakfeden,**

وَمَنْ كَذَبَ عَلَيَّ مُتَعَمِّدًا فَلْيَتَبَوَّأْ مَقْعَدَهُ مِنَ النَّارِ

hadisini işiten ve nakleden, hiç mümkün müdür ki, hıfzındaki ehâdis-i Nebeviyenin kıymetini ve sıhhatini şüpheye düşürüp Ehl-i Suffenin tekzibine hedef edecek muhalif bir söz ve asılsız bir vak'a söylesin? Hâşâ!

***Eğer denilse: "Resul-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâmın her hal ve hareketini kemâl-i ihtimamla Sahabeler muhafaza ederek nakletmişler. Böyle mu'cizât-ı azîme, neden on, yirmi tarikle geliyor? Yüz tarikle gelmeliydi. Hem neden Hazret-i Enes, Câbir, Ebu Hüreyre'den çok geliyor; Hazret-i Ebu Bekir ve Ömer az rivayet ediyor?"**

Elcevap: Birinci şıkkın cevabı, Dördüncü İşaretin Üçüncü Esasında geçmiş. İkinci şıkkın cevabı ise:Nasıl ki insan bir ilâca muhtaç olsa, bir tabibe gider; hendese için mühendise gider, mühendisten nakleder; mesele-i şer'iye müftüden haber alınır, ve hâkezâ... Öyle de, Sahabe içinde, ehâdis-i Nebeviyeyi gelecek asırlara ders vermek için, ulema-i Sahabeden bir kısım, ona mânen muvazzaf idiler, bütün kuvvetleriyle ona çalışıyorlardı.

---

34 **Ahmed b. Hanbel, Müsned, 2/2-3; Hâkim, el-Müstedrek, 3/511.**

35 **Buhârî, İ'tisâm 22; Müslim, Fedâilü's-Sahâbe 159-60.**

36 **Buhârî, İlim 43; Hars 21; İbn Hanbel, 2/240.**

37 **Bakara sûresi, 2/159-160.**

Evet, Hazret-i Ebu Hüreyre bütün hayatını hadisin hıfzına vermiş. Hazret-i Ömer siyaset âlemiyle ve hilâfet-i kübrâ ile meşgulmüş. Onun için, ehâdisi ümmete ders vermek için, Ebu Hüreyre ve Enes ve Câbir gibi zatlara itimad edip, ondan, rivayeti az ederdi. Hem madem sıddık, sadûk, sadık ve musaddak bir Sahabenin meşhur bir namdarı, bir tarikle bir hadiseyi haber verse, yeter denilir, başkasının nakline ihtiyaç da kalmaz. Onun için bazı mühim hadiseler iki üç tarikle geliyor. "38

***Hem Ebu Hüreyre, Resul-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâma şekvâ etmiş ki, "Nisyan bana ârız oluyor." Resul-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâm ferman etmiş, bir mendil şeklinde birşey açmış. Sonra, mübarek avucuyla gaibden birşey alır gibi, öyle avucunu oraya boşaltmış. İki üç defa öyle yaparak Ebu Hüreyre'ye demiş: "Şimdi mendili topla." Toplamış. Bu sırr-ı mânevî-i dua-yı Nebevî ile, Ebu Hüreyre kasem eder: "Ondan sonra hiçbir şey unutmadım." 39**

MEHMET ÖZÇELİK

28-06-2014

ARŞIN GÖLGESİNDE BARINACAK YEDİ MUTLU İNSAN

٤٥٠ ـ وَعَنْهُ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ : «سَبْعَةٌ يُظِلُّهُمُ اللَّهُ فِي ظِلِّهِ يَوْمَ لاَ ظِلَّ إِلاَّ ظِلُّهُ: إِمَامٌ عَادِلٌ ، وَشَابٌّ نَشَأَ فِي عِبَادَةِ اللَّهِ تَعَالَى ، وَرَجُلٌ قَلْبُهُ مُعَلَّقٌ بِالْمَسَاجِدِ ، وَرَجُلاَنِ تَحَابَّا فِي اللَّهِ اجْتَمَعَا عَلَيْهِ وَتَفَرَّقَا عَلَيْهِ ، وَرَجُلٌ دَعَتْهُ امْرَأَةٌ ذَاتُ مَنْصِبٍ وَجَمَالٍ فَقَالَ: إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ ، وَرَجُلٌ تَصَدَّقَ بِصَدَقَةٍ فَأَخْفَاهَا حَتَّى لاَ تَعْلَمَ شِمَالُهُ مَا تُنْفِقُ يَمِينُهُ ، وَرَجُلٌ ذَكَرَ اللَّهَ خَالِيًا فَفَاضَتْ عَيْنَاهُ». مُتَّفَقٌ عَلَيْهِ .

***Ebu Hüreyre *radıyallahu anh*'den rivayet edildiğine göre Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem* şöyle buyurdu:**

---

38 **Mektubat | On Dokuzuncu Mektup | 132.**

39 **Buharî, İlim: 42; Menâkıb: 28; Büyû': 1; Hars: 21; Müslim, Fedâilü's-Sahâbe: 159, no. 2492; Tirmizî, Menâkıb: 46, 47; Müsned, 2:240, 274, 428; el-Mubârekforî, Tuhfetü'l-Ahvezî, 10:334, no. 3923; İbni'l-Esîr, Câmiü'l-Usûl , 9:95; İbni Kesîr, el-Bidâye Ve'n-Nihâye, 6:162; es-Sâ'âtî, el-Fethü'r-Rabbânî, 22:405, 409-410; Ebû Na'îm, Hılyetü'l-Evliyâ, 1:381; el-Askalânî, el-isâbe, no. 1190.Mektubat | On Dokuzuncu Mektup | 146.**

"Başka bir gölgenin bulunmadığı Kıyamet gününde Allah Teala, yedi insanı, arşının gölgesinde barındıracaktır:

-Adil devlet başkanı,

-Rabbına kulluk ederek temiz bir hayat içinde serpilip büyüyen genç,

-Kalbi mescidlere bağlı müslüman,

-Birbirlerini Allah için sevip buluşmaları da ayrılmaları da Allah için olan iki insan,

-Güzel ve mevki sahibi bir kadının beraber olma isteğine "Ben Allah'tan korkarım" diye yaklaşmayan yiğit,

-Sağ elinin verdiğini sol elinin bilemeyeceği kadar gizli sadaka veren kimse,

-Tenhada Allah'ı anıp göz yaşı döken kişi."40

1-Onlar arşın gölgesindedirler.

2-Bu onlara Tekrim ve teşrif içindir.

3- Kalbi mescidlere bağlı müslüman,kinaye sanatıdır.

-" Vellezîne hum alâ salâtihim yuhâfizûn-

Onlar, namazlarını titizlikle koruyan kimselerdir."41

4- Birbirlerini Allah için sevenler için hadiste:" ***Ebu Ümame (ra) Hz. Peygamber (sav)'in şöyle dediğini rivayet ediyor:***

"Kim Allah için sever, Allah için buğzeder; Allah için verir, Allah için vermezse imanını kemale erdirmiştir."42

5-Allahtan korkarlar.

-" İnnemâ zâlikumuş şeytânu yuhavvifu evliyâ'eh(evliyâ'ehu), fe lâ tehâfûhum *ve hâfûni in kuntum mu'minîn-*

"O şeytan sizi ancak kendi dostlarından korkutuyor. Onlardan korkmayın, eğer mü'min iseniz, benden korkun."43

---

40 **Buhari, Ezan 36, Zekat 16, Rikak 24, Hudüd 19; Müslim, Zekat 91. Ayrıca bk. Tirmizî, Zühd 53; Nesaî, Kudat 2.**

41 **Mearic.34.**

42 ***Ebu Davud, Sünnet 16.***

6- Tenhada Allah'ı anıp göz yaşı döken kişi.ise;

Hadiste:" İki göz vardır ki, cehennem ateşi onlara dokunmaz:

Allah korkusundan ağlayan göz, bir de gecesini Allah yolunda, nöbet tutarak geçiren göz."44

7- Adil devlet başkanı,

- " Yâ dâvûdu innâ cealnâke halîfeten fîl ardı fahkum beynen nâsi bil hakkı ve lâ tettebiil hevâ fe yudılleke an sebîlillâh(sebîlillâhi), innellezîne yadıllûne an sebîlillâhi lehum azâbun şedîdun bi mâ nesû yevmel hisâb

- Ona dedik ki: "Ey Dâvûd! Gerçekten biz seni yeryüzünde halife yaptık. İnsanlar arasında hak ile hüküm ver. Nefis arzusuna uyma, yoksa seni Allah'ın yolundan saptırır. Allah'ın yolundan sapanlar için hesap gününü unutmaları sebebiyle şiddetli bir azap vardır."45

- KEHF – 13-Nahnu nakussu aleyke nebeehum bil hakk(hakkı), innehum fityetun âmenû bi rabbihim ve zidnâhum hudâ

- Biz sana onların haberlerini gerçek olarak anlatıyoruz: Şüphesiz onlar Rablerine inanmış birkaç genç yiğitti. Biz de onların hidayetlerini artırmıştık.

- "Fî buyûtin ezinallâhu en turfea ve yuzkere fîhesmuhu yusebbihu lehu fîhâ bil guduvvi vel âsâl

- "Allah'ın yüksek tutulmasına ve içlerinde adının anılmasına izin verdiği evlerde, insanlar sabah akşam O'nu tesbih ederler. "46

*EBÛ HÜREYRE (R.A.)

Asıl adı Abdurrahmân'dır. Ebû Hureyre (kedicik babası) lakâbı, kedileri çok sevdiğinden dolayı bizzat Peygamber Efendimiz (a.s.m.) tarafından verilmiş ve bu adla meşhur olmuştur. Ebû Hureyre (r.a.), Hayber'in fethinden sonra Müslüman oldu ve o tarihten itibaren Peygamber Efendimizin (a.s.m.) yanından hiç ayrılmadı. Suffe ashâbından idi. 5374 hadis rivayet ederek "En çok hadis rivayet eden Sahabî" olmuştur. Çok hadis rivâyet etme sebebini kendisi şöyle anlatır: "Muhâcir kardeşlerimiz alış verişle, Ensâr kardeşlerimiz mallarıyla meşgulken, şu Ebû Hureyre karın tokluğuna

---

43 ***Ali İmran.175.***

44 Tirmizî, Fedâilü'l-Cihâd, 12.

45 38 / SÂD – 26.

46 24 / NÛR – 36.

Resulullaha (a.s.m.) bağlanmış ve onların işitmediğini işitip, duymadıklarını hıfzetmiştir." Ebû Hureyre, hicrî 58 yılında, 78 yaşında iken vefat etti.

*** Ebu Hureyre,kedicik babası.Kendisi gönülden Allaha bağlandığı gibi,annesine de iman etmesini söylemiş,o ise ona hakaret etmişti.Durumu Rasulullaha anlatarak hidayeti için duada bulunmuştu. Rasulullahta:**

"Ey Allahım!Ebu Hureyrenin annesine hidayet ver."

Eve vardığında annesi yıkanmakta ve huzuruna çıkarak kelime-i şehadet getirmekte idi.

Dua ondan daha hızlı idi.

Rasulullaha müjdeyi verip,kendisinin ve annesinin mü'minler tarafından sevilmesi için dua istemişti.

Allah Rasulü ona dua etti,sevimli oldular.

****Ne sebeple Ebû Hureyre diye künye edindiğini kendisi şöyle açıklamıştır: "Bir kedi bulmuştum, onu elbisemin yeninde taşırdım; bundan dolayı Ebû Hureyre (kedicik babası) künyesiyle çağrılır oldum.47**

Hz. Peygamber'in misafirperverliği ve cömertliği sayesinde yaşayan Ebû Hureyre, Rasûlullah (s.a.s.)'in mescidinde sadece ibadet ve ilimle meşgul olan Ehl-i Suffe'nin en ileri gelen siması idi. Hz. Peygamber'i büyük bir muhabbetle sevmiş, onun sünnetine uygun olarak yaşamış ve manevî yüce mertebelere erişmiştir.48

İmam Şâfii gibi büyük âlimlerin bildirdiğine göre Ebû Hureyre kendi dönemindeki hadis nakledenlerin içinde hafızası en sağlam olanıdır.49

Rasulullahtan en çok hadis rivayet edenlerdendir.Bundan olsa gerek ki,özellikle batılı müsteşrikler tarafından en fazla üzerine hücum edilen ve en fazla üzerine şüphe çekilmeye çalışılanlardandır.Çok hadis rivayet etmesinin sebeblerinden;

Hz. Peygamber ile sık sık görüşmesi ve ona hiç çekinmeden her çeşit sorular sormasıdır.50

Nitekim Buhâri ve Müslim'in naklettiklerine göre Ebû Hureyre şöyle demiştir: "Siz, Ebû Hureyre'nin çok hadis rivâyet ettiğini söyleyip duruyorsunuz. Ben fakir bir kimseydim. Karın tokluğuna Hz. Peygamber'e hizmet ediyordum. Muhâcirler çarşıda,

---

47 **Ez-Zehebî, Tezkiretü'l-Huffâz, Haydarâbâd 1376/1956, I, 32.**

48 **İbn Kesir, a.g.e., VIII, 108, 110.**

49 **İbn Hacer, el-isâbe fî Temyîzi's-Sahâbe, Mısır 1328, IV, 205.**

50 **İbn Hacer, a.g.e., IV, 206.**

pazarda alışverişle, Ensâr da kendi malları, mülkleriyle uğraşırken, ben Hz. Peygamber'in meclislerinin birinde bulunmuştum; buyurdu ki: 'İçinizden kim cübbesini yere serer de ben sözümü bitirdikten sonra toplarsa benden duyduğunu bir daha unutmaz. 'Bunun üzerine ben üzerimdeki hırkayı yere serdim, Hz. Peygamber de sözünü bitirince, onu topladım. Nefsim kudret elinde olan Allah'a yemin ederim ki, o andan sonra ondan duyduğum hiçbir sözü unutmadım"[51]

Rasulullahın hıfz duasına mazhar olmuştur

Hem Ebu Hüreyre, Resul-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâma şekvâ etmiş ki, "Nisyan bana ârız oluyor." Resul-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâm ferman etmiş, bir mendil şeklinde birşey açmış. Sonra, mübarek avucuyla gaibden birşey alır gibi, öyle avucunu oraya boşaltmış.

İki üç defa öyle yaparak Ebu Hüreyre'ye demiş: "Şimdi mendili topla." Toplamış. Bu sırr-ı mânevî-i dua-yı Nebevî ile, Ebu Hüreyre kasem eder: "Ondan sonra hiçbir şey unutmadım."

****Bir gece Ebu Hureyre zekat mallarının başında nöbet beklerken bir hırsız gelir ve Ebu Hureyre onu yakalar.Kendisini nereye götüreceğini söyleyen hırsıza;Rasulullaha götüreceğini söyleyince yalvaran hırsız,çocuklarının aç olduğunu söyleyince onu serbest bırakır.**

Ertesi sabah Peygamberimizin huzuruna varan Ebu Hureyre'ye Peygamberimiz;

-Dün geceki esirini ne yaptın,ya Eba Hureyre?

Acıyıp bıraktğını söyleyince Peygamberimiz;

-O sana yalan söylemiştir….Yine gelecek,yine aynı işi yapacaktır.

Ve gerçekten de olay üç kere de aynı şekilde cerayan eder.Üçüncüsünde yakalanan hırsız Ebu Hureyre'ye yalvararak:

-Ey iyi huylu adam!Beni bu sefer de bırakırsan sana güzel bir dua öğretirim.Bu dua ve kelimat sayesinde Allah Taala sana hayır ve bereket ihsan eder…

Bunların ne olduğunu soran Ebu Hureyre'ye;

-Yatağına girdiğinde Âyetel Kürsiyi oku.Sabaha kadar Allahü Taala tarafından üzerine bir memur muhafız gönderilir.Hiç bir zaman senden ayrılmaz,sana bu sayede şeytan da yaklaşamaz…

Bunu zaten bildiğini söyleyen Ebu Hureyre yine şefkate gelerek onu serbest bırakır.

---

51 **Müslim, Fadâilü's-Sahâbe, 159; Buhâri, ilim, 42.**

Ertesi sabah yine kendisine esiri ne yaptığını soran Rasulullaha öğrettiği dualardan dolayı serbest bıraktığını söylemesi üzerine Efendimiz şöyle buyurur:

-Ya Eba Hureyre!O kimse kendisi haddi zatında yalancı olduğu halde sana bu sözü gayet doğru söylemiş.Bu söz doğrudur.Fakat üç gecedir seninle görüşen kimdir bilir misin?

-Allah ve Resulü bilir!..

-Ya Eba Hureyre,işte o şeytandır!...52

"Başta Buharî, kütüb-ü sahiha -nakl-i kat'î ile- beyan ediyorlar ki: Hazret-i Ebu Hüreyre aç olmuş, Resul-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâm'ın arkasından gidip, menzil-i saadete gitmişler. Bakarlar ki bir kadeh süt, oraya hediye getirilmiş. Resul-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâm emretti ki: "Ehl-i Suffe'yi çağır!" Ben kalbimden dedim ki: "Bu sütün bütününü ben içebilirim. Ben daha ziyade muhtacım." Fakat emr-i Nebevî için onları topladım, getirdim. Yüzü mütecaviz idiler. Ferman etti: "Onlara içir!" Ben de o kadehteki sütü birer birer verdim. Her birisi doyuncaya kadar içer, diğerine veririm. Böyle birer birer içirerek, bütün Ehl-i Suffe o sâfi sütten içtiler. Sonra ferman etti ki: "Bakiye ene ve ente feşreb"Ben içtim. "İçtikçe, iç!" ferman eder; tâ ben dedim: "Seni hak ile irsal eden Zât-ı Zülcelal'e kasem ederim, yer kalmadı ki içeyim." Sonra kendisi aldı. Bismillah deyip hamdederek bâkiyesini içti. Yüzbin âfiyet olsun."53

MEHMET ÖZÇELİK

28-06-2014

KIYAMET FİTNELERİ

Zeyd bin Sabit-ten:"Karanlık gecelerin safhaları gibi olan fitnelerin ortaya çıkması. O fitneler esnasında insan mü'min olarak sabahlar, kâfir olarak akşamlar. Yahut mü'min olarak akşamlar, kâfir olarak sabahlar. Dinini dünyadan bir mal karşılığı satar."54

-1-Kıyamet:-"Yes'eluken nâsu anis sâah(sâati), kul innemâ ilmuhâ indallâh(indallâhi), ve mâ yudrîke lealles sâate tekûnu karîbâ"

"İnsanlar sana kıyametin vaktini soruyorlar. De ki: "Onun ilmi ancak Allah katındadır." Ne bilirsin, belki de kıyamet yakında gerçekleşir."55

2-Fitneler mala,cana,evlada,inanca,her türlü mus,bet ve sıkıntılar olarak inecektir.

---

52 **Bak.Tarihe şan Verenler.M.Necati Bursalı.278-281.**

53 **Mektubat.118.**

54 Müslim 118/186.

55 33 / AHZÂB – 63.

3-Sabahlar-akşamlar.”Fe subhânallâhi hîne tumsûne ve hîne tusbıhûn”

-“Öyle ise akşama girdiğinizde, sabaha kavuştuğunuzda, Allah’ı tespih edin.”56

-“Ve tahsebuhum eykâzan ve hum rukûd(rukûdun), ve nukallibuhum zâtel yemîni ve zâteş şimâl(şimâli), ve kelbuhum bâsitun zirâayhi bil vasîd(vasîdi), levittala'te aleyhim le velleyte minhum firâren ve le muli'te minhum ru'bâ”

“Uykuda oldukları hâlde, sen onları uyanık sanırsın. Biz onları sağa sola çeviriyorduk. Köpekleri de mağaranın girişinde iki kolunu uzatmış (yatmakta idi.) Onları görseydin, mutlaka onlardan yüz çevirip kaçardın ve gördüklerin yüzünden için korku ile dolardı.”57

-“Vel mutallakâtu yeterabbasne bi enfusihinne selâsete kurûin, ve lâ yahıllu lehunne en yektumne mâ halakallâhu fî erhâmihinne in kunne yu’minne billâhi vel yevmil âhır(âhıri), ve buûletuhunne ehakku bi reddihinne fî zâlike in erâdû ıslâhâ(ıslâhan), ve lehunne mislullezî aleyhinne bil ma’rûf(ma’rûfi), ve lir ricâli aleyhinne dereceh(derecetun), vallâhu azîzun hakîm”

“Boşanmış kadınlar kendi kendilerine üç ay hâli (hayız veya temizlik müddeti) beklerler. Eğer Allah’a ve ahiret gününe inanıyorlarsa, Allah’ın kendi rahimlerinde yarattığını gizlemeleri onlara helâl olmaz. Kocaları bu süre içinde barışmak isterlerse, onları geri almağa daha çok hak sahibidirler. Kadınların, yükümlülükleri kadar meşru hakları vardır. Yalnız erkeklerin kadınlar üzerinde bir derece farkı vardır. Allah, mutlak güç sahibidir, hüküm ve hikmet sahibidir.”58

-“Ev ke zulumâtin fî bahrin lucciyyin yagşâhu mevcun min fevkıhî mevcun min fevkıhî sehâb(sehâbun), zulumâtun ba’duhâ fevka ba’d(ba’dın), izâ ahrace yedehu lem yeked yerâhâ ve men lem yec’alillâhu lehu nûren fe mâ lehu min nûr”

“Yahut (inkârcıların küfür içindeki hâlleri) derin bir denizdeki karanlıklar gibidir. (Bir deniz ki) onu dalga üstüne dalga kaplıyor, üstünde de bulutlar var. Karanlıklar üstüne karanlıklar. İnsan, elini çıkarsa neredeyse onu bile göremez. Kime Allah nur vermezse, onun için nur diye bir şey yoktur.”59

4-Kafir olarak.

-“E fe raeytellezî kefere bi âyâtinâ ve kâle le ûteyenne mâlen ve veledâ”

---

56 30 / RÛM – 17.

57 18 / KEHF – 18.

58 **2 / BAKARA – 228.**

59 24 / NÛR – 40.

“Âyetlerimizi inkâr edip “Bana elbette mal ve evlat verilecek!” diyen kimseyi gördün mü?”60

-5-Dinini satar.

-“Ulâikellezîneşterevûd dalâlete bil hudâ, fe mâ rabihat ticâretuhum ve mâ kânû muhtedîn”

“İşte onlar, hidayete karşılık sapıklığı satın almış kimselerdir. Bu yüzden alışverişleri onlara kâr getirmemiş ve (sonuçta) doğru yolu bulamamışlardır.”61

- 6-Ümmetin 4 büyük kadısı vardır:Ömer-Ali-E*bi Musa*-Zeyd bin Sabit.

-7- Zeyd bin Sabit Kimdir?

-Resûlullah’ın (s.a.v.) valilerinden. İsmi Abdullah’tır. Ebû Musa künyesi ile tanınmış olup, babasının adı Kays; annesinin adı ise, Tayyibe binti Vehb bin Ak’tır. Nesebi, Abdullah bin Kays bin Selîm bin Hasân bin Harb bin Âmir bin Ganem bin Bekr bin Âmir bin Abd bin Vâil bin Naciye bin el-Cemâhir bin el-Eş’ar’dır. Bi’setten önce Yemen’in Zebid bölgesinde doğduğu bilinmekteyse de tarihi belli değildir. 42 (m. 663) yılında Kûfe, diğer bir rivâyette Mekke-i Mükerreme’de vefât etti.

***Tabiînden meşhûr hadîs ve fıkıh âlimi. İsmi, Âmir bin Abdullah bin Kays el-Eş’arî’dir. Gençliği sırasında kendisine Ebû Şeyh İbn-ül-Gark tarafından iki hırka giydirilmesi sebebiyle künyesine Ebû Bürde denildi ve böylece meşhûr oldu. Doğum târihi bilinmemektedir. 103 (m. 721) senesinde vefât etti. Babası Eshâb-ı kiramdan Ebî Mûsâ el-Eş’arî’dir. Hazreti Ali’den, Hazreti Âişe’den, babasından, Abdullah bin Selâm’dan, Huzeyfet-ül-Yemânî’den, Mugîre bin Şu’be, Muhammed bin Seleme, İbn-i Amr, İbn-i Amr bin Âs, Esved bin Yezîd, Urve bin Zübeyr’den (r.anhüm) ve diğerlerinden ilim öğrenip hadîs-i şerîf rivâyetinde bulunmuştur. İlim öğrendiği kaynağın sağlamlığı ve üstünlüğü, O’nun ilimde iyi yetişmesini sağlamış ve bu vasfıyla meşhûr olmuştur.**
“Ebû Bürde’den ilim alıp, hadîs rivâyetinde bulunan âlimlerin ba’zıları şunlardır: Kendi oğulları Saîd bin Ebû Bürde ve Bilâl bin Ebû Bürde, torunu Yezîd bin Abdullah, İmâm-ı Şa’bî, Âsım bin Kuheyb, İbrâhîm bin Abdurrahmân es-Seksekî’dir. Birçok âlim Ebû Bürde’nin hadîs ilminde sika (güvenilir) ve sağlam bir âlim olduğunu bildirmişlerdir.
Ebû Bürde Kûfe’de kadılık yapmıştır. İlmî faaliyeti ve kadılığı sırasında üstün meziyetleriyle ve hizmetleriyle tanınmıştır. O’nun rivâyet ettiği hadîs-i şerîfler Kütüb-i sitte denilen meşhûr altı hadîs kitabında yer almıştır.

-Ebû Mûsel-Eş'arî, Müslüman olmasını, Buhârî ve Müslim'in ittifakla bildirdiği hadîs-i şerîfte şöyle anlatmaktadır:

---

60 Meryem.77.

61 2 / BAKARA – 16.

Biz Yemen'de iken Peygamber efendimizin ortaya çıkışı haberi bize ulaştı. Ben, iki ağabeyim, Ebû Bürde ve Ebû Rûhem ve Eş'arî kabîlesinden 52 kişi bir gemiye bindik ve Resûlullahı görmek için yola çıktık. Ancak gemimiz hava muhâlefeti sebebiyle bizi Habeşistan'a çıkardı.

Burada oturmamazı emretti

Habeşistan'da Ca'fer bin Ebû Tâlib ile buluştuk ve Müslüman olduk. Hz. Ca'fer dedi ki:
- Resûlullah efendimiz bizi, buraya gönderdi. Burada bir müddet oturmamızı emretti. Siz de bizimle burada bir müddet oturunuz!
Bunun üzerine, biz de orada oturduk. Daha sonra Resûlullahın müsâadesiyle Habeşistan hükümdarı Necâşî bizi iki gemiye bindirip Medîne'ye gönderdi.
Biz Medîne'ye geldiğimizde, Resûlullah efendimiz Hayber fethinde bulunuyordu. Bu savaşta yanında bulunmayanlara hisse vermediği hâlde bize ganimetten hisse verdi.
Eş'arîler, Medîne'ye gelmekte oldukları sırada Resûlullah efendimiz Eshâbına buyurmuştu ki:
- Yanınıza öyle bir kavim gelecektir ki onlar, İslâmiyet için, sizden daha yufka yüreklidirler.
Bunların arasında Ebû Mûsel-Eş'arî de vardı.
Eş'arîler Medîne'ye yaklaştıkları zaman; "Yarın, sevgililere, Resûlullahla Eshâbına kavuşacağız" diye şiirler söylüyorlardı. Medîne'ye gelince Peygamber efendimizle müsâfaha yaptılar. Müslümanlar arasında ilk defa müsâfahayı yapanlar onlardı.
Resûlullah efendimiz Eş'arîleri Medîne'de Batham Meydanlığına yerleştirdi ve onlara buyurdu ki:
- Sizin hicretiniz iki defadır. Biri Necâşî'nin ülkesine, ikincisi de yurduma yapılan hicrettir.
Gece geç vakte kadar ibâdet ederdi.

Mehmet Özçelik

28-06-2014

GEMİYİ DELENLER

**189- الرَّابع : عن النعْمانِ بنِ بَشيرٍ رضي اللَّه عنهما عن النبيِّ صَلّى اللهُ عَلَيْهِ وسَلَّم قال: « مَثَلُ القَائِمِ في حُدودِ اللَّه
إِذَا أسفلها في الذينَ وكانَ أسفلَها وبعضُهم أعلاهَا بعضُهم فصارَ سفينةٍ على اسْتَهَمُوا قَومٍ كَمَثَلِ فيها والْوَاقِعِ ،
أَرادُوا وَمَا تَرَكُوهُمْ فَإِنْ ، فَوْقَنَا مَنْ نُؤْذِ وَلَمْ خَرْقاً نَصَيبِنا في خَرَقْنَا أَنَّا لَوْ : فَقَالُوا فَوْقَهُمْ مَنْ عَلَى مَرُّوا الماءِ مِنَ اسْتَقَوْا
. البخاري رواهُ . « جَمِيعاً جوْاون نَجوْا أَيْدِيهِم عَلَى أَخَذُوا وإِنْ ، جَمِيعاً هَلكُوا

: عَنْهُ اللَّه نهى مَا : بِالحُدودِ والمُرادُ وإِزالَتِهَا دفعِهَا في القَائمُ ، لها المُنْكِرُ : مَعْنَاهُ « تعَالى اللَّه حُدودِ في القَائمُ
. اقْتَرعُوا : « اسْتَهَمُوا»**

189. Nu'mân İbni Beşîr radıyallahu anhümâ' dan rivayet edildiğine göre, Nebî sallallahu aleyhi ve sellem şöyle buyurdu:
"ALLAH'ın çizdiği sınırları aşmayarak orada duranlarla bu sınırları aşıp ihlâl edenler, bir gemiye binmek üzere kur'a çeken topluluğa benzerler. Onlardan bir kısmı geminin üst katına, bir kısmı da alt katına yerleşmişlerdi. Alt kattakiler su almak istediklerinde üst kattakilerin yanından geçiyorlardı. Alt katta oturanlar:

Hissemize düşen yerden bir delik açsak, üst katımızda oturanlara eziyet vermemiş oluruz, dediler.
Şayet üstte oturanlar, bu isteklerini yerine getirmek için alttakileri serbest bırakırlarsa, hepsi birlikte batar helâk olurlar. Eğer bunu önlerlerse, hem kendileri kurtulur, hem de onları kurtarmış olurlar." 62

Açıklamalar:
ALLAH'ın hudutları, sınırları, bilindiği gibi helâller ve haramlardır. Sınırları koruyan, yani helâller ve haramlara riâyet edenlerle, bu sınırları korumayan, helâl ve haramı gözetmeyenler, tabii ki birbirlerinden çok farklıdırlar. Haramlara dalanlar, gemiyi delip batmasına vesile olacak olanlara benzetilmişlerdir. Gemi batınca sadece gemiyi delme suçunu işleyen kişi batmaz, bütün yolcular batar. O halde gemide bulunanların vazifesi, böyle bir faaliyete izin vermemektir.

Peygamber Efendimiz bir çok hadislerinde, insanların bir konuyu daha iyi anlamasını ve akıllarında tutmasını sağlamak için teşbihler, benzetmeler kullanmıştır. Bu hadis de onlardan biridir. Toplumda bir kısım insanların yaptıkları kötülüklere, işledikleri haramlara, uygunsuz davranışlara göz yumulur, engel olunmazsa, toplu yıkım kaçınılmaz olur. Müslümanların görevleri, sadece kendileri kötülük yapmamakla bitmez, aynı zamanda başkalarının kötülüklerine engel olmak gerekir. Daha önce de ifade edildiği gibi, İslâm toplumunda bu husus devletin aslî görevlerinden birini teşkil eder. Devlet, bu iş için gereken her teşkilatı kurar, kötülüğün her çeşidinin işlenmesine engel olur. Müslüman toplumlar, bu görevi yapacak bir devlete sahip değillerse, önce onu teşekkül ettirmek aslî görevleri olmakla birlikte, kendi aralarında kuracakları organizasyonlarla bu vazifeyi yerine getirirler.

Hadisten Öğrendiklerimiz:

1. Fertlerin işledikleri kötülüklere engel olunmazsa, bundan toplum da zarar görür.
2. Kötülük yapanların kötülüklerine engel olmak, toplumun kurtuluşuna vesile olduğu kadar, kötülüğü işleyenlerin de kurtulmasını sağlar.
3. Fertler hür olduklarını iddia ederek, istediklerini yapamazlar. Başkalarına zarar verici nitelikteki fiillere engel olunur, çünkü bunun hürriyetle bir alâkası yoktur. Bir kişinin hürriyeti, başkasının hürriyetine zarar veremez.
4. Ma'rufu emir ve münkeri nehiy vazifesi, toplumların çöküşünü önlediği kadar, fertlerin de kurtuluşuna vesiledir.
5. Bir konunun zihinlerde daha iyi kalması için, teşbih ve misallerle anlatılması, İslâm'ın eğitim ve öğretim metodlarından biridir.

-1-kaim;Dine sarılan,emri bil maruf.

---

62 **Buhârî, Şirket 6; Şehâdât 30. Ayrıca bk. Tirmizî, Fiten 12.**

-"Ve in kuntum fî reybin mimmâ nezzelnâ alâ abdinâ fe'tû bi sûretin min mislihî, ved'û şuhedâekum min dûnillâhi in kuntum sâdıkîn"

"Eğer kulumuza (Muhammed'e) indirdiğimiz (Kur'an) hakkında şüphede iseniz, haydin onun benzeri bir sûre getirin ve eğer doğru söyleyenler iseniz, Allah'tan başka şahitlerinizi çağırın (ve bunu ispat edin)."63

-"Uhılle lekum leyletes sıyâmir refesu ilâ nisâikum hunne libâsun lekum ve entum libâsun lehun(lehunne) alîmallâhu ennekum kuntum tahtânûne enfusekum fe tâbe aleykum ve afâ ankum, fel âne bâşirûhunne vebtegû mâ keteballâhu lekum, ve kulû veşrabû hattâ yetebeyyene lekumul haytul ebyadu minel haytıl esvedi minel fecri, summe etimmus sıyâme ilel leyli, ve lâ tubâşirûhunne ve entum âkifûne fîl mesâcid(mesâcidi), tilke hudûdullâhi fe lâ takrabûhâ kezâlike yubeyyinullâhu âyâtihî lin nâsi leallehum yettekûn"

"Oruç gecesinde kadınlarınıza yaklaşmak size helâl kılındı. Onlar, size örtüdürler, siz de onlara örtüsünüz. Allah, (Ramazan gecelerinde hanımlarınıza yaklaşarak) kendinize zulmetmekte olduğunuzu bildi de tövbenizi kabul edip sizi affetti. Artık eşlerinize yaklaşın ve Allah'ın sizin için yazıp takdir etmiş olduğu şeyi arayın. Şafağın aydınlığı gecenin karanlığından ayırt edilinceye (tan yeri ağarıncaya) kadar yiyin, için. Sonra da akşama kadar orucu tam tutun. Bununla birlikte siz mescitlerde itikâfta iken eşlerinize yaklaşmayın. Bunlar, Allah'ın koyduğu sınırlardır. Bu sınırlara yaklaşmayın. Allah, kendine karşı gelmekten sakınsınlar diye, âyetlerini insanlara böylece açıklar."64

***Numan bin Beşir bin sa'd;**

Eba abdillah künyeli.o islamda ensardan ilk doğan idi.hicretin 4.ayında doğdu.

-Numan ibni Beşir (r.a.) Ensardandır. Hazrec.

Halife I. Yezid döneminde Kûfe valiliği yaptı. Yezid döneminde çıkan siyasî çalkantılar sırasında Yezid, olayları yatıştırmak amacıyla Medine'deki Abdullah bin Hanzale'nin yanına onu göndermişti.

Hz. Peygamberden (a.s.m.) bir çok hadis rivayet etmiştir. Ensardan Zeyd bin Hârice'nin, vefat ettikten sonra, Hz. Peygamberin (a.s.m.) nübüvvetini tasdik eden ve gelecekten haber veren sözler söylediğine şahid olanlardandı.

-BEŞÎR BİN SA'D EL-ENSÂRÎ (radıyallahü anh)

Medineli müslümanlardan (Ensâr'dan). Künyesi Ebû Nu'man'dır. 12 (m. 633) târihinde vefât etti. Beşîr bin Sa'd (radıyallahü anh) Medine'nin iki büyük müslüman kabilesinden birisi olan Hazrec kabilesinin Benî Haris kolundandır. Büyük oğlunun ismi

---

63 **2 / BAKARA – 23.**

64 **2 / BAKARA – 187.**

Nu'man, kardeşi, Semmak bin Sa'd'dır. Kızkardeşi, Abdullah bin Revâhâ (radıyallahü anh) ile evli olup, bu bakımdan onunla da akraba idiler.

Resûlullah (aleyhisselâm) hicretten önce, bazı Medinelilerle Akabe'de görüşmüş, onlara İslâm dîni hakkında bilgi vermiş, bazı konular üzerinde de, onlarla anlaşma yapmışlardı. Beşîr (radıyallahü anh) da, ikinci Akabe andlaşmasına iştirâk eden, müslüman olan Medine'lilerden birisidir. Beşîr bin Sa'd (radıyallahü anh), Resûlullah'ın bütün gazvelerine katılma şerefine kavuşan bir Sahabidir. Bir bakıma müslümanlar için var veya yok olma demek olan Bedir gazâsına (muharebesine) da iştirâk etmiş, böylece İslâm târihinde önemli isimlerden olan Eshâb-ı Bedir (Bedir gazâsına katılanlar)'den olmuştur. Beşîr bin Sa'd (radıyallahü anh) Uhud ve Hendek gazâlarında da bulunmuş, Hendek gazâsında kızı, Eshâb-ı kirâm'a hurma dağıtmıştı.

Beşîr bin Sa'd'ın kızı anlatır: "Annem, Amre binti Revâhâ beni çağırdı. Bir avuç hurma verdi. "Kızım! Bunu babana, dayın Abdullah bin Revâhâ'ya götür, yesinler", dedi. Ben de alıp götürdüm. Yolda Resûlullah'a rastladım. "Kızım! Yanındaki nedir?" buyurdu. "Yâ Resûlallah! Yanımdaki hurmadır, annem, babamla dayımın yemesi için gönderdi", dedim. "Ver onu" buyurdu. Ben de hurmaları iki avucuna döktüm, avuçlarını bile doldurmamıştı. Sonra bir bez getirilmesini emretti. Bez getirildi ve yere serildi. Resûlullah (aleyhisselâm) bezin üzerinde hurmaları dağıttı. Sonra yanında bulunanlara "Kumanyaya geliniz" buyurdu. Orada bulunanlar yediği halde hurmalar bitmedi. Daha sonra orada bulunanlar da yedi yine hurma artmıştı. Resûlullah'ın bu mucizesini gören Eshâb-ı kirâm'ın maneviyatları bir kat daha arttı.

Beşîr bin Sa'd'ın bizzat kumandan olarak iştirâk ettiği, küçük çapta hâdiseler de oldu. Peygamberimiz'in (aleyhisselâm) emri üzerine bir miktar askerle Fedek'te, Murre kabilesi üzerine yürüdü. Ancak çatışmada yaralandı, önce vefât ettiği sanıldı, fakat sonradan Medine'ye döndü.

Resûlullaha (aleyhisselâm) 7 (m. 629) senesinde Şevval ayında, Uyeyne bin Hısn'ın, Gatafan kabilesinden bir müfreze ile saldıracağı haberi ulaşmıştı. Resûlullah (aleyhisselâm) Beşîr bin Sa'd'ı çağırdı. Ona sancak verdi. Üçyüz kişi ile beraber gönderdi. Yümn ve Cinâb mevkiine geldiler: Bunu gören Gatafânlılar kaçtılar. Müslümanlar, pek çok ganîmet ve koyun ele geçirdiler. İki kişiyi esîr aldılar. Medine-i Münevvere'ye döndüler. Daha sonra bu iki esîr müslüman oldu.

Mekke'nin fethi ve Huneyn gazvesinden sonra Medine'ye dönen Beşîr (radıyallahü anh) Resûl-i ekrem ile; birlikte Tebük seferine katılmıştır. Resûlullah'ın (aleyhisselâm) 10 (m. 631) senesinde yaptığı, son haccı olan Veda Haccında da hazır bulunmuştur.

Peygamber efendimiz (aleyhisselâm) âhirete teşrîf edince Eshâb-ı kiram, Beni Saîd'e gölgeliğinde toplanmış, halifenin seçilmesi mes'elesi üzerinde duruyorlardı. Hazreti Ebû Bekir halifelik için Hazreti Ömer ve Ebû Ubeyde'den birinin seçilmesini tavsiye buyurmuş, fakat her ikisi de bundan kaçınmışlardı. Hatta Hazreti Ömer, Hazreti Ebû Bekir'e: "Resûlullah (aleyhisselâm) seni dinin en mühim emirlerinden birisi olan namazda kendine halife yaptı. Seni bize imam seçti. Uzat elini, ben sana bîat edeyim

deyip, Ebû Ubeyde ile birlikte, Hazreti Ebû Bekir'e bîat edecekleri sırada, Beşîr bin Sa'd (radıyallahü anh) daha süratli hareket ederek onlardan evvel Ebû Bekir'in elini tuttu. Biat etti.

Beşîr bin Sa'd hazretleri, Hazreti Ebû Bekir'in hilâfeti zamanında Ayn-ül-temr muharebesinde şehîd düştü.

Ebû Mes'ûd (radıyallahü anh) şöyle buyurur: "Biz Sa'd bin Ubâde'nin meclisinde idik. Resûlullah (aleyhisselâm) yanımıza geldi. Beşîr bin Sa'd kendisine "Ya Resûlallah! Allahü teâlâ bize, sana salevât getirmemizi emretti. Acaba sana nasıl salevât getireceğiz" diye sordu. Resûlullah (aleyhisselâm) sükût edip cevap vermediler. Biz de, keşke, Beşîr sormamış olsaydı diye temenni ettik. Biraz sonra Resûlullah (aleyhisselâm) şöyle buyurdular: "Allahümme Salli Âlâ Muhammedin ve alâ âli Muhammed. Kemâ salleyte alâ âli İbrâhîm ve bârik âla Muhammedin ve alâ âli Muhammed. Kemâ bârekte alâ âli İbrâhîm filâlemin. İnneke hamîdunmecîd", deyin. "Allahım! İbrâhîm'in (aleyhisselâm) Âline salât" buyurduğun gibi, Muhammed'e (aleyhisselâm) ve aline de salât eyle. İbrâhîm'in (aleyhisselâm) âline âlemler içinde ihsân buyurduğun bereket gibi, Muhammed (aleyhisselâm) ve âline de ihsân et. Çünkü sen, hamîd ve mecîd'sin."

Beşîr (radıyallahü anh) bu soruyu sorarak, salât'ın nasıl yapılacağının öğrenilmesine vesîle (sebeb) oldu.

MEHMET ÖZÇELİK

28-06-2014

İYİ VE KÖTÜ MECLİSİN MİSALİ

* - وعن أبي موسى الأَشْعَرِيِّ رضيَ اللَّهُ عنه أَن النَّبِيَّ صَلّى اللهُ عَلَيْهِ وسَلَّم قال : « إِنَّما مَثَلُ الجلِيس الصَّالِحِ وَجَلِيسِ السُّوءِ . كَحَامِلِ المِسْكِ ، وَنَافِخِ الْكِيرِ ، فَحامِلُ المِسْكِ ، إِمَّا أَنْ يُحْذِيَكَ ، وَإِمَّا أَنْ تَبْتَاعَ مِنْهُ وَإِمَّا أَنْ تَجِدَ مِنْهُ ريحاً طيِّبَةً . ونَافخُ الكيرِ إِمَّا أَن يحْرِقَ ثيابَكَ وإِمَّا أَنْ تجِدَ مِنْهُ ريحاً مُنْتِنَةً » متفقٌ عليه .

« يُحْذِيكَ » : يُعْطِيكَ

***367-Ebu Musa el-Eş'arî (ra) Rasulullah'ın (*sallallahu aleyhi ve sellem*) şöyle dediğini rivayet eder:**

"Salih olan meclis sahibinin ve kötü olan meclis sahibinin misali, ancak, misk taşıyan kimse ile körüğe hava veren kimse gibidir. Misk taşıyan kimse, ya miskinden sana verir ya da ondan misk satın alırsın veya onda bir koku hissedersin. Körüğe hava basan kimse ise, ya senin elbiseni yakar ya da onun üzerinde çirkin bir koku hissedersin." (Buharî, Müslim)

1-iyi meclis.

-"Ve tilkel emsâlu nadribuhâ lin nâs(nâsi) ve mâ ya'kıluhâ illel âlimûn"

“İşte bu temsilleri biz insanlar için getiriyoruz. Onları ancak bilginler düşünüp anlarlar.”65

- - وعنْ أبـي سـعيدٍ الخُـدْرِيِّ رضـي اللَّه عنـه ، عن النبـيِّ صَـلّى اللهُ عَلَيْـهِ وسَـلَّم قـال : « لا تُصَـاحِبْ إِلاَّ مُؤْمِنـاً ، ولا يَأْكُلْ طَعَامَكَ إِلاَّ تَقِيٌّ » . رواه أبو داود ، والترمذي بإِسْنَادٍ لا بأْس بِهِ .

-Ebû Said el-Hudrî r*adıyallahu anh*’den Nebî *sallallahu aleyhi ve sellem*’in şöyle buyurduğu rivayet edilmiştir:

“Mü’minden başkasını dost tutma, yemeğini müttakîlerden başkasına tattırma!”66

-Hadiste:”Ancak müminle arkadaşlık yap ve ancak müttakinin yemeğini ye.”

“İçinizden sadece zâlimlere isâbet etmeyecek (hepinizi saracak) olan fitneden sakının”67 âyeti ile “Zâlimlere yakın ve yandaş olmayın, ateş size de dokunur”68

“Ey iman edenler, Allah’a karşı saygılı olun ve sadıklarla beraber bulunun!”69

“Körle yatan şaşı kalkar” atasözü.

- - وعن أبي هريرة رضي اللَّه عنه أَن النبيَّ صَلّى اللهُ عَلَيْهِ وسَلَّم قال : « الرَّجُلُ عَلَى دِينِ خَلِيلِهِ ، فَلْيَنْظُرْ أَحَدُكمْ مَنْ يُخَالِلُ » . رواه أبو داود . والترمذي بإِسنادٍ صحيح ، وقال الترمذي : حديثٌ حسنٌ .

***368. Ebû Hüreyre *radıyallahu anh*’den rivâyet edildiğine göre Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem* şöyle buyurdu:**

“İnsan, dostunun yaşayış tarzından etkilenir. O halde her biriniz dost edineceği kişiye dikkat etsin!”70

-2-İnnema; hasr içindir.mesela;

“İnnema yahşallahe min ibadihil ulema.”71

3-misk taşıyan.

---

65 Ankebut.43.

66 Ebû Dâvûd, Edeb 16; Tirmizî, Zühd 56.

67 Enfâl sûresi (8), 25.

68 Hûd sûresi (11), 113.

69 **Tevbe sûresi (9),119.**

70 Ebû Dâvûd, Edeb 16; Tirmizî, Zühd 45.

71 Fatır.28.

- “Ve min rahmetihî ceale lekumul leyle ven nehâre li teskunû fîhi ve li tebtegû min fadlihî ve leallekum teşkurûn”

- “Allah, rahmetinden ötürü geceyi içinde dinlenesiniz; gündüzü de, lütfundan isteyesiniz ve şükredesiniz diye sizin için yarattı.” 72

-4-Kimlerle olmalı.

Sadıklarla. “Yâ eyyuhâllezîne âmenûttekûllâhe ve kûnû meas sâdikîn.”

“Ey iman edenler! Allah’a karşı gelmekten sakının ve doğrularla beraber olun.”73

*** EBU MUSEL EŞ’ARİ**

İslâm'a girişini kendisi şöyle anlatır: "Biz Yemen'de iken son peygamberin geldiği ve halkı islâm'a davet ettiği haberi bize ulaştı. Ben ve iki ağabeyim, Eş'arî kabilesinden elli iki kişilik bir heyetle birlikte Rasûlullah (s.a.)'i görmek için bir gemiye binerek yola çıktık. Hava muhalefeti sebebiyle gemi bizi Habeşistan'a çıkardı. Orada Ca'fer İbni Ebî Tâlib (r.a.) ile buluştuk. Yeni din ve Peygamber hakkında ondan bilgiler aldık. Ve orada müslüman olduk. Kendilerini buraya Rasûlullah'ın gönderdiğini söyleyen Ca'fer (r.a.) bizim de bir müddet burada kalmamızı istedi. Bizler de onlarla birlikte Habeşistan'da oturduk. Daha sonra Rasûlullah (s.a.)'in müsadesiyle Habeş hükümdarı Necâşî bizi Medine'ye gönderdi." Bu kafilenin Medine'ye gelişi sırasında Rasûlullah (s.a.) Hayber fethinde bulunuyordu. Efendimiz bu savaşta bulunmayanlara hisse vermediği halde Eşarîlere ganimetten hisse verdi. Onlara yufka yürekli insanlar diye iltifat etti.

Allah Teâlâ'dan çok korktuğunu söylerdi. Her an son nefesini düşünürdü. Son nefesini imanla vermek onun en büyük gayesiydi. Yakınları onun bu haline bakar ve: "Kendine biraz acısan" derlerdi. O da şöyle karşılık verirdi. "Atlar koşuya çıktığı vakit, son noktaya gelesiye kadar nasıl bütün güç ve kuvvetlerini kullanırsa, ben de son nefesimi imanla veresiye kadar bütün gücümü kullanmak mecburiyetindeyim." derdi.

Yıkanırken dahi Allah Teâlâ'dan hâyâ edip karanlıkta iki büklüm olarak yıkandığını söylerdi.

Ebu Musa el-Eş'arî (r.a.) Hz. Ömer (r.a.) devrinde Basra valiliği ve kadılığına tayin oldu. O, valiliği esnasında hicrî takvimin tesbit edilmesine vesile oldu. İslâm takvimini yazılarında ilk defa o kullandı. Hz. Ömer (r.a.)'a bu konuda bir mektup yazarak: "Bize tarihsiz mektuplar gönderiyorsunuz." diye uyardı. Hz. Ömer (r.a.) da derhal bir şûra toplayarak hicreti tarih başlangıcı olarak kabul etti.

---

72 28 / KASAS – 73.

73 9 / TEVBE – 119.

Bir gece Rasûl-i Ekrem (s.a.) Efendimiz Âişe (r.anha) annemizle bir yere gidiyorlardı. Ebû Mûsa'nın evinin hizasına gelince durdular. İçerden tatlı tatlı okuyuşunu dinlediler. Okumasını bitirinceye kadar beklediler. Efendimiz sabahleyin onu görünce akşamki hadiseyi anlattı ve "Buna Davud'unkine benzer güzel bir ses verilmiştir." buyurarak ona iltifat etti.

Ebû Mûsa el-Eş'arî Radıyallahu Anh hicrî takvimin tesbitine vesile olan bir sahabî... Kur'an-ı Kerim'i bizzat Rasûlullah Sallallahu Aleyhi ve Sellem'den öğrenerek ezberleyen bir hâfız... Uzun yıllar idarecilik yapmasına rağmen dünya malına iltifat etmeyen bir zâhid vâli...

MEHMET ÖZÇELİK

28-06-2014

YAKLAŞAN ŞERDEN…

السَّادسُ عن : أُمِّ الْمُؤْمِنين زَيْنَبَ الْحكَم بِنْتِ جحْشٍ ضي ر نها عـ الله فَزِعاً عَلَيْهَا دَخَلَ وسَلَّم عَلَيْهِ اللهُ صَلّى النَّبِيَّ أَنَّ بِأُصْبُعه وَحَلَّقَ « هذِهِ مِثْلُ وَمأْجوجَ يَأْجُوجَ ردْمِ مِن الْيَوْمَ فُتحَ ، اقْترب قَدِ شَرٍّ مِنْ لِلْعربِ ويْلٌ ، اللَّه إِلاَّ إِلـهَ لا » : يقُولُ عـلـ يه متفقٌ « الْخَبَثُ كَثُرَ إِذَا نَعَمْ » : قـ ال ؟ الصَّالحُونَ وفِينَا أَنَهْلِكُ اللَّه ر سول يَا :فَقُلْتُ . تَلِيهَا والَّتِي الإِبْهَامِ .

191. Mü'minlerin annesi, Ümmü'l-Hakem Zeyneb Binti Cahş radıyallahu anhâ' nın anlattığına göre, Nebî sallallahu aleyhi ve sel-lem, korkudan titreyerek onun yanına girdi ve:

"ALLAH'dan başka ilah yoktur. Yaklaşan şerden dolayı vay Arabın haline! Bugün Ye'cûc ve Me'cûc'un seddinden şu kadar yer açıldı" buyurdu ve baş parmağı ile şehadet parmağını birleştirerek halka yaptı. Bunun üzerine ben:

– Ey ALLAH'ın Resûlü! İçimizde iyiler de olduğu halde helâk olur muyuz, dedim? Resûl-i Ekrem sallallahu aleyhi ve sellem :

– "Kötülük ve günahlar çoğaldığı vakit, evet" buyurdu.74

Açıklamalar:

Hadiste zikredilen, "yaklaşan şerden" maksadın, müslüman Araplarla harbedecek bir küfür ordusu olduğu yorumu yapılır. Ye'cûc ve Me'cûc ise, kıyamete yakın ortaya çıkacak ve yeryüzünde fitne-fesat çıkaracak bozguncu bir kavim olarak tarif edilmiştir. Ye'cûc ve Me'cûc ile ilgili pek çok hadis, sahih hadis kitaplarında yer alır. Bu rivayetlerden, onların kıyamete yakın bir zamanda ortaya çıkacağı anlaşılmaktadır. Dolayısıyla bu konu, kıyamet alâmetleri arasında zikredilir.

---

74 **Buhârî, Fiten 4, 28; Müslim, Fiten 1. Ayrıca bk. Buhârî, Enbiyâ 7, Menâkıb 25; Ebû Dâvûd, Fiten 1; Tirmizî, Fiten 23; İbn Mâce, Fiten 9.**

Bu hadîs-i şerif vesilesiyle, kötülüklerin yaygınlaşmasının, toplumların helâkinin, çöküş ve yokoluşunun sebebi olduğu gerçeğini bir kere daha anlıyoruz. Hadiste geçen "habes" tabiri, fıskı, fücûru, şirki, küfrü ifade eder. Bununla kastedilen, tıpkı bir yerde ortaya çıkan ateşin şiddetlenince kuru ve yaş ne varsa yakıp kül etmesi gibi bir haldir. Temizi ve pisi birlikte yok eder. Toplum helâke uğrayınca da mü'min ve münafık, muhalif ve muvâfık hepsi birlikte azaba uğrarlar. Sonra herkes yaptığının karşılığını görür. ALLAH katında ceza veya mükâfata nail olur. Bu kötü akibete uğramadan salihler, iyiler vazifelerini hakkıyla yerine getirme gayreti içinde olmalıdırlar. Hûd sûresi'nin 74-83. âyetlerinde şöyle buyurulur:

"İbrahim'den korku gidip kendisine müjde gelince Lût kavmi hakkında bizimle mücâdeleye başladı. Çünkü İbrahim cidden yumuşak huylu, içli, kendisini ALLAH'a vermiş biri idi. Melekler:

"Ey İbrahim! Bundan vazgeç. Çünkü Rabbinin azab emri gelmiştir ve onlara geri çevrilmez bir azab mutlaka gelecektir. Elçilerimiz Lût'a gelince, Lût onların gelmelerinden endişeye düştü, onları korumaktan âciz kaldı da, "bu ne çetin bir gündür" dedi. Lût'un kavmi, koşarak onun yanına geldiler. Daha önce de o kötü işleri yapmaktaydılar. Lût, "Ey kavmim! İşte şunlar kızlarımdır, sizin için bunlar daha da temizdir. ALLAH'dan korkun ve misafirlerimin önünde beni rezil etmeyin! İçinizde aklı başında bir adam yok mu?" dedi. Dediler ki:

Senin kızlarında bizim bir hakkımız olmadığını biliyorsun ve sen bizim ne istediğimizi elbette bilirsin. Lût:

"Keşke benim size karşı bir gücüm olsaydı veya güçlü bir kaleye sığınabilseydim" dedi. Melekler:

"Ey Lût! Biz Rabbinin elçileriyiz. Onlar sana asla dokunamazlar. Sen gecenin bir kısmında ailenle yürü. Karından başka sizden hiçbiri geri kalmasın. Çünkü onlara gelecek olan azab şüphesiz ona da isabet edecektir. Onlara vadolan helâk zamanı, sabahdır. Sabah yakın değil mi?" dediler.

Emrimiz gelince onların üstünü altına getirdik ve üzerlerine balçık çamurundan pişirilip istif edilmiş bir çeşit taş yağdırdık. O taşlar, Rabbin katında işaretlenerek yağdırılmıştır. Bunlar zâlimlerden uzak değildir."

Hadisten Öğrendiklerimiz:

1. Masiyetlerin, büyük günahların yaygınlaşması ve bunlara engel olunmaması, topyekün helâkin sebebidir.

2. Bir toplumda kötülükler çoğalınca, içlerinde bulunan sâlih ve iyi kişiler de vazifelerini

yapmayınca, böyle kimselerin aralarında olması, onlara gelecek felâketi önlemez. Neticede felâket ve belâlar günahkârlarla birlikte sâlihlere de isabet eder.

3. Masiyetleri kötü görüp, onların yaygınlaşmasını önlemek her müslümanın görevidir.

***ŞERHİ:**

1-Feza-

- "Lâ yahzunuhumul fezeul ekberu ve tetelakkâhumul melâikeh(melâiketu), hâzâ yevmukumullezî kuntum tûadûn."

- "En büyük korku bile onları tasalandırmaz ve melekler onları, "İşte bu, size vaad edilen (mutlu) gününüzdür" diyerek karşılarlar."75

-" Men câe bil haseneti fe lehu hayrun minhâ, ve hum min fezein yevmeizin âminûn"

-"Her kim iyi amel getirirse, ona ondan daha hayırlısı vardır. Onlar o gün korkudan emindirler."76

-2-Veylün lil arab-

- " Fe veylun lillezîne yektubûnel kitâbe bi eydîhim summe yekûlûne hâzâ min indillâhi li yeşterû bihî semenen kalîlâ(kalîlen), fe veylun lehum mimmâ ketebet eydîhim ve veylun lehum mimmâ yeksibûn"

- "Vay o kimselere ki, elleriyle Kitab'ı yazarlar, sonra da onu az bir karşılığa değişmek için, "Bu, Allah'ın katındandır" derler. Vay ellerinin yazdıklarından ötürü onların hâline! Vay kazandıklarından dolayı onların hâline!"77

- " Veylun lil mutaffifîn"

"Ölçüde ve tartıda hile yapanların vay hâline!"78

- " Vellezî kâle li vâlideyhi uffın lekumâ e teidâninî en uhrece ve kad haletil kurûnu min kablî ve humâ yestegîsânillâhe veyleke âmin, inne va'dallâhi hakk(hakkun), fe yekûlu mâ hâzâ illâ esâtîrul evvelîn"

- "Anne ve babasına, "Öf size! Benden önce nice nesiller gelip geçmiş iken, beni tekrar diriltilecek olmakla mı tehdit ediyorsunuz?" diyen kimseye, onlar Allah'a sığınarak,

---

75 **21 / ENBİYÂ – 103.**

76 **27 / NEML – 89.**

77 **2 / BAKARA – 79.**

78 **83 / MUTAFFİFÎN – 1-**

“Yazıklar olsun sana! İman et, Allah’ın va’di gerçektir” diyorlar, o da, “Bu, eskilerin masallarından başka bir şey değildir” diyordu.”79

-Takdiri ise; “Summe enzele aleykum min ba’dil gammi emeneten nuâsen yagşâ tâifeten minkum, ve tâifetun kad ehemmethum enfusuhum yezunnûne billâhi gayral hakkı zannel câhiliyyeh(câhiliyyeti), yekûlûne hel lenâ minel emri min şey’(şey’in), kul innel emre kullehu lillâh(lillâhi), yuhfûne fî enfusihim mâ lâ yubdûne lek(leke), yekûlûne lev kâne lenâ minel emri şey’un mâ kutilnâ hâhunâ, kul lev kuntum fî buyûtikum le berezellezîne kutibe aleyhimul katlu ilâ medâciihim, ve li yebteliyallâhu mâ fî sudûrikum ve li yumahhısa mâ fî kulûbikum, vallâhu alîmun bi zâtis sudûr”

- “Sonra o kederin ardından (Allah) üzerinize içinizden bir kısmını örtüp bürüyen bir güven, bir uyku indirdi. Bir kısmınız da kendi canlarının kaygısına düşmüştü. Allah’a karşı cahiliye zannı gibi gerçek dışı zanda bulunuyorlar; “Bu işte bizim hiçbir dahlimiz yok” diyorlardı. De ki: “Bütün iş, Allah’ındır.” Onlar sana açıklayamadıklarını içlerinde saklıyorlar ve diyorlar ki: “Bu konuda bizim elimizde bir şey olsaydı, burada öldürülmezdik.” De ki: “Evlerinizde dahi olsaydınız, üzerlerine öldürülmesi yazılmış bulunanlar mutlaka yatacakları (öldürülecekleri) yerlere çıkıp gideceklerdi. Allah, bunu göğüslerinizdekini denemek, kalplerinizdekini arındırmak için yaptı. Allah, göğüslerin özünü (kalplerde olanı) bilir.”80

***R<u>edmun:</u>**

- “Kâlû yâ zel karneyni inne ye’cûce ve me’cûce mufsidûne fîl ardı fe hel nec’alu leke harcen alâ en tec’ale beynenâ ve beynehum seddâ”

- “Dediler ki: “Ey Zülkarneyn! Ye’cüc ve Me’cüc (adlı kavimler) yeryüzünde bozgunculuk yapmaktadırlar. Onlarla bizim aramıza bir engel yapman karşılığında sana bir vergi verelim mi?”81

-“ Kâle mâ mekkennî fîhi rabbî hayrun fe eînûnî bi kuvvetin ec’al beynekum ve beynehum redmâ”

“Zülkarneyn, “Rabbimin bana verdiği (imkân ve kudret, sizin vereceğiniz vergiden) daha hayırlıdır. Şimdi siz bana gücünüzle yardım edin de, sizinle onların arasına sağlam bir engel yapayım” dedi.”82

-RAVİSİ- Zeyneb Binti Cahş:

---

79 **46 / AHKÂF – 17-**

80 **3 / ÂLİ İMRÂN – 154-**

81 **18 / KEHF – 94.**

82 **18 / KEHF – 95.**

-Ümmül müminin yani Zeyneb bin Cahş.Efendimizin zevcesi.Halası kızı.

.Annesi,Ümeyye binti Abdulmuttalib.Efendimizin hizmetçisi Zeyd bin Harise ile evlendi,boşandı.

Kuranda Ahzab- 37-de anlatılmaktadır.

Ahzab 37-"Ve iz tekûlu lillezî en'amallâhu aleyhi ve en'amte aleyhi emsik aleyke zevceke vettekıllâh ve tuhfî fî nefsike mallâhu mubdîhi ve tahşen nâs(nâse), vallâhu ehakku en tahşâh(tahşâhu), fe lemmâ kadâ zeydun minhâ vetaran zevvecnâ kehâ likey lâ yekûne alel mu'minîne haracun fî ezvâci ed'ıyâihim izâ kadav min hunne vetarâ(vetaran), ve kâne emrullâhi mef'ûlâ"

-" Hani sen Allah'ın kendisine nimet verdiği, senin de (azat etmek suretiyle) iyilikte bulunduğun kimseye, "Eşini nikâhında tut (onu boşama) ve Allah'tan sakın" diyordun. İçinde, Allah'ın ortaya çıkaracağı bir şeyi gizliyor ve insanlardan çekiniyordun. Oysa kendisinden çekinmene Allah daha lâyıktı. Zeyd, eşinden yana isteğini yerine getirince (eşini boşayınca), onu seninle evlendirdik ki, eşlerinden yana isteklerini yerine getirdiklerinde (onları boşadıklarında), evlatlıklarının eşleriyle evlenmeleri konusunda mü'minlere bir zorluk olmasın. Allah'ın emri mutlaka yerine getirilmiştir."

-Hicretten 20 sene sonra vefat etmiştir.hz.ömer cenaze namazını kıldı.baki kabristanına defnedildi.

İlk evliliği :

Köklü ve değişmez bir gelenek olarak üst tabakaya mensup, asil ve zengin kızların fakir ve kölelerle evlenmesi yasaktı. Ancak Hz.Zeyneb'in ilk kocası Hz.Zeyd İbn-i Harise r.a. Resulullah'ın azadlı kölesiydi. Bu zatı, Zatı saadetleri evlatlığa kabul edip, azat etmişler ancak o Resulullah'ın yanından ayrılmamışlardı. Resulullah'ın emirleri gereğince, Hz.Zeyneb r.a. ile evlendiler. Fakat bu çok acayip bir durumdu. Hiç alt tabakadan biri hemde azatlı bir köle asil bir aile kızı ile evlenemezdi. Fakat, İslamiyet, insanlar arasında eşitlik ve birlik hükmü ortaya koyunca, böyle bir cahiliye geleneğinin ortadan kalkması gibi tabi bir şey ne olabilirdiki? Resulullah (s.a.v) bu uygulama ile, İslam da insan eşitliğini ortaya koyuyordu.

Bilindiği gibi Allah elçisinin en önemli tebliğ metotlarından biri de Allah tarafından gelen emir ve yasaklar önce kendisinde uygulaması, şayet bunları kendi şahsında uygulama imkanı yoksa veya böyle bir imkanı bulamamışsa, o emir ve yasakları en yakın akrabalarına uygulaması idi.

Bu uygulama doğrultusunda; Resulullah (s.a.v.) halası "Ümeyye binti Abdulmuttalib"in kızı Zeyneb binti Cahş'i, Zeyd b. Hârise'ye birbirleriyle evlenmek üzere aday olarak belirler, Zeynep Zeyd kölelikten azad edilmiş olduğundan dolayı kendine denk saymaz ve ona varmak istemez.

Ve olay Ahzab suresinin 5,36-37,40,53.ayetlere bakınız.

MEHMET ÖZÇELİK

28-06-2014

KUVVETLİ MÜMİN

"Kuvvetli mümin, Allah'a karşı zayıf müminden daha hayırlı ve daha makbuldür. Ama her birinde de hayır vardır. Sana fayda veren şeye karşı hırs göster ve çaba sarf et; Allah'tan yardım dile ve âciz olma! Başına bir şey gelirse "şöyle yapsam, şöyle olurdu" deme! Velâkin! "(Bu) Allah'ın kaderi, O ne dilerse yapar," de! Çünkü 'eğer' kelimesi şeytanın ameline kapı aralar."83

Sağlık insan için büyük bir nimettir. Peygamber efendimiz (s.a.s): "Iki nimet vardır ki insanların bir çoğu onların kıymetini gerektiği gibi bilemediğinden aldanmışlardır. Bunlar, sıhhat ve boş vakittir"84 buyurmuşlardır. Resulullah (s.a.s): "Allah`ım! bedenime, gözlerime ve kulaklarıma sıhhat ver" (Ebu Davûd, Edeb, 101) diye dua ederdi.

Şerhi:

1-Ahris-

-"Ve mâ ekserun nâsi ve lev haraste bi mu'minîn"

"Sen ne kadar şiddetle arzu etsen de insanların çoğu inanacak değillerdir."85

-" İn tahris alâ hudâhum fe innallâhe lâ yehdî men yudıllu ve mâ lehum min nâsırîn"

-" Sen onların doğru yola erişmelerine aşırı istek göstersen de şüphesiz Allah saptırdığı kimseyi doğru yola iletmez. Onların yardımcıları da yoktur."86

-2-Kavi mümin-

- "Ve tahsebuhum eykâzan ve hum rukûd(rukûdun), ve nukallibuhum zâtel yemîni ve zâteş şimâl(şimâli), ve kelbuhum bâsitun zirâayhi bil vasîd(vasîdi), levittala'te aleyhim le velleyte minhum firâren ve le muli'te minhum ru'bâ"

"Uykuda oldukları hâlde, sen onları uyanık sanırsın. Biz onları sağa sola çeviriyorduk. Köpekleri de mağaranın girişinde iki kolunu uzatmış (yatmakta idi.) Onları görseydin,

---

83 **Müslim, Kader, 34**

84 **Buharî, Rikak, 1; Tirmizî, Zühd; Ahmed b. Hanbel, Müsned, 1, 258.**

85 **12 / YÛSUF – 103.**

86 **16 / NAHL – 37.**

mutlaka onlardan yüz çevirip kaçardın ve gördüklerin yüzünden için korku ile dolardı.”87

- “ Yekûlûne le in reca’nâ ilel medîneti le yuhricennel eazzu min hel ezell(ezelle), ve lillâhil izzetu ve li resûlihî ve lil mû’minîne ve lâkinnel munâfikîne lâ ya’lemûn”

“Onlar, “Andolsun, eğer Medine’ye dönersek, üstün olan, zayıf olanı oradan mutlaka çıkaracaktır” diyorlardı. Hâlbuki asıl üstünlük, ancak Allah’ın, Peygamberinin ve mü’minlerindir. Fakat münafıklar (bunu) bilmezler.”88

- “Ve eıddû lehum mâsteta'tum min kuvvetin ve min rıbâtil hayli turhibûne bihî aduvvallâhi ve aduvvekum ve âharîne min dûnihim, lâ ta'lemûnehum, allâhu ya'lemuhum, ve mâ tunfikû min şey'in fî sebîlillâhi yuveffe ileykum ve entum lâ tuzlemûn”

-“ Onlara karşı gücünüz yettiği kadar kuvvet ve savaş atları hazırlayın. Onlarla Allah’ın düşmanını, sizin düşmanınızı ve bunlardan başka sizin bilmediğiniz fakat Allah’ın bildiği diğer düşmanları korkutursunuz. Allah yolunda her ne harcarsanız karşılığı size tam olarak ödenir. Size zulmedilmez.”89

MEHMET ÖZÇELİK

28-06-2014

KİŞİ KIYAMET GÜNÜ GETİRİLİR

يُؤْتَى » : يَقُولُ وسَلَّم عَلَيْهِ اللهُ صَلّى اللَّه رسولَ سَمِعْتُ : قـ ال ، عـ نهما اللَّه ر ضي ، حَارِثَةَ بْنِ أُسامة زيدٍ أَبي وعن النَّار أَهْلُ إِلَيْهِ فَيجْتَمِعُ ، الرَّحا فـ ي الحِمَارُ يَدُورُ كَمَا بِهَا فيَدُورُ ، بَطْنِهِ أَقْتَابُ فَتَنْدلِقُ ، النَّار فـ ي فَيُلْقَى الْقِيامةِ يَوْمَ بالرَّجُلِ ، آتِيه وَلاَ بالمَعْرُوفِ آمُرُ كُنْتُ ، بَلَى : فَيَقُولُ ؟ المُنْكَرِ عَنِ وَتَنْهَى بالمَعْرُوفِ تَأْمُرُ تَكُن أَلَمْ ؟ مَالَكَ فُلانُ يَا : فَيَقُولُونَ . عـلـ يه مـ تـ فق « وَأَتِيهِ مُنْكَرِال عَنِ وَأَنْهَى

. قِتْبٌ واحِدُهَا ، الأَمْعَاءُ : « الأَقْتابُ » و . تَخْرُجُ وَمَعْنَاهُ ، الـمهمـلة بالدَّالِ هُوَ « تَنْدلِقُ » : قولُهُ

200. Ebû Zeyd Üsâme İbni Zeyd İbni Hârise radıyallahu anhümâ şöyle dedi:
Resûlullah sallallahu aleyhi ve sellem’ i şöyle buyururken işittim:
“Kıyamet günü bir adam getirilir ve cehennem ateşine atılır. Bağırsakları karnından dışarı çıkar ve onlarla birlikte değirmen döndüren merkeb gibi döner durur. Cehennem

---

87 **18 / KEHF – 18.**

88 **63 / MUNÂFİKÛN – 8.**

89 **8 / ENFÂL – 60.**

halkı onun yanına toplanırlar ve derler ki:
– Ey filân! Sana ne oldu? Sen iyiliği emredip kötülükten nehyetmez miydin? O kişi de:
– Evet, iyiliği emrederdim, fakat kendim yapmazdım, münkerden nehyederdim, fakat kendim yapardım, der."90

Açıklamalar:

Bu hadîs-i şerîf, mü'min olan, hatta iyiliği tavsiye edip kötülükten sakındırmak gibi bir vazifeyi yapan bir kimsenin cehenneme girişini ve oradaki kötü akıbetini gözler önüne sermektedir. Dünyada kendisini tanıyan ve nasihatlarına muhatap olan, fakat uymadıkları için kendileri de cehenneme girmiş olanlar, onun burada bulunmasına ve bu ürkütücü ve ürpertici haline şaşarlar.

Bu çeşit hadisler "terhib hadisleri" diye adlandırılırlar. Yani, kötü, uygunsuz ve çirkin davranışlardan sakındıran hadislerdir. Bir kimsenin kendi söylediklerine kendisinin uymaması ve aksini yapmasının ne kötü bir davranış ve şahsiyetsizlik olduğunu, biraz önce geçen âyetlerin açıklamasında ifade etmeye çalışmıştık. Bu hadis, böyle kimselerin kıyamet gününde ne halde ceza göreceklerini müşahhas bir şekilde ifade etmesi açısından dikkate değer niteliktedir.

Hadisten Öğrendiklerimiz:

1. Cehennem azabı haktır ve çeşit çeşit, derece derecedir.
2. Sözü ile davranışı birbirine aykırı olan, ilmi ile amel etmeyenlerin ALLAH katındaki cezaları şiddetlidir.
3. Günahkâr müminler de, suçları mikdarınca ceza çekmek üzere cehenneme gireceklerdir.
4. Hz. Peygamber cehennemin ve cehennemde azab görenlerin vasıflarıyla ilgili bilgiler vermiştir.
5. Ma'rûfu emir ve münkeri nehiy vazifesini yerine getirmek ve bunun gereğiyle amel etmek, cehenneme girmeye engel olur.

1. "Hiç şüphesiz ALLAH size, emanetleri ehline teslim etmenizi emreder." 91

Bu âyetin tamamının anlamı şöyledir: "Hiç şüphesiz ALLAH size, emanetleri ehline teslim etmenizi ve insanlar arasında hükmettiğiniz zaman adâletle hükmetmenizi emreder. ALLAH size ne güzel bir öğüt veriyor. Şüphesiz ALLAH işitir ve görür."

Emanet, insanın emin ve itimat edilir olması, kendine maddî ve manevî bir şeyin gönül

---

90 **Buhârî, Bed'ül-halk 10; Müslim, Zühd 51.**

91 **Nisâ sûresi (4), 58.**

rahatlığı ile korkusuzca teslim edilebilir ve istenildiğinde sağlam bir vaziyette alınabilir halde bulunması demektir. Ayrıca insanın bu eminliği sebebiyle, gerek ALLAH gerek insanlar tarafından herhangi bir surette kendisine bırakılmış olan şeye de emanet denilir. İnsan, ALLAH Teâlâ'nın emanetini taşıyan bir emin, bir vekil olma niteliğine sahip yegâne yaratıktır. Bu sebeble, bütün yaratıklar üzerinde hüküm ve tasarruf yetkisi, sadece insana verilmiştir. İnsan, bu yetkiyi ne kadar mükemmel kullanıp yerine getirir ve emaneti yerli yerine koyabilirse, kıymeti o derecede artar ve yükselir. Emanet ile hükmün, yani hâkimiyetin bu birbirinden ayrılmaması gereken alâkasından dolayı, önce emanet, arkasından da adaletle hükmetme emredilmiştir. O halde emin olmayanın adil olması herhalde düşünülemez. Bu üstün nitelikleri bir arada topladığı için, bu âyet-i kerîmenin, dinin ve şeriatın tamamını işaret yoluyla ifade ettiği ve ahkâm ayetlerinin esası kabul edildiği söylenmektedir.

İnsanın bütün davranışları, Rabbine, kendine ve halka karşı mükellef olduğu üç çeşit emanetin dışa akseden görüntüsüdür.

Rabbine karşı emanete riâyet eden bir kimse, ALLAH'ın hükümlerine, ilâhî kanunlara uyar. Bu, bütün uzuvları ilgilendiren vazifelerimizle doğrudan alâkalıdır. Çünkü insanın her uzvu kendisine verilen bir emanettir. Her emaneti, yerli yerinde ve ALLAH'ın rızasına uygun tarzda kullanmak, korumak gerekir. Aksi takdirde emanete hiyânet edilmiş olur.

İnsanın kendine karşı eminliği, din ve dünya işlerinde en doğru ve kendine en faydalı olanı tercih edip seçmesi, zararlı olan her şeyden uzak durmasıdır.

Halka karşı emanet sahibi olmak, insanların hak ve hukukunu gözetmek, onlara zarar ve ziyan vermemek, insanları aldatmamaktır. Yöneticilerin halka adaletli davranması, âlimlerin insanları hak olan yola, doğru itikada ve sahih amele sevketmesi, halkın da yöneticilere ve âlimlere hıyanetten sakınması bu emanetin gereklerindendir. Eşlerin birbirine karşı hak ve vazifeleri, ırz ve namuslarını korumaları, çocuklarını terbiye etmeleri de emanetin içinde sayılır.

O halde emanet, ALLAH'a karşı hak ve vazifeleri, kulların hukukunu, yani umûmî ve husûsî hukuku, bunlarla ilgili olan davranışları, sözleri, itikâdî, amelî ve ahlâkî alanı, maddî ve manevî hakların hepsini kapsayıcı bir niteliğe sahiptir. Âyet-i kerimedeki emir de bütün mükellefleri içine alır.

Müfessirlerden pek çoğu gibi, fakihler ve diğer İslâm âlimleri de bu âyetin özellikle emirler, iş başındaki idareciler hakkında nazil olduğu kanaatindedirler. Çünkü her işi ehline tevdi etmek ve adaletle hükmetmek onların görevidir. Ancak, herkesin bir sorumluluk taşıdığı gerçeği göz önüne alınınca emanetin, yükümlülüğü ölçüsünde herkesi ilgilendirdiği neticesine varılır.

2. "Biz emaneti göklere, yere, dağlara sunmuşuzdur da onlar bunu yüklenmekten

çekinmişler ve ondan korkup titremişlerdir. Pek zâlim ve çok câhil olan insan onu yüklenmiştir."92

-ALLAH Teâlâ'nın göklere, yere ve dağlara sunduğu emanet, gerek kendi hukukuna, gerek insanların hukukuna yönelik emir ve yasaklardan, zorlama ve cebirle değil, rıza ve seçme hürriyetiyle yaptırmak istediği fiiller, vazife ve mükellefiyetlerdir. Bu emanet, gök, yer ve dağların dayanamıyacakları kadar zor, mes'uliyeti çok büyük bir yüktür. Bunların neleri kapsadığını bir önceki âyetin açıklamasında belirttik. Bu âyette, ALLAH Teâlâ bu yükün ağırlığını bizlere temsil yoluyla anlatmış, gök, yer ve dağların yüklenmekten korkup çekindiği ve titrediği bir yükü insanoğlunun yüklendiğini, bu sebeple de mes'uliyetimizi hissetmemiz gerektiğini hatırlatmıştır.

İnsanoğlu çok zâlim, haksızlığa ve başkasına eziyet etmeye çok yatkındır. ALLAH'ın ve kulların hukukunu yüklendiği halde, bunları gereği gibi yerine getirmediği için de kendine yazık etmektedir. Aynı zamanda çok câhildir. Çünkü âlim olsaydı, akıbetini bilir, düşünür ve zulmetmezdi.

***1-Te'muru bil maruf-**

- " Vel mu'minûne vel mu'minâtu ba'duhum evlîyâu ba'din, ye'murûne bil ma'rûfi ve yenhevne anil munkeri ve yukîmûnes salâte ve yu'tûnez zekâte ve yutîûnallâhe ve resûlehu, ulâike se yerhamuhumullâh (yerhamuhumullâhu), innallâhe azîzun hakîm"

"Mü'min erkekler ve mü'min kadınlar birbirlerinin dostlarıdır. İyiliği emreder, kötülükten alıkoyarlar. Namazı dosdoğru kılar, zekâtı verirler. Allah'a ve Resûlüne itaat ederler. İşte bunlara Allah merhamet edecektir. Şüphesiz Allah mutlak güç sahibidir, hüküm ve hikmet sahibidir."93

- "Veltekun minkum ummetun yed'ûne ilel hayri ve ye'murûne bil ma'rûfi ve yenhevne anil munker(munkeri), ve ulâike humul muflihûn"

"Sizden, hayra çağıran, iyiliği emreden ve kötülükten men eden bir topluluk bulunsun. İşte kurtuluşa erenler onlardır."94

- "E te'murûnen nâse bil birri ve tensevne enfusekum ve entum tetlûnel kitâb(kitâbe) e fe lâ ta'kılûn"

- "Siz Kitab'ı (Tevrat'ı) okuyup durduğunuz hâlde, kendinizi unutup başkalarına iyiliği mi emrediyorsunuz? (Yaptığınızın çirkinliğini) anlamıyor musunuz?"95

---

92 **Ahzâb suresi (33), 72.**

93 **9 / TEVBE – 71.**

94 **3 / ÂLİ İMRÂN – 104-**

95 **2 / BAKARA – 44-**

***-2-Soruya evet der.Mesela;**

- "Ve iz ehaze rabbuke min benî âdeme min zuhûrihim zurriyyetehum ve eşhedehum alâ enfusihim, e lestu birabbikum, kâlû belâ, şehidnâ, en tekûlû yevmel kıyâmeti innâ kunnâ an hâzâ gâfilîn"

"Hani Rabbin (ezelde) Âdemoğullarının sulplerinden zürriyetlerini almış, onları kendilerine karşı şahit tutarak, "Ben sizin Rabbiniz değil miyim?" demişti. Onlar da, "Evet, şahit olduk (ki Rabbimizsin)" demişlerdi. Böyle yapmamız kıyamet günü, "Biz bundan habersizdik" dememeniz içindir."96

-*Soru haline bir örnek ise, "E fe raeyte menittehaze ilâhehu hevâhu ve edallehullâhu alâ ilmin ve hateme alâ sem'ihî ve kalbihî ve ceale alâ basarihî gışâveh(gışâveten), fe men yehdîhi min ba'dillâh(ba'dillâhi), e fe lâ tezekkerûn"

"Nefsinin arzusunu ilâh edinen, Allah'ın; (hâlini) bildiği için saptırdığı ve kulağını ve kalbini mühürlediği, gözüne de perde çektiği kimseyi gördün mü? Şimdi onu Allah'tan başka kim doğru yola eriştirebilir? Hâlâ düşünüp ibret almayacak mısınız?"97

***-3- Sen iyiliği emredip kötülükten nehyetmez miydin?sorusu bir Tevbihtir. Yani kınamadır.**

İstifham olumsuz kelimenin başına gelmiştir.Mesela;

"E lem yecidke yetîmen fe âvâ."

"Seni yetim bulup da barındırmadı mı?"98

***Üsame bin Zeyd bin Harise.**

Efendimizin hizmetçisi.efendimiz onu çok severdi.babası gibi severdi.ondandır ki;

"El hibbu bin hibb" yani , el Habib bin el Habib.sevgilinin oğlu sevgili.

Ona Zeyd bin Muhammed denilirdi.

Hatta bunun üzerine şu ayet indi;

- "Ud'ûhum li âbâihim huve aksatu indallâh(indallâhi), fe in lem ta'lemû âbâehum fe ıhvânukum fîd dîni ve mevâlîkum, ve leyse aleykum cunâhun fîmâ ahta'tum bihî ve lâkin mâ taammedet kulûbukum, ve kânallâhu gafûren rahîmâ"

---

96 **7 / A'RÂF – 172-**

97 **45 / CÂSİYE – 23-**

98 Duha.6.

“Onları babalarına nispet ederek çağırın. Bu, Allah katında daha (doğru ve) adaletlidir. Eğer babalarını bilmiyorsanız, onlar sizin din kardeşleriniz ve dostlarınızdır. Hata ile yaptığınız bir işte size hiçbir günah yoktur. Fakat kasten yaptığınız şeylerde size günah vardır. Allah, çok bağışlayandır, çok merhamet edendir.”99

***- “Mâ kâne muhammedun ebâ ehadin min ricâlikum, ve lâkin resûlallâhi ve hâtemen nebiyyin(nebiyyine), ve kânallâhu bi kulli şey’in alîmâ”**

“Muhammed, sizin erkeklerinizden hiçbirinin babası değildir. Fakat o, Allah’ın Resûlü ve nebîlerin sonuncusudur. Allah, her şeyi hakkıyla bilendir.”100

MEHMET ÖZÇELİK

28-06-2014

ZULÜMDEN SAKININ

Cabir-den,Resulullah (sav) buyuruyorlar ki:
"Zulümden kaçının. Zira zulüm, kıyamet günü karanlıklar olacaktır. Cimrilikten de kaçının, zira cimrilik, sizden öncekileri helak etmiş, onları birbirlerinin kanlarını dökmeye, haramlarını helal addetmeye sevk etmiştir." 101

1-Zulüm;içinde hak olmaksızın,hakkın dışına bir işi çevirmektir.

Haddi aşmaktır.

İbni cevzi zulmü şöyle tanımlar;

Zulüm iki günahı içine alır;

a-Hakkında dışında,hakkı dışlamaktır.haksızlığı öne çıkarmaktır.

b-Allaha muhalefet ve Allaha savaş açmaktır.

Zulüm önce kalbde başlar.

-2-Zulümat:

-“Yevme terel mû’minîne vel mû’minâti yes’â nûruhum beyne eydîhim ve bi eymânihim buşrâkumul yevme cennâtun tecrî min tahtihel enhâru hâlidîne fîh(fîhâ), zâlike huvel fevzul azîm”

---

99 **33 / AHZÂB – 5-**

100 **33 / AHZÂB – 40-**

101 Müslim, Birr 56, (2578),(III,1996)

-“Mü’min erkeklerle mü’min kadınların nurlarının, önlerinde ve sağlarında koştuğunu göreceğin gün kendilerine şöyle denir: “Bugün size müjdelenen şey içlerinden ırmaklar akan, ebedî olarak kalacağınız cennetlerdir.” İşte bu büyük başarıdır.”102

-Zulümat,kıyametin şiddet ve korkusunu ifade eder.

-“Kul men yuneccîkum min zulumâtil berri vel bahri ted’ûnehu tedarruan ve hufyeh(hufyeten), le in encânâ min hâzihî le nekûnenne mineş şâkirîn”

-“De ki: “Sizler, açıktan ve gizlice O’na ‘Eğer bizi bundan kurtarırsa, elbette şükredenlerden olacağız’ diye dua ederken, sizi karanın ve denizin karanlıklarından (tehlikelerinden) kim kurtarır?”103

-“Mazlumun bedduasından sakının. Çünkü mazlumun duası ile Allah arasında hiçbir engel yoktur.” 104

-“Sakın, Allah’ı zalimlerin yaptıklarından habersiz sanma! Allah onları ancak, gözlerin dehşetle bakakalacağı bir güne erteliyor O gün başlarını dikerek (çağırıldıkları yere doğru) koşarlar. Gözleri kendilerine bile dönmez, kalpleri de bomboştur. (Ey Muhammed!) İnsanları, kendilerine azabın geleceği gün ile uyar. ” 105

-“Zulmedenlere meyletmeyin; sonra size ateş dokunur (cehennemde yanarsınız). Sizin Allah'tan başka dostlarınız yoktur. Sonra (O'ndan da) yardım göremezsiniz!” 106

“Zalimlere en ufak meyil göstermeyin, yoksa size de ateş dokunur.” 107

“Biz sana, insanlar arasında Allah’ın sana gösterdiği gibi hüküm vermen için hakikatin ifadesi olan bu vahyi indirdik. Sakın hainlere taraftar olma.”108

“Bir kimse zalim olduğunu bildiği halde yardım maksadıyla zalimle birlikte adım atarsa İslamdan çıkmış olur.” 109

“Zalimler asla felah bulmazlar.” 110

---

102 57 / HADÎD – 12-

103 6 / EN'ÂM – 63-

104 **Buhâri, Mezâlim 9, (III,204)**

105 İbrahim 42-47.

106 Hud, 11/113.

107 Hûd, 113.

108 Nisa, 105.

109 Keşfû’l-Hafâ, hadis no: 2627.

“Allah’a yemin ederim ki; ya iyiliği emreder, kötülükten nehyeder, zalimin elini tutup zulmüne mani olur, onu hakka döndürür ve hak üzerinde tutarsınız; ya da Allah Teala kalblerinizi birbirine benzetir. Sonra da İsrailoğullarına lanet ettiği gibi size de lânet eder.” 111

Mehmet Âkifimiz de zulme karşı direnişin sembollerindendir.

“Zülmü alkışlayamam, zalimi asla sevemem

Gelenin keyfi için geçmişe kalkıp sövemem

Üç buçuk soysuzun ardında zağarlık yapamam

Hele bak namına haksızlığa ölsem tapamam

Kanayan bir yara gördüm mü yanar ta ciğerim

Onu dindirmek için kamçı yerim çifte yerim

Adam aldırma geç git, diyemem, aldırırım

Çiğnerim, çiğnenirim hakkı tutar kaldırırım

Zalimin hasmıyım amma severim mazlumu

İrticaın şu sizin lehçede mânası bu mu?”

-3-Şuhh,cimriliktir.

-“Fettekûllâhe mesteta’tum vesmeû ve etîû ve enfikû hayren li enfusikum, ve men yûka şuhha nefsihî fe ulâike humul muflihûn”

-“O hâlde, gücünüz yettiği kadar Allah’a karşı gelmekten sakının. Dinleyin, itaat edin, kendi iyiliğiniz için harcayın. Kim nefsinin cimriliğinden korunursa, işte onlar kurtuluşa erenlerin ta kendileridir.”112

-Şuh,cimriliğin şiddetli hali.şiddetli hırsla beraber cimri olmak.

-Buhl-da cimrilik olup,mal ile olur.

-Şuh ise;hem mal ve hem de hayrı işlemekle olup,daha genel manayadır.

---

110 **Enam, 21.**

111 **Ebu Dâvud, Melâhim 17.**

112 64 / TEGÂBUN – 16-

Hadiste:" Hz. Peygamber (s.a) Ebu Salebe (el-Hüşenî'ye), ümmetin sonunu zikrederken şöyle buyurmuştur:

Sen itâat olunan bir cimriliği, arkasında gidilen bir hevâ-i nefsi ve her rey sahibinin reyini benimsemesini gördüğün zaman, nefsini kurtarmaya çalış!"113

-şuh ve buhl-den sakınmak gerektir.

4-Tahlili;cümle inşa cümlesidir.

Tahzir ve tenbih içindir.

-Dinde esas olan en büyük husus;hak ve adaletin tesisidir.

-"İnnallâhe ye'muru bil adli vel ihsâni ve îtâi zîl kurbâ ve yenhâ anil fahşâi vel munkeri vel bagy(bagyi), yeizukum leallekum tezekkerûn"

-"Şüphesiz Allah, adaleti, iyilik yapmayı, yakınlara yardım etmeyi emreder; hayâsızlığı, fenalık ve azgınlığı da yasaklar. O, düşünüp tutasınız diye size öğüt veriyor."114

- "İllellezîne âmenû ve amilus sâlihâti ve zekerûllâhe kesîran ventesarû min ba'di mâ zulimû, ve se ya'lemullezîne zalemû eyye munkalebin yenkalibûn"

-"Ancak iman edip salih amel işleyen, Allah'ı çok anan ve haksızlığa uğratıldıktan sonra öçlerini alanlar başka. Zulmedenler hangi akıbete uğrayacaklarını göreceklerdir."115

-Hadiste:" Allah Zalime Mühlet Verir; Ama Onu İhmal Etmez. Bir De Yakaladı mı, Artık iflah Etmez.Sonra şu ayeti okudular:"İşte Rabbin Böyle Yakalar. O'nun Yakalaması Çok Acı Ve Can Yakıcıdır." 116

***Ravisi: CABİR İBNİ ABDULLAH**

Câbir'in babası, ikinci Akabe bey'aitinde müslüman olmuş ve Haramoğulları nakipliğine tayin edilmişti. Kâfirler Uhud gazasında onu, burnunu ve kulaklarını keserek işkence ettikten sonra şehit ettiler. Dokuz kızı vardı, bunlara Câbir baktı. Hz. Câbir babasının şehadetini şöyle anlatır: "Babam Uhud'da şehit oldu. Kız kardeşlerim bana bir deve vererek git babamızın cenazesini bu deveye yükle getir ve onu Selemeoğulları kabristanına göm dediler. Deveyi alarak gittim. Yanımda birkaç adam da vardı. Resûl-i Ekrem babamı cihat meydanından taşıyarak aile kabristanına götürmek istediğimi haber aldılar. O, Uhud'da oturuyordu. Beni huzurlarına çağırarak

---

113 Ebu Dâvud, Tirmizî, İbn Mâce.

114 16 / NAHL – 90-

115 26 / ŞUARÂ – 227-

116 Hud, 11:102) (Buhari, Tefsir-i Sure, 11; İbn-i Mâce, Fiten, 22)

dedi ki: Nefsimi elinde tutan Cenâb-ı Allah'a yemin ederim ki; Abdullah arkadaşları ile birlikte gömülecektir. Resûl-i Ekrem'in bu sözü üzerine ben de babamı taşımaktan vazgeçtim ve onu Uhud şehitleri ile birlikte gömdüm." (Buhârî, II, 584). Resûlullah Câbir'e, "Sana bir müjde vereyim mi? Allah babanı diriltti. Ve kendisine perdesiz doğrudan doğruya hitap etti. Halbuki şimdiye kadar hiçbir kimseye böyle hicabsız söylediği olmamıştır" buyurdu.

-"Bir kere yanımızdan bir cenaze geçmişti de Resûlullah (s.a.s.) cenaze geçtiği için kıyam etmişti. Biz de ayağa kalktık. Ve, Ya Rasûlallah, bu bir Yahudi cenazesidir dedik. Rasûlullah, Bir cenaze gördüğünüzde (müslim olsun, kâfir olsun) kıyam ediniz. Çünkü ölüm, korkunç bir şeydir buyurdu.

-"Rasûlullah'ın mescidinde bir hurma kütüğü vardı. Hz. Peygamber, hutbe esnasında ona dayanırdı. Kendisi için minber yapıldığında bu kütükten gebe develerin iniltisine benzer sesler çıktığını işittik. Hz. Peygamber minberden inip de elini üzerine koyunca sustu." O sırada kütük susturulan çocuk gibi hafif hafif inliyordu. Susturduktan sonra "O, yanında edildiğini işittiği zikrullah için ağladıydı" buyurdular."

-Bir defa biz Rasûl-i Ekrem (s.a.s) ile birlikte Cuma namazı kılarken Şam tarafından yiyecek yüklü bir kervan geldi. Cemaat birer birer kâfileye doğru yönelip oniki kişi kalıncaya kadar hep dağıldılar. O zaman şu ayet nazil oldu: "Onlar bir ticaret yahut bir eğlence buldular mı hemen oraya koşup dağılıyor ve seni ayakta hutbe irad ederken bırakıp savuşuyorlar. Onlara de ki, namaz ve niyazları mukabili olarak Allah katında saklı duran sevap, eğlenceden de ticaretten de daha hayırlıdır. Allah rızık verenlerin en hayırlısıdır. "

-"İnsanlar Allah'ın dinine fevc fevc girdiler, ondan fevc fevc çıkacaklar. "

MEHMET ÖZÇELİK

28-06-2014

TERBİYE-İ NEBEVİYE

***İbni Ömer radıyallahu anhu şöyle dedi: "Resulullah sallallahu aleyhi vesellem benim iki omzumu tuttu ve: 'Dünyada, sanki bir garip veya bir yolcu gibi ol!' buyurdu."**

İbni Ömer radıyallahu anhu (sık sık) şöyle derdi: "Akşama ulaştığında sabahı gözetme, sabaha kavuştuğunda da akşamı bekleme. Sağlıklı anlarında hastalık zamanın için, hayatın boyunca da ölümün için tedbir al!"117

---

117 **Buhâri, Tirmizî, İbn Mâce.**

-Sözlerin en güzeli.

-"Yevme lâ yenfau mâlun ve lâ benûn. İllâ men etâllâhe bi kalbin selîm."

"O gün ki ne mal fayda verir ne oğullar! Allah'a arınmış bir kalp ile gelen başka."118

-1-Bi Menkebi:Peygamberimizin adetlerinden idi..Beraber oturduğu insanlara karşı yakınlığını göstermek,onu uyarmak,kalbi yakınlığını göstermek amaçlı olarak omzuna elini atmaktadır.

-2-Garib;ailesinden ve vatanından uzak olan.

Hadiste:" "İslam garip başladı, başladığı gibi (bir hale) dönecektir. Ne mutlu gariplere!"119

Garibin önemli bir manası;eşsiz,benzersiz,insanları şaşkınlığa sokan…

İnsanların alışageldiğinin dışında…Harika.Eşi benzeri görülmemiş.

-3-Ehli kubur.

"Yâ eyyuhâllezîne âmenû lâ tetevellev kavmen gadıballâhu aleyhim kad yeisû minel âhireti kemâ yeisel kuffâru min ashâbil kubûr"

"Ey iman edenler! Kendilerine Allah'ın gazap ettiği, kabirlerdeki kâfirlerin ümit kestikleri gibi tamamen ahiretten ümitlerini kesmiş bir toplumu dost edinmeyin."120

-4-İza Esbahat:

-"Fe subhânallâhi hîne tumsûne ve hîne tusbıhûn."

"Öyle ise akşama girdiğinizde, sabaha kavuştuğunuzda, Allah'ı tespih edin."121

-5-Ehlil kubur.:

".. Elhâkumut tekâsur. Hattâ zurtumul mekâbir"

"Çoklukla övünmek sizi, kabirlere varıncaya (ölünceye) kadar oyaladı."122

-6-Zühd;Baki olana yönelmek.

---

118 26 / ŞUARÂ – 88-89.

119 el-Cami' li Ahkamil-Kuran IV, 172, Ayrıca bk. Sahihu'l-Müslim 232, 251. Hadisler, Sunenu İbn-i Mace II, 1319 (no: 3987, 3988).

120 **60 / MUMTEHİNE – 13.**

121 **30 / RÛM – 17.**

122 **102 / TEKÂSUR – 1-2.**

-“İnnallâheşterâ minel mu’minîne enfusehum ve emvâlehum bi enne lehumul cenneh(cennete), yukâtilûne fî sebîlillâhi fe yaktulûne ve yuktelûne va’den aleyhi hakkan fît tevrâti vel incîli vel kur’ân(kur’âni), ve men evfâ bi ahdihî minallâhi, festebşirû bi bey’ıkumullezî bâya’tum bihî, ve zâlike huvel fevzul azîm”

-“Şüphesiz Allah, mü’minlerden canlarını ve mallarını, kendilerine vereceği cennet karşılığında satın almıştır. Artık, onlar Allah yolunda savaşırlar, öldürürler ve ölürler. Allah, bunu Tevrat’ta, İncil’de ve Kur’an’da kesin olarak va’detmiştir. Kimdir sözünü Allah’tan daha iyi yerine getiren? O hâlde, yapmış olduğunuz bu alışverişten dolayı sevinin. İşte asıl bu büyük başarıdır.”123

-Dünyadan ahiret hesabına faydalanmak ve onu ganimet bilmek.

Salih ameller ile zad*ı ahret yapmak.

Bu dünya hayatı ancak bir gurur ve aldanmaktan ibaret değil midir?

Gafil kimse ona meyleder.

Cahil kimse onun gururuna kapılır.

“Ebu Hureyre'den Rasulullah şöyle buyurdu: "Hastalandığında ilk yatağa uzandığın zaman okuyacağın şeyleri sana haber vereyim mi? Ki o şeyler kişiyi cehennemden korur." Ben: "Evet ya Rasulallah annem babam sana feda olsun" dedim. Rasulullah: "Şunu iyi bilki sabahladığında akşamı bekleme. Akşamladığında da sabahı bekleme. Eğer bunu yatağına ilk uzandığında söylersen Allah seni ateşten korur ve şöyle de: "Allah'tan başka hiçbir ilah yoktur diriltir ve öldürür. Kendisi diri olup asla ölmez. Kulların ve yerlerin sahibi Allah bütün noksanlıklardan münezzehtir. Allah'a çok hamdu senalar olsun. O her halükarda hamdedilme-ye layıktır. Allah en büyüktür. Rabbimizin büyüklüğü ve-azameti, kudreti ve yüceliği her yerdedir. Ey Allah'ım eğer ruhumu almak için bana bu hastalığı verdiysen ve hasta ettiysen ruhumu benden önceki iyi kimselerle beraber kıl ve beni ateşten uzaklaştır. Nasıl ki benden önceki iyileri ve dostları ateşten uzaklaştırdın." Eğer bu hastalığında ölürsen sen direk Allah'ın rızasına ve cennetine, gidersin. Eğer bir günah işlemişsen Allah senin tevbeni kabul edip o günahını bağışlar."

-7-Ravi-Abdullah bin Ömer.

Künyesi;Eba Abdurrahman.

Bi’set senesinden önce doğdu.

Küçükken Mekke de babası ile beraber Müslüman oldu.

Babasından önce hicret etti.

Yaşı küçük olduğundan bedir gazasına katılamadı.

---

123 **9 / TEVBE – 111.**

Uhudda 14 yaşında idi.

Hendekte 15 yaşına bastı.Müsaade edildi.Ve sonra rasulullahın seriyyelerinin hiç birisinden geri kalmadı.

Efendimiz onun hakkında:" Kardeşiniz salih bir kişidir.Gece namazına kalkar."

Bundan sonra hiç gece namazını terk etmedi.

Sahabenin fakih ve zahidlerinden idi.Onların müftüsü idi.

Hz.Ali ve Muaviye arasındaki savaşa katılmadı.Fitneden uzak kaldı.

Haccı altmışa varıncaya kadar her sene haccederdi.

Bin kere umre yaptı.

Kalbi imanla dolu idi.

Hicretin 73.senesinde 86 yaşında iken şehid oldu.

Ölümünün sebebi;Hacılardan birinin yanlış yapması üzerine ibni Ömer ona;"Sen sefih ve akılsızsın."

Bu durum hacılara ağır geldi.

Bir adam emrederek mızrakla vuruldu.Tavaf esnasında ayakları üzerine düştü.

Yeri iltihap yaptı ve zehirlenerek vefat etti.

Mekkede defnedildi

***-Resul-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâmın envâ-ı mucizâtından birisi de, ağaçların insanlar gibi emrini dinlemeleri ve yerinden kalkıp yanına geldikleridir ki, şu mucize-i şeceriye, mübarek parmaklarından suyun akması gibi, mânen mütevatirdir.**

Müteaddit suretleri var ve çok tariklerle gelmiştir.

-Hazret-i Abdullah ibni Ömer'den haber veriyor ki:

Bir seferde Resul-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâmın yanına bir bedevî geldi. Ferman etti: "Nereye gidiyorsun?" Bedevî dedi: "Ehlime." Ferman etti:"Ondan daha iyi bir hayır istemiyor musun?" Bedevî dedi: "Nedir?" Ferman etti: :"En teşhede an lâ ilâhe illallâhu vahdehû lâ şerîkelehu ve enne Muhammeden abduhu ve Rasûlühü"

Bedevî dedi: "Bu şehadete şahit nedir?" Ferman etti:"Vadi kenarındaki ağaç şahit olacak."

İbni Ömer der ki: O ağaç yerinden sallanarak çıktı, yeri şak etti, geldi, tâ Resul-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâmın yanına. Üç defa Resul-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâm o ağacı istişhad etti, ağaç da sıdkına şehadet etti. Emretti, yine yerine gidip yerleşti.

MEHMET ÖZÇELİK

28-06-2014

İSLAMIN ADALETİ

1600 - Hz. Aişe (radıyallâhu anhâ) anlatıyor: Hırsızlık yapan Mahzumlu kadının durumu Kureyşlileri fazlasıyla üzdü.

- Bu kadın hakkında Resûlullah (aleyhissalâtu vesselâm) nezdinde kim müessir bir şefaatte bulunabilir? diye adam aradılar.

- Bu işe, sadece Resûlullah (aleyhissalâtu vesselâm)'ın çok sevdiği Üsâme İbnu Zeyd (radıyallâhu anhümâ) cür'et edebilir dediler. Üsâme (huzura çıkarak), Resûlullah (aleyhissalâtu vesselâm)'a şefaat talebinde bulundu. Efendimiz:

Allah'ın hududundan bir hadd hususunda şefaat mi taleb ediyorsun? diye çıkıştı. Sonra kalkıp cemaate şu hitabede bulundu:

Sizden öncekileri helâk eden şey şudur: İçlerinden şerefli birisi hırsızlık yaptı mı onu terkedip (ceza vermezlerdi). Aralarında kimsesiz zayıf birisi hırsızlık yapınca derhal ona hadd tatbik ederlerdi. Allah'a yemin olsun! Muhammed'in kızı Fatıma hırsızlık yapmış olsa mutlaka onun da elini keserdim.124

Ebü Dâvud ve Nesâî'nin, İbnu Ömer (radıyallâhu anhümâ)'den kaydettikleri bir rivâyette şöyle denmiştir: Mahzum kabilesinden bir kadın, mal istiâre ederdi.

Nesâî'de şu ziyade mevcuttur: Mahzumlu kadın (tanınmış komşularının) diliyle bazı malları âriyet olarak almıştı.

***Burada kızı fatımanın temsil getirilmesi,yani farzı muhal olarak,zira yapmayacağı kesin olmakla beraber,bu temsil asırlar boyu zihinlerde kalacak,yapılan işin çirkinliğini gösterecek ve efendimizin davetinin adalet üzerine olduğunu göstermektedir.**

Mesele adaletin tesisidir..Dengenin oluşturulmasıdır.

Denge giderse,dengesizlik ve zulüm baş gösterir.

Bu Allahın kanunudur.

---

124 **Buhârî, Hudud 11, 12, 14, Şehâdat 8, Enbiyâ 50, Fedâilu'1-Ashâb 18, Megâzî 52; Müslim, Hudud 8, 1688; Tirmizî, Hudud 9, (1430); Ebü Dâvud, Hudud 4, (4373, 4374); Nesâî, Sârik 5, (8, 74, 75).**

-1-Ehemmehüm;ileri gelen birinin suç işlemesi herkesi düşündürüp,çözüm yolu aramaya yiterken,normal birisi için aynı sıkıntıya düşülmemektedir.

Çünkü o aşiret sahibinden idi.

Nasıl cezalandırılabilirdi ki….

Kurtuluş yolu arandı,hukuk ve adaleti delme adına…

-2-Mahzumiyye;Halid bin velidin mensub olduğu,kureyşin bir kabilesi idi.

Diğerleri ise;Benu mahzum-benu Haşim-benu abdulmuttalib.

Hepsi eşraftandır.

-3-Bugünde öyle değimli?İş yaptırmak için en yakını aranır,devreye konur.

-"Ve minen nâsi men yettehızu min dûnillâhi endâden yuhıbbûnehum ke hubbillâh(hubbillâhi), vellezîne âmenû eşeddu hubben lillâh(lillâhi), ve lev yerâllezîne zalemû iz yeravnel azâbe, ennel kuvvete lillâhi cemîan, ve ennellâhe şedîdul azâb"

-"İnsanlar arasında Allah'ı bırakıp da O'na ortak koşanlar vardır. Onları, Allah'ı severcesine severler. Mü'minlerin Allah'a olan sevgisi daha güçlü bir sevgidir. Zulmedenler azaba uğrayacakları zaman bütün kuvvetin Allah'ın olduğunu ve Allah'ın azabının pek şiddetli olduğunu bir bilselerdi!"125

-Allah için sevip Allah için buğz etmek.

-4-Şerif;şeref,mal ve makamda değildir.

Bütün şerefleri toplayan hadisdeki;"Ümmetimin en eşrefi,kuran hameleleridir."Onu omuzlayanlar,ezberleyenler,hakikatını yayanlar.

İltimas veya şahsa göre muamele cahiliye adetlerindendir.

Rasulullaha bu haberin ulaşmaması,ulaşsa da uygulanmaması için olayı örtbas etme çabasıdır.

Pisliği temizlemek yerine,üstünü örtbas etme çabalamasıdır.Etrafa yayılmasına sebebtir.

Efendimiz onlara uyarıda bulunarak ;" ***"Ey Eshâbım! Sizden evvel geçen ümmetlerin helâk edilmelerine sebeb, içlerinden itibarlı biri hırsızlık yaptığında cezasını vermez, zayıflar çalarsa elini keserlerdi. Nefsim yed-i kudretinde olan Allahü Teâlâ'ya yemin ederim ki, Muhamed'in kızı Fâtıma hırsızlık yapsa onun elini de keserim."*** **(Buhârî, Müslim)**

İslam dini hak,adalet ve hukukta eşitlik dinidir.Bir zulme müsaade etmez.

---

125 **2 / BAKARA – 165-**

Zulüm insanlar arasında tefrika,unsurlar arasında ayırmaya ve ayrılmaya sebeb olur.

İslam bu haksızlıkları ortadan kaldırmak için gelmiştir.

-"Yâ eyyuhen nâsu innâ halaknâkum min zekerin ve unsâ ve cealnâkum şuûben ve kabâile li teârefû, inne ekremekum indallâhi etkâkum, innallâhe alîmun habîr"

-"Ey insanlar! Şüphe yok ki, biz sizi bir erkek ve bir dişiden yarattık ve birbirinizi tanımanız için sizi boylara ve kabilelere ayırdık. Allah katında en değerli olanınız, O'na karşı gelmekten en çok sakınanınızdır. Şüphesiz Allah hakkıyla bilendir, hakkıyla haberdar olandır."126

MEHMET ÖZÇELİK

28-06-2014

TİLAVET-İL KUR'AN

Ebu Musel Eş'ari (radiyallahu anh) anlatıyor: Resulullah (sav) buyurdular ki: "Kur'an okuyan mü'minin misali portakal gibidir. Kokusu güzel tadı hoştur. Kur'an okumayan mü'minin misali hurma gibidir. Tadı hoştur fakat kokusu yoktur. Kur'an'ı okuyan facir misali reyhan otu gibidir. Kokusu güzeldir, tadı acıdır. Kur'an okumayan facirin misali Ebu Cehil karpuzu gibidir, tadı acıdır, kokusu da yoktur."127
"Ebû Mûsa El-Eş'arî (ra)'den rivâyet edilmiştir: Dedi ki, Resûlullah (sav) şöyle buyurdu: "" Kur'ân okuyan mü'minin misali, ağaç kavunu misaline benzer ki, kokusu hoş ve tadı da hoştur. Kur'ân okumayan mü'minin misali ise hurma misali gibidir ki, kokusu yoktur ve (fakat) tadı hoştur. Kur'ân okuyan münâfığın misali de reyhan (fesleğen)in misaline benzer ki, kokusu hoş, fakat tadı acıdır. Kur'ân okumayan, münâfığın misali ise karga döleği (acı hıyar) misaline benzer ki, kokusu acı ve tadı da acıdır."

-1-Mesel-temsil-teşbih.

- "Ve tilkel emsâlu nadribuhâ lin nâs(nâsi) ve mâ ya'kıluhâ illel âlimûn"

"İşte bu temsilleri biz insanlar için getiriyoruz. Onları ancak bilginler düşünüp anlarlar."128

---

126 **49 / HUCURÂT – 13.**

127 **Buhari, Et'ime 30, Fedailu'l-Kur'an 17, 36, Tevhid 57; Muslim, Musafirin 243; Ebu Davud, Edeb 19, 4329; Tirmizi, Edeb 79; Nesai, Iman 32; Ibnu Mace, Mukaddime 16, 214 H.Sûnen-i Tirmizi, Cild 5, Hadîs No: 3024)**

128 **29 / ANKEBÛT – 43-**

Mesel;uzak olan hakikatları yakınlaştırmaktır.

Kapalı olan konuları tavzih edip açıklamaktır.Ve onu tasvir etmektir.Hissettirmektir.

Temsil söze kuvvet vermektedir.

Manaya güç katar,onu harika kılar.

-2-Münafık;bir şeyi açıklar,diğer bir şeyi gizler.Dışı ile içi aynı değildir.

Sureti ile hakikatı bir değildir.

-Nifak iki kısımdır;a-İnançda.Bu da küfür ve dalalettir.

b-Diğeri amelde yani riya ile olup,ameli ibtal ve yok eder.

Allah Resulü (a.s.) şöyle buyurmuştur: "Dört şey her kimde bulunursa katıksız münafık olur. Her kimde bunların bir parçası bulunursa onu bırakıncaya kadar kendisinde münafıklıktan bir huy kalmış olur: Konuştuğu zaman yalan söyler, taahhütte bulununca taahhüdünde durmaz, vaat ettiği zaman vadini yerine getirmez, düşmanlık beslediği zaman da haktan ayrılır." 129

-3-Mesel.

-" Meselullezîne hummilût tevrâte summe lem yahmilûhâ ke meselil hımâri yahmilu esfârâ(esfâren), bi'se meselul kavmillezîne kezzebû bi âyâtillâh(âyâtillâhi), vallâhu lâ yehdîl kavmez zâlimîn"

"Tevrat'la yükümlü tutulup da onunla amel etmeyenlerin durumu, ciltlerle kitap taşıyan eşeğin durumu gibidir. Allah'ın âyetlerini inkâr eden topluluğun hâli ne kötüdür! Allah, zalimler topluluğunu hidayete erdirmez."130

-Temsil;a-Sözü açıklamak için kullanılır.

b-Mana tamamlandıktan sonra izah ve zihne yerleştirmek için kullanılır.

- "Ve lev cealnâhu kur'ânen a'cemiyyen le kâlû lev lâ fussilet âyâtuh(âyâtuhu), e a'cemiyyun ve arabîy(arabîyyun), kul huve lillezîne âmenû huden ve şifâun, vellezîne lâ yû'minûne fî âzânihim vakrun ve hûve aleyhim amâ(amen), ulâike yunâdevne min mekânin baîd"

"Eğer biz onu başka dilde bir Kur'an yapsaydık onlar mutlaka, "Onun âyetleri genişçe açıklanmalı değil miydi? Başka dilde bir kitap ve Arap bir peygamber öyle mi?"

---

129 **Sahih-i Müslim'deki hadis numarası [Sadece Arapça]: 88**

derlerdi. De ki: "O, inananlar için bir hidayet ve şifâdır. İnanmayanların kulaklarında bir ağırlık vardır ve Kur'an onlara kapalı ve anlaşılmaz gelir. (Sanki) onlara uzak bir yerden sesleniliyor (da anlamıyorlar)."131

- "İnne hâzel kur'âne yehdî lilletî hiye akvemu ve yubeşşirul mu'minînellezîne ya'melûnes sâlihâti enne lehum ecren kebîrâ"

"Şüphesiz ki bu Kur'an en doğru yola iletir; iyi davranışlarda bulunan müminlere, kendileri için büyük bir mükâfat olduğunu müjdeler."132

-4-Nebi insanları 4 kısma ayırdı:

a)Bir mümin ki;Kur'an-ı okur ve onun içindekilerle amel eder.Bu en yüksek derecedir.

b) Bir mümin ki; Kur'an-ı okumaz lakin onu ve içindekileri tasdik eder.Bunun imanı nakıstır.

c)Bir münafık ki;Kur'an okur velakin onun içindekiyle amel etmez.Bu kişli Allahın hidayetinden uzaklaşmış,dalalette olan kimsedir.

d))Bir münafık ki;Kur'an okumaz ve içinde ne olduğunu bilmez.Bu en aşağı derecedir.

Efendimiz insan sınıflarını benzetirken,birinci sınıfı;Etruceye benzetir.Güzel bir meyvedir.Kokulu olup,nefsin hoşuna gider.Tadı ve kokusu kalbe hoş gelir.

Yiyeceğin kemal derecesindedir.

-İkinci sınıf ise;Hurmaya benzetilmiş.İçi güzel iman olduğu için,Kur'an- okumadığı için dışı terk etmiş.

İçi güzeldir,hurmanın tadına benzer.

Zahiri ise;kokusu yoktur.Çünkü hurmanın kokusu yoktur.

-Üçüncü sınıf ise;Yani Kur'an okuyan,içindekiyle amel etmeyen ise;

Zahirde kokusu var,içi ise bozuktur.Kokusu güzel,tadı acıdır.

Bu da nifaktır.

-Dördüncü sınıf ise;Bu ise en kötü sınıftır.En habisi ve Allahtan en uzak olanıdır.

Efendimiz bunu Hanzale-ye benzetmiştir.İçi de dışı da pistir.Bütün kötülükleri içerisinde toplamaktadır.

Bu temsil;en güzel teşbih ve en enfes tasvirdir.

---

131 **41 / FUSSİLET – 44-**

132 **17 / İSRÂ – 9-**

Efendimiz bu teşbihle Kur'an okumanın faziletine irşad ve teşvik etmektedir.

-"Lev enzelnâ hâzel kur'âne alâ cebelin le reeytehu hâşian mutesaddian min haşyetillâh(haşyetillâhi), ve tilkel emsâlu nadribuhâ lin nâsi leallehum yetefekkerûn"

-"Eğer biz, bu Kur'an'ı bir dağa indirseydik, elbette sen onu Allah korkusundan başını eğerek parça parça olmuş görürdün. İşte misaller! Biz onları insanlara düşünsünler diye veriyoruz."133

Allah Kur'anı kalblerimize korku ve haşyet,nefislerimize şifa,gözlerimize ışık eylesin. Gece ve gündüz onu okumayla bizleri rızıklandırsın.

MEHMET ÖZÇELİK

28-06-2014

AMELLER NİYETLERE GÖREDİR

1-Niyet kömürü elmas,elması da kömür yapar.

2-Ameller Niyetlere Göredir .

Buhâri, Müslim ve Ebu Davud, Hz. Ömer'den naklediyor:

إنما الأعمال بالنيات وإنما لكل امرئ ما نوى، فمن كانت هجرته إلى الله ورسوله فهجرته إلى الله ورسوله، ومن كانت هجرته لدنيا يُصيبها أو امرأة يتزوجها فهجرته إلى ما هاجر إليه

"Ameller (başka değil) ancak niyetlere göredir; herkesin niyeti ne ise eline geçecek odur. Kimin hicreti, Allah ve Resûlü (rızası ve hoşnutlukları) için ise, onun hicreti Allah ve Resûlü'ne müteveccih sayılır. Kim de nâil olacağı bir dünya veya nikahlanacağı bir kadından ötürü hicret etmişse, onun hicreti de hedeflediği şeye göredir."134

***-"Yâ eyyuhân nebiyyu kul li men fî eydîkum minel esrâ in ya'lemillâhu fî kulûbikum hayran yu'tikum hayran mimmâ uhıze minkum ve yagfir lekum, vallâhu gafûrun rahîm"**

-"Ey Peygamber! Elinizdeki esirlere söyle: Eğer Allah, kalplerinizde (iman, ihlâs, iyi niyet gibi) bir hayır (olduğunu) bilirse, sizden alınan fidyeden daha hayırlısını size verir ve sizi bağışlar. Allah, çok bağışlayandır, çok merhamet edendir."135

---

133 **59 / HAŞR – 21-**

134 **Buhârî, Bedü'l-Vahy, 1; Müslim, İmare, 155; Ebu Davud, Talak, 11.**

135 **8 / ENFÂL – 70.**

-“Yâ nisâen nebiyyi lestunne ke ehadin minen nisai inittekaytunne fe lâ tahda’ne bil kavli fe yatmaallezî fî kalbihî maradun ve kulne kavlen ma’rûfâ”

-“Ey Peygamber’in hanımları! Siz, kadınlardan herhangi biri gibi değilsiniz. Eğer Allah’a karşı gelmekten sakınıyorsanız (erkeklerle konuşurken) sözü yumuşak bir eda ile söylemeyin ki kalbinde hastalık (kötü niyet) olan kimse ümide kapılmasın. Güzel (ve doğru) söz söyleyin.”136

*** Hadisde:”Ameller ancak niyetlere göredir.”**

Bundan kasıt;İmam-ı Azam :”A’malin kemali niyetledir.”

İmam-ı Şafii:”A’malin sıhhati niyetledir.”der.

***Risale-i nurlardan tesbit etmiş olduğum ve veciz sözler adlı eserimde niyetle ilgili şu veciz ifadelerle izah edilmektedir:**

-NİYET:”Namaz kılanın diğer mubah dünyevî amelleri, güzel bir niyet ile ibadet hükmünü alır. Bu surette bütün sermaye-i ömrünü, âhirete mal edebilir. Fâni ömrünü, bir cihette ibka eder.”(S.21)

“Bütün bağındaki yetiştirdiğin -çiçekli olsun, meyveli olsun- her nebatın, her ağacın tesbihatından, güzel bir niyet ile, bir hisse alıyorsun.”(S.272)

“Âdeta namazın bir elektrik lâmbası ve namaza niyetin, onun düğmesine dokunması gibi, o âlemin zulümatını dağıtır...”(S.273)

“Şu niyet ve itikad, pek geniş bir şükr-ü küllîdir. Nebatatın tohumları ve çekirdekleri, onların niyetleridir.”(S.361)

“Kavun, kalbinde nüveler suretinde bin niyet eder ki, "Ya Hâlıkım! Senin esma-i hüsnanın nakışlarını yerin bir çok yerlerinde ilân etmek isterim." Cenab-ı Hak gelecek şeylerin nasıl geleceklerini bildiği için, onların niyetlerini bilfiil ibadet gibi kabul eder. "Mü'minin niyeti, amelinden hayırlıdır." Şu sırra işaret eder.”(S.361,K.K.335)

“Şu noktaya dikkat et; nasıl olur niyetle mubah âdât, ibadat...”(S.723)

“Bir defa müdüre söylemiştim: "Fena niyetle geldiğin vakit seni yılan suretinde görüyorum, dikkat et!" demiştim. Zâten selefini çok vakit öyle görüyordum. Demek şu zahiren gördüğüm yılan ise işarettir ki, hıyanetleri bu defa yalnız niyette kalmayacak, belki bilfiil bir tecavüz suretini alacak.”(M.361,L.84)

“Madem çok sevab istersin, ihlası esas tut ve yalnız rıza-yı İlahîyi düşün. Tâ ki senin ağzından çıkan mübarek kelimelerin havadaki efradları; ihlas ile ve niyet-i sadıka ile hayatlansın, canlansın, hadsiz zîşuurun kulaklarına gidip onları nurlandırsın, sana da sevab kazandırsın.”(L.152)

---

136 **33 / AHZÂB – 32-**

“Ve keza nazar ile niyet, mahiyet-i eşyayı tağyir eder. Günahı sevaba, sevabı günaha kalbeder. Evet niyet âdi bir hareketi ibadete çevirir. Ve gösteriş için yapılan bir ibadeti günaha kalbeder.”(Ms.51)

“Arkadaş! Bu niyet mes'elesi, benim kırk senelik ömrümün bir mahsulüdür. Evet niyet öyle bir hâsiyete mâliktir ki, âdetleri, hareketleri ibadete çeviren pek acib bir iksir ve bir mâyedir.”(Ms.70)

“Ve keza niyet, ölü ve meyyit olan haletleri ihya eden ve canlı, hayatlı ibadetlere çeviren bir ruhtur.”(Ms.70)

“Ve keza niyette öyle bir hâsiyet vardır ki; seyyiatı hasenata ve hasenatı seyyiata tahvil eder. Demek niyet, bir ruhtur. O ruhun ruhu da ihlastır. Öyle ise necat, halas ancak ihlas iledir. İşte bu hâsiyete binaendir ki; az bir zamanda çok ameller husule gelir. Buna binaendir ki; az bir ömürde, Cennet bütün lezaiz ve mehasiniyle kazanılır. Ve niyet ile insan, daimî bir şâkir olur, şükür sevabını kazanır.”(Ms.70)

“Kezalik ef'al-i beşer için iki cihet vardır. Eğer niyet ile Allah'ın hesabına olursa, tecelliyata ma'kes, şeffaf, parlak olur. Eğer Allah hesabına olmasa, zulmetli bir manzarayı göstermiş olur.”(Ms.199)

“Hayrat ve hasenatın hayatı niyet iledir. Fesadı da ucb, riya ve gösteriş iledir. Ve fıtrî olarak vicdanda şuur ile bizzât hissedilen vicdaniyatın esası, ikinci bir şuur ve niyet ile inkıta' bulur.”(Ms.201)

“Nasılki amellerin hayatı niyet iledir. Onun gibi, niyet bir cihetle fıtrî ahvalin ölümüdür. Meselâ: Tevazua niyet onu ifsad eder, tekebbüre niyet onu izale eder, feraha niyet onu uçurur, gam ve kedere niyet onu tahfif eder.”(Ms.201)

“Evet kuşların, balıkların, karıncaların yumurtalarında, eşcar ve sebzevatın semeratında ve o semeratın tohumlarındaki ifrat derecesini bulan kesret o vaziyeti tenvir eder. Lâkin âlem-i şehadetin darlığına ve müstakbel ibadetlerin Allâm-ül Guyub'un ilminde mevcud olduğuna binaen, niyetten fiile henüz çıkmayan onların ibadetleri kabul edilmiştir.”(Ms.217,261)

***Hayatı.Hz.Ömer: **Hz.Ömer sert mizaçlı..islamdan önce Müslümanlara,sonra müşriklere sertliğini devam ettirdi.**
****Onun müslüman oluşu islama büyük katkı sağladı.**
****” Hz. Ömer (radiyallahu anh) yaşadığı bir olayı anlatırken şöyle demektedir: “Müslüman olmadan önce Allah Resulü’ne (sallallahu aleyhi ve sellem) karşı koymak için evden ayrılmıştım. O’nu Mescid-i Haram’da bulup, arkasında durdum. Hakka Suresi’ni okumaya başladı. O okurken, ben Kur’an’ın söz dizimine hayran olmaktaydım. Sonra kendi kendime ‘Vallahi Kureyş’in iddia ettiği gibi bu bir şairdir.’ dedim. (İçimden geçeni duymamasına rağmen); ‘O (Kur’an) hiç şüphesiz çok şerefli bir elçinin (Allah’tan alıp tebliğ ettiği) sözüdür. O, bir şairin sözü değildir. Ne de az inanıyorsunuz!’ (Hâkka: 40,1) anlamına gelen ayetleri okudu. İçimden geçeni hissettiğine göre bu bir kahindir dedim. Bunun üzerine de; ‘Bir kahin sözü de değildir.**

Ne de az düşünüyorsunuz! O, alemlerin Rabbi tarafından indirilmiştir.' (Hâkka: 42,3) ayetlerinden itibaren sureyi sonuna kadar okudu. (Ahmed, Müsned, 107)[lvii]
***Hz.Ömer duaya mazhar olmuştu.Aynı zamanda Rasulullah Allahın iki Ömerden birisi ile İslamiyeti kuvvetlendirmesini istediği duaya mazhar olmuştu.Ömer bin Hişam değil,Ömer bin Hattab islamiyetle şereflenmiş,islamiyeti şereflendirmişti.**

-İslamdan önce izzetli,hakperest,insaflı gerçeği arayanlar,islamda da aynı özelliklerini sürdürmüşlerdir.Hz.Ömer ve Halid bin Velid gibi.

****" Meselâ Hz. Ömer, cahiliye edebiyatına, cahiliye şiirine vâkıf bir insandı. Kendi ifadesiyle "Gözümü yumsam hiç duraklamadan, cahiliye şiirinden bin beyit okuyabilirim." derdi."**

-Abdullah İbn Mes'ud'un; "Ömer'in müslüman oluşu bir fetihti"Öyle de oldu.Onun döneminde İslamiyet tüm dünyaya özellikle Türklerin Müslüman olmasında bir çekirdek oluşturdu.İlk dışa açılış onun döneminde gerçekleşti.

****İran fatihi..Bizansa kadar gitmiş..Suriye ve Filistini almıştır.**

****Amr b.Âs eliyle Mısırı fethetti.**

****** O adaleti ile nam saldı.Ömer-ül Âdil diye anıldı,çağrıldı.**

-Hassasiyetini: "Fırat kıyısında bir deve helak olsa, Allah bunu Ömer'den sorar, diye korkarım" sözü ile ortaya koymaktadır.Akif bunu safahatında dile getirmiştir.

- Abbas b. Abdulmuttalib'in Medine mescidinin yanında bir evi vardı. Hz. Ömer ona evini kendisine satmasını teklif etti. Onun maksadı bu evi alıp mescide eklemekti. Ancak Abbas:

"Hayır, satmam!" dedi. Hz. Ömer de:

"O halde hibe et!" dedi. Hz. Abbas yine kabul etmedi. Hz. Ömer:

"Madem hibe de etmiyorsun; o zaman onu mescide ekle!" dedi. Ama Hz. Abbas buna da yanaşmadı. Sonunda Hz. Ömer:

"Bu üçünden birini mutlaka kabul etmelisin!" dedi. Hz. Abbas yine kabul etmeyince de:

"O halde bu konuda aramızda bir kişiyi hakem tayin et!" dedi. Hz. Abbas'la birlikte Übeyy b. Ka'b'ı hakem olarak seçtiler ve kalkıp onun yanına gittiler. Übeyy de:

"Bir insanı razı etmeden evinden çıkarmanın doğru olmadığına inanıyorum" dedi. Hz. Ömer:

“Bu hükmü Allah’ın kitabından mı yoksa Rasûlünün sünnetinden mi çıkarıyorsun?” diye sordu. Übeyy:

“Allah’ın kitabında yoktur ama Hz. Peygamber’in sünnetinde vardır” dedi. Hz. Ömer:

“Peki nasıl oluyor bu?” deyince Übeyy şunları söyledi:

“Ben Hz. Peygamber’in şunları söylediğini işittim: “Dâvud (a.s.)’ın oğlu Hz. Süleyman, Beytü’l-Makdis’i inşa ettirirken bir duvarı yaptırıyor, ancak sabah olduğunda onun yıkılmış olduğunu görüyordu. Sonunda Allah Teâlâ ona, “Herhangi bir kişinin hakkının bulunduğu bir yerde onu razı etmeden bina yapma!” diye vahyetti”. Hz. Ömer de bu hadisi işittikten sonra Hz. Abbas’a ısrar etmekten vazgeçti. Hz. Abbas ise bilâhare o evini mescide ekledi.

MEHMET ÖZÇELİK

28-06-2014

DÜNYANIN FİTNESİ

Ebu Said el-Hudri (r.a)’den Rasulullah (s.a.s)’ın şöyle dediği rivayet edilmiştir:

“Dünya tatlı ve yeşildir. Allah sizi, dünyada halife yapacak ve nasıl amel edeceğinizi görecektir. Dünyadan sakının, kadınlardan sakının! İsrail oğullarınında ilk fitne, kadınlar sebebiyle ortaya çıkmıştı.” (Müslim)

-1-Dünya aşağı demektir.İçerisinde yaşadığımız yüzey.

Bize ve başkalarına yakın oluşundan bu mana verilmiştir.

Veya kıymetsiz ve hakir oluşundandır.

-“Kullu nefsin zâikatul mevt(mevti), ve innemâ tuveffevne ucûrekum yevmel kıyâmeh(kıyâmeti), fe men zuhziha anin nâri ve udhılel cennete fe kad fâz(fâze), ve mâl hâyâtud dunyâ illâ metâul gurûr”

-“Her canlı ölümü tadacaktır. Ancak kıyamet günü yaptıklarınızın karşılığı size tastamam verilecektir. Kim cehennemden uzaklaştırılıp cennete sokulursa, gerçekten kurtuluşa ermiştir. Dünya hayatı, aldatıcı metadan başka bir şey değildir.”137

-“İ’lemû ennemel hayâtud dunyâ leibun ve lehvun ve zînetun ve tefâhurun beynekum ve tekâsurun fîl emvâli vel evlâd(evlâdi), ke meseli gaysin a’cebel kuffâre nebâtuhu summe yehîcu fe terâhu musferren summe yekûnu hutâmâ(hutâmen), ve fîl âhıreti azâbun şedîdun ve magfiretun minallâhi ve rıdvân(rıdvânun), ve mel hayâtud dunyâ illâ metâul gurûr”

---

137 **3 / ÂLİ İMRÂN – 185-**

-“Bilin ki, dünya hayatı ancak bir oyun, bir eğlence, bir süs, aranızda karşılıklı bir övünme, çok mal ve evlat sahibi olma yarışından ibarettir. (Nihayet hepsi yok olur gider). Tıpkı şöyle: Bir yağmur ki, bitirdiği bitki çiftçilerin hoşuna gider. Sonra kurumaya yüz tutar da sen onu sararmış olarak görürsün. Sonra da çer çöp olur. Ahirette ise (dünyadaki amele göre ya) çetin bir azap ve(ya) Allah’ın mağfiret ve rızası vardır. Dünya hayatı, aldanış metaından başka bir şey değildir.”138

-“Ve mâ hâzihil hayâtud dunyâ illâ lehvun ve laib(laibun), ve inned dârel âhırete le hiyel hayevân(hayevânu), lev kânû ya’lemûn”

-“Bu dünya hayatı ancak bir eğlence ve oyundan ibarettir. Ahiret yurduna gelince, işte gerçek hayat odur. Keşke bilselerdi!”139

- Dünya evi olmayanın evi, malı olmayanın malıdır. Ancak aklı olmayan kişi dünyada harcanması gereken yere harcamayarak malı biriktirir.

***2-Tatlı yeşil;Yani hem tadı ve hem de görüntüsüyle çekicidir.İkisi de merğubdur.**

İnsan nefsi yiyecek ve meyveye iştahlıdır.

***-3-Yer yüzüne halife kılınmıştır.Yani Allahın yer yüzündeki tasarrufuna izinli ve mezun kılınmıştır.**

Vekil olup,asıl değildir.

-“Ve huvellezî cealekum halâifelardı ve refea ba’dakum fevka ba’dın derecâtin li yebluvekum fî mâ âtâkum, inne rabbeke serîul ikâbi ve innehu le gafûrun rahîm”

-“O, sizi yeryüzünde halifeler (oraya hâkim kimseler) yapan, size verdiği nimetler konusunda sizi sınamak için bazınızı bazınıza derece derece üstün kılandır. Şüphesiz Rabbin, cezası çabuk olandır. Şüphe yok ki O, çok bağışlayandır, çok merhamet edendir.”140

-“Yâ dâvûdu innâ cealnâke halîfeten fîl ardı fahkum beynen nâsi bil hakkı ve lâ tettebiil hevâ fe yudılleke an sebîlillâh(sebîlillâhi), innellezîne yadıllûne an sebîlillâhi lehum azâbun şedîdun bi mâ nesû yevmel hisâb”

-“Ona dedik ki: “Ey Dâvûd! Gerçekten biz seni yeryüzünde halife yaptık. İnsanlar arasında hak ile hüküm ver. Nefis arzusuna uyma, yoksa seni Allah’ın yolundan

---

138 **57 / HADÎD – 20-**

139 **29 / ANKEBÛT – 64-**

140 **6 / EN'ÂM – 165-**

saptırır. Allah'ın yolundan sapanlar için hesap gününü unutmaları sebebiyle şiddetli bir azap vardır."141

***-4-İttekud dünya-Dünyanın fitnesinden sakının.Hilelerinden korunun.**

Onunla meşguliyetle Allaha taat ve itaatten ve onun zikrinden uzaklaştırmaktan sakın.Dünya sizi aldatmasın.

-"Yâ eyyuhâllezîne âmenû lâ tulhikum emvâlukum ve lâ evlâdukum an zikrillâh (zikrillâhi), ve men yef'al zâlike fe ulâike humul hâsirûn"

-"Ey iman edenler! Mallarınız ve evlatlarınız sizi, Allah'ı zikretmekten alıkoymasın. Her kim bunu yaparsa, işte onlar ziyana uğrayanların ta kendileridir."142

Hz.Ali der:" Dünya menfaati bir leşe benzer. Ona talip olan, köpeklerle dalaşmaya hazır olmalıdır.

***-5-Vettekun nisa.Kadınların fitnesinden ve aldatma ve aldatmacasından sakının.Çünkü onların fitne ve hileleri daha büyüktür.**

Kadınların hilesi pek büyük, şerri ise yaygındır. Kötü ahlak, çaprazlı akıl, onlara hakimdir. Onlar ancak siyasetle karışık ve ince bir hareket ile yola gelebilirler.

İyi kadınlar evi ve kocası için iyi olduğu kadar, komşuları ve cemiyet için de iyi olur. Onun sözlerini dinleyenler, iyi yolda iseler iyilikleri artar; kötü durumda iseler iyi hale dönerler.

- Hadiste, "*Benden sonra kadınlardan* daha büyük *fitne* bırakmıyorum"

***-6-Fettekud dünya kelimenin başındaki – fe – fa-i fasiha yani açıklama fa-sıdır.**

Mana olarak;Allah amellerinizi gözetir,yaptıklarınızdan haberdardır.Bundan sakının.

Burada bir tenbih olup,sakındırmaktadır.

Dünya;yeşil meyve gibidir.Görünüşünde bir incelik vardır.

-Burada cümle-i inşaiyye vardır.

Düny anın tekrar zikredilmesi,işin önemine binaendir.

Hadiste güzel bir ruh,güzellik,tasvir ve tabir vardır.

Dünyanın zail olduğuna temsil getirilmiştir.

Efendimiz nazarlarımızı fani ve zail olandan,bekaya yani sonsuz olana çevirmiştir.

---

141 **38 / SÂD – 26-**

142 **63 / MUNÂFİKÛN – 9-**

-"Eğer dünya, Allah nezdinde sivrisineğin kanadı kadar bir değere sahip olsaydı, Allah hiçbir kafire bu dünyadan bir yudum su bile içirmezdi.143
-"Sizin en hayırlınız, ne dünyası için ahiretini; ne de ahireti için dünyasını terk etmeyeninizdir."144
- Abdullah b. Mesud(ra) şöyle nakleder:
"Rasulullah(sas) bir hasır üzerinde uyumuştu. Efendimiz uyandığında o hasır vücudunun yan tarafına iz bırakmıştı. Biz:
-Ya Rasulallah sizin için bir döşek edinsek ?' dedik.
Bunun üzerine Efendimiz(sas):
-Benim dünya ile ne işim var ki?! Ben bu dünyada bir ağacın altında gölgelenen, sonra da orayı terk edip giden binitli bir yolcu gibiyim.' buyurdular.145

İbn-i Abbas(ra) şöyle rivayet eder:

"Ömer b. Hattab bana şunları anlattı: Bir defasında; Rasulullah(sas)'in yanına girdim. Bir hasır üzerine yatmışlardı. Üzerinde, belinden aşağısını örten bir örtüden başka bir şey yoktu. Üzerine uzandığı hasır vücuduna iz yapmıştı. Odanın bir köşesinde bir sa' kadar arpa vardı. Diğer köşede deri tabaklamakta kullanılan selem ağacının yaprakları duruyordu. Duvarda bir de deri asılıydı. Bunları görünce gözlerim doldu. Rasulullah(sas) bana:

-Ey Hattab oğlu niye ağlıyorsun?'diye sordu. Ben:

-Ey Allah'ın peygamberi ağlamayıp da ne yapayım. Üzerine yattığınız hasır vücudunuzda iz bırakmış; şu gördüklerim de senin bütün servetin. Kisra ve Kayser ise bolluk içindeler. Halbuki sen Allah'ın peygamberi ve seçkin kulusun. Ama işte bütün servetin!'dedim. O zaman Rasulullah(sas) : "Ey Hattaboğlu istemez misin, dünya onların olsun, ahiret bizim." buyurdu.146

- Hz.Enes (ra) anlatıyor:

Hz. Peygamberin hanımlarının hane-i saadetine bir grup erkek gelerek Rasulullah'ın evdeki ibadetlerinden sordular. Kendilerine sordukları husus açıklanınca sanki bunu az bularak "Rasulullah(as) kim biz kimiz? Allah onun geçmiş ve gelecek günahlarını affetmiştir. (Bu sebeple ona az ibadet de yeter.) dediler.

İçlerinden biri: "Ben artık hayatım boyunca her gece namaz kılacağım." dedi. İkincisi "Ben de hayatım boyunca hep oruç tutacağım, hiçbir gün terk etmeyeceğim." dedi. Üçüncüsü de "Ben de kadınları ebediyen terk edip onlara hiç temas etmeyeceğim." dedi.

---

143 **Tirmizi, Zühd, 13.**

144 **Ramizul Ehadis, s.363.**

145 **Tirmizi, Zühd, 44.**

146 **İbn-i Mace, Terğib, 5/161**

(Durumdan haberdar olan) Hz.Peygamber(as) onları bularak: "Sizler böyle böyle söylemişsiniz. Halbuki Allah'a yemin olsun; Allah'tan en çok korkanınız ve yasaklarından en ziyade kaçınanınız benim. Fakat buna rağmen bazen oruç tutar bazen yerim; namaz kılarım, uyurum da; kadınlarla beraber de olurum. (Benim sünnetim budur.) Kim sünnetimi beğenmezse benden değildir." buyurdular.147

- Hz.Aişe(ra) buyuruyor ki:

"Rasulullah(sas) bizimle konuşur biz de onunla konuşurduk. Ama namaz vakti gelince sanki bizi tanımıyor gibi bir hale gelir, bütün varlığıyla Allah'a yönelirdi."148

-Efendimiz bizi iki büyük şeye karşı nasihat ve uyarıda bulunmuştur;Dünya ve Kadın.

Mevlana Hazretleri der ki; "Suyun geminin içinde olması geminin helakidir. Geminin altındaki su ise, onun yüzmesine yardımcıdır."

Sandalye ayak altına alınırsa insanı yüceltir,başa alınırsa insanı alçaltır.

Dünya başa taç yapılmamalıdır.

-İlk bela Habille Kabil arasında kadın yüzünden olmuştur.

İsrailoğullarındaki ilk çözülme;dünya yüzünden olmuştur.

***-7-Ravisi: EBU SAİDEL HUDRİ**

Haricilere ilişkin şu rivâyeti vârdır:Bir gün Rasûlullah bir şeyleri taksim ederken bir adam geldi ve ona: "Yâ Râsûlullâh, âdalet üzere hareket et" dedi. Râsûlullâh, "Ben adalet etmezsem kim eder?" buyurdu. Hz. Ömer adamın kellesini uçurmak istedi. Rasûlullah buyurdu ki: "Hayır bırak. Onun öyle arkadaşları olacak ki, onlar sizin namazlarınızı, oruçlarınızı beğenmeyecek, fakat onlar bir ok yayından nasıl çıkarsa dinden öyle çıkacaklar. Bunların içinde öyle bir adam bulunacak ki, memelerinden biri kadın memesi gibidir. Bunlar, insanlar bir fetret içinde iken zuhur edeceklerdir." Ve o sırada bu adam hakkında şu âyet nâzil oldu: "Adamlar içinde öyleleri vardır ki, sen sadakayı dağıtırken seni kaşla gözle muâheze ederler.", "Sadakalar hakkında sana dil uzatanlar vardır. Onlara verilirse hoşnut olurlar, verilmezse hemen öfkeleniverirler. Eğer onlar Allah ve Rasûlü'nün kendilerine vermiş oldukları şeylere razı olsalar ve 'Allah bize yeter; O ve Rasûlü bol nimetinden bize verecektir; doğrusu biz Allah'a gönül bağlayanlardanız' deselerdi daha hayırlı olurdu"149

Ebû Said bu hadisi naklettikten sonra şöyle demiştir: "Şehâdet ederim ki, Rasûl-i Ekrem bu sözleri söylemiş, yine şehâdet ederim ki, bu adamı Hz. Ali katletmişti. Bu

---

147 **Buhari, Nikah, 1; Müslim, Nikah, 5.**

148 **Fezail-i A'mal, s. 303.**

149 **Tevbe.58-59.**

adam teşhis olunurken vakta yerinde bulundum, onun Rasûl-i Ekrem'in tarif ettiği gibi olduğunu gördüm."

Rivayet ettiği hadis: "Kalpler dört çeşittir; Temiz ve nurlu kalpler; perdeli ve karanlık kalpler; çarpık kalpler; karışık kalpler. Temiz kalpler mü'minlerin kalbidir; iman bu kalplerin çorağıdır. Perdeli ve karanlık kalpler kâfirlerin kalpleridir. Çarpık kalpler münâfıkların kalpleridir; bunlar hakkı tanır, fakat onu inkâr ederler. Karışık kalpler içinde hem iman hem nifak bulunan kalplerdir; bu kalplerde kan da var, irin de var. Bunların hangisi galebe çalarsa o kalp de, o hal ve mâhiyeti alır. "

Hz. Ömer ve Osman devirlerinde Medine'de fetvâ vermiş, Hz. Ali devrinde Nehrevan savaşında bulunmuştur.

****Ebû Sa'îd-i Hudrî Hazretleri şöyle anlatır:**
"Peygamber Efendimize bir kimse geldi. "Kardeşimin karnında rahatsızlığı var. Ne yapayım?" diye sordu. Peygamber Efendimiz de buyurdu ki:
- Bal şerbeti içir!
Soran kimse gidip, kardeşine bal şerbeti içirdi. Ertesi gün geri gelip, kardeşine bal şerbeti içirdiğini, ama rahatsızlığının arttığını söyledi. Resûlullah Efendimiz yine buyurdu:
- Git ve ona bal şerbeti içir!
Kusûr kardeşinin karnındadır.
O kimse gitti ve ertesi gün tekrar gelip, kardeşine bal şerbeti içirdiğini ve rahatsızlığının daha da arttığını söyleyince, bu defa Peygamber Efendimiz şöyle buyurdu:
- Allahü Teâlânın kelâmında yanlışlık olamaz. Kusûr kardeşinin karnındadır. Git ve ona bal şerbeti içir!
O kimse, bu defa da bal şerbetini içirince, kardeşi iyi oldu."

MEHMET ÖZÇELİK

28-06-2014

MÜSLÜMANLARLA YAHUDİLER SAVAŞMADIKÇA…

"Müslümanlarla Yahudiler harb etmedikçe kıyâmet kopmayacaktır. O harpte Müslümanlar (gâlip gelerek) Yahudileri öldürecekler. Öyle ki, Yahudi, taşın ve ağacın arkasına saklanacak da, taş veya ağaç; *'Ey Müslüman, Ey Allah'ın kulu, şu arkamdaki Yahudidir, hemen gel de öldür onu!'* diye haber verecektir. Sadece Garkad ağacı müstesna, çünkü o, Yahudilerin ağaçlarındandır."150

-1-Büyük bir harb olur.Bu gaybi emirlerdendir.

Bu harb dinidir.Kavmi ve vatani değildir.

---

150 **Buhârî, Cihâd 94, Menâkıb 25; Müslim, Fiten 82. Ayrıca Müslim, Fiten 79-81.**

Bu akidevi bir savaştır.

Çünkü hadiste arab ve Yahudilerle savaşılacağı değilde,Müslümanlarla Yahudiler arasında denilmektedir.

Allah Müslümanlara düşmana karşı yardım ile ikramda bulunur.

-2-Fe yegulül hacer.Allah taşı konuşturur.

Eti konuşturan Allah,neden taşı konuşturmasın?

Taş ve ağacın konuşması;Allahın varlığının açık delillerindendir.

-Bundan yıllar önce gazetecilerin, İsrail Devleti'nin o günkü başbakanı Şimon Perez'e "Kur'an-ı Kerim, sizin devletinizin yıkılacağından haber veriyor." diye hatırlattıklarında, Perez şu cevabı vermişti:

"Kur'an'ın bahsettiği Müslümanlar gelsin, düşünürüz."151

-Ğarkad ağacı,bu ağaç pislikte Yahudilere benzeyen,filistinde bulunan,büyük dikenli bir ağaçtır.

Kınanmış olduğundan yehud ağacı denilmiştir.

- Diyanet İşleri Başkanlığı'nın bir başka resmi yayını olan *Riyâzü's-sâlihin*'de13 de eski başkanlardan rahmetli Hasan Hüsnü Erdem tarafından Ebû Hüreyre rivayeti, - Müslim'in rivayeti esas alınarak- şöyle tercüme edilmiş bulunmaktadır:

"Müslümanlarla Yahudiler arasında bir harb olmadıkca kıyamet kopmaz. (Bu harbte müslümanlar, yahudileri tamamiyle mahvedecek) Hatta Yahudilerden biri taş ve ağaç arkasında gizli kalsa bile (Allah'ın izniyle) o taş ve ağaç (dile gelerek): Ey müslüman! Arkamda saklanan yahudidir.Gel onu da öldür, diyecektir. Yalnız (Beyt-i Mahdis'de ma'ruf) *Garkad* denilen dikenli ağaç müstesnâdır. Çünkü o, şecere-i Yahuddur."

- "Biz, Kitap'ta İsrâiloğullarına; 'Sizler yeryüzünde iki defa fesat çıkaracaksınız ve azgınlık derecesinde bir kibre kapılacaksınız' diye bildirdik. Bunlardan ilkinin zamanı gelince, güçlü kuvvetli kullarımızı gönderdik. Bunlar, evlerin arasında dolaşarak (sizi) aradılar. Bu yerine getirilmiş bir vaad idi. Sonra onlara karşı size tekrar (galibiyet ve zafer) verdik; servet ve oğullarla gücünüzü arttırdık; sayınızı daha da çoğalttık. Eğer iyilik ederseniz kendinize etmiş, kötülük ederseniz yine kendinize etmiş olursunuz. Artık diğer cezalandırma zamanı gelince, yüzünüzü kara etsinler, daha önce girdikleri gibi yine Mescid'e (Süleyman Mâbedi'ne) girsinler ve ellerine geçirdikleri her şeyi büsbütün tahrip etsinler (diye, başınıza yine düşmanlarınızı musallat kıldık). Belki rabbiniz size merhamet eder, fakat siz eğer yine (fesatçılığa) dönerseniz, biz de sizi yine cezalandırırız. Biz cehennemi kâfirler için bir hapishane yaptık."152

---

151 **Tercüman Gazetesi, Ergun Göze, 1986.**

152 **İsra.4-8.**

- “Ve inne cundenâ le humul gâlibûn.”

“Şüphesiz ordularımız galip gelecektir.”153

- “Ve lekad erselnâ min kablike rusulen ilâ kavmihim fe câûhum bil beyyinâti fentekamnâ minellezîne ecramû, ve kâne hakkan aleynâ nasrul mu’minîn”

- “Andolsun, senden önce biz nice peygamberleri kendi kavimlerine gönderdik. Peygamberler onlara apaçık mucizeler getirdiler. Biz de suç işleyenlerden intikam aldık. Mü’minlere yardım etmek ise üzerimizde bir haktır.”154

MEHMET ÖZÇELİK

28-06-2014

İMANIN ŞUBESİ

Ebu Hureyre anlatıyor: Hz. Peygamber (aleyhissalatu vesselam) buyurdu ki: "İman, yetmis küsur -bir rivayette de altmış küsur- şubedir. Haya imandan bir şubedir."155 Bir rivayette şu ziyade vardır: "Bu şubelerden en üstünü "Lailahe illallah" sözüdür, en aşağı mertebede olanı da yolda bulunan rahatsız edici bir şeyi kenara çıkarmaktır."

-1-Bid’a,bir kısım,küsur.

---

153 **37 / SÂFFÂT – 173-**

154 **30 / RÛM – 47-Daha geniş bilgi için bakın.**
http://tesbitler.com/index.php?option=com_content&view=category&id=100:yahudilik&Itemid=27

155 **Buhari, İman 3; Müslim, İman 57-38, (35-36); Ebu Davud, Sünnet 15, (4676); Tirmizi, İman 6, (2617); Nesai, İman 16, (8, 110); İbnu Mace, Mukaddime 9, (57).**

B harfi esre ile değil,ötre ile olursa,yani – bud'a – o zaman şehvet ve cima manası olur.

Hadiste: (Ashabtan bazıları): "Ey Allah'ın Resulü! Zenginler ücretleriyle gittiler. Onlar da bizim gibi namaz kıldılar, bizim gibi oruç tuttular, mallarının artanından da sadaka verdiler!" dediler. Aleyhissalatu vesselam: "Allah size de tasadduk edeceğiniz şeyler verdi: Her bir tesbih sadakadır, her bir tekbir sadakadır, her bir tahmid sadakadır, her bir tehlil sadakadır, emr-i bil-ma'ruf sadakadır, nehy-i ani'l-münker sadakadır, herbirinizin (hanımıyla) ciması sadakadır!" buyurdu. Derken cemaatten: "Ey Allah'ın Resulü! Yani birimizin şehvetine mübaşeret etmesine ücret mi var?" diye soranlar oldu. Aleyhissalatu vesselam: "İhtiyacını haramla görmüş olsaydı bundan ona bir vebal var mıydı, yok muydu ne dersiniz?" diye sual ettiler. "Evet vardı!" demeleri üzerine: "Öyleyse, ihtiyacını helal yolla gördü mü bunda onun için ücret vardır!" buyurdular.

-2-La ilahe illallah.

Birincisi selbi,diğeri icabidir.

Başta bütün ilahlar nefyedilmektedir.

İkincisinde ise;Allahın dışındakilerden,O'nun uluhiyetini isbattır.

La ma'bude bi hakkin illallah.

-3-Haya imandandır.

İmanın gereğidir haya.

Utanma,arlanma,sıkılma,kontrol ve denge.Had ve hudud.

-4-Ebu Hureyrenin adı;Abdurrahman bin Sahrud Düvesi.

Sahabenin büyüklerindendir.

Hıfzı kuvvetlidir.Rasulullahın duasına mazhar olmuştur.

- Ebu Hüreyre, Resul-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâma şekvâ etmiş ki, "Nisyan bana ârız oluyor." Resul-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâm ferman etmiş, bir mendil şeklinde birşey açmış. Sonra, mübarek avucuyla gaibden birşey alır gibi, öyle avucunu oraya boşaltmış. İki üç defa öyle yaparak Ebu Hüreyre'ye demiş: "Şimdi mendili topla." Toplamış. Bu sırr-ı mânevî-i dua-yı Nebevî ile, Ebu Hüreyre kasem eder: "Ondan sonra hiçbir şey unutmadım." 156

---

156 **Buharî, İlim: 42; Menâkıb: 28; Büyû': 1; Hars: 21; Müslim, Fedâilü's-Sahâbe: 159, no. 2492; Tirmizî, Menâkıb: 46, 47; Müsned, 2:240, 274, 428; el-Mubârekforî, Tuhfetü'l-Ahvezî, 10:334, no. 3923; İbni'l-Esîr, Câmiü'l-Usûl , 9:95; İbni Kesîr, el-Bidâye Ve'n-Nihâye, 6:162; es-Sâ'âtî, el-Fethü'r-Rabbânî, 22:405, 409-410; Ebû Na'îm, Hılyetü'l-Evliyâ, 1:381; el-Askalânî, el-isâbe, no. 1190. Mektubat | On Dokuzuncu Mektup | 146.**

- Ebu Hureyre (r.a)'tan rivayet edilmiştir:
"Annemi İslâm'a davet ediyordum. Kendisi müşrik idi. Bir gün yine onu İslam'a davet ettim. Bana, Resulullah (s.a.v.) hakkında hoşlanmadığım sözler işittirdi. Bunun üzerine ağlayarak Resulullah (s.a.v.)'e gelip ona:
"Ey ALLAH'ın resulü! Ben, annemi İslâm'a davet ediyordum. Fakat o, İslam'ı kabul etmekten kaçınıyordu. Bugün kendisini yine İslam'a davet ettim. Bana senin hakkında hoşlanmadığım sözler işittirdi. Dolayısıyla Ebu Hureyre'nin annesine hidâyet vermesi için ALLAH'a dua et!" dedim. Bunun üzerine Resulullah (s.a.v.):
"ALLAH'ın! Ebu Hureyre'nin annesine hidâyet ver!" diye dua etti. Ben, Allah'ın peygamberi (s.a.v.)'in bu duasına sevinerek çıktım. Eve gelip kapıya dayandığımda kapının kapalı olduğunu gördüm. Derken annem ayak seslerimi işitti ve bana:
"Olduğun yerde dur, ey Ebu Hureyre!" dedi. Bir de suyun şırıltısını işittim. Annem yıkandı, gömleğini giydi. Acele baş örtüsünü sardı. Sonra da kapıyı açtı. Sonra da:
"Ey Ebu Hureyre! "Eşhedu enlâ ilahe illallah ve eşhedu enne Muhammeden abduhu ve Resûluhu" Ben, ALLAH'tan başka ilâh olmadığına şehâdet ederim. Muhammed'in O'nun kulu ve Resulü olduğuna da şehâdet ederim" dedi.
Ben hemen Resulullah (s.a.v.)'in yanına geri döndüm. Sevincimden ağlayarak onun yanına geldim. Ona:
"Ey ALLAH'ın resulü! Müjde! ALLAH senin duanı kabul etti ve Ebu Hureyre'nin annesine hidâyet verdi" dedim.
Bunun üzerine Resulullah (s.a.v.) ALLAH'a hamd etti, övgüde bulundu ve hayırlı sözler söyledi. Sonra da ona:
"Ey ALLAH'ın resulü! Annem ile beni, mümin kullarına, onları da bize sevdirmesi için ALLAH'a dua et!" dedim. Bunun üzerine Resulullah (s.a.v.):
"ALLAH'ın! Şu kulcağızını -yâni Ebu Hureyre'yi- ve annesini mümin kullarına, mü'minleri de bunlara sevdir!" diye dua etti.
Artık yaratılmış hiç bir mümin yoktur ki, beni işitsin veya görsün de beni sevmemiş olsun." 157

-İmanın yetmiş küsür şubesi şöyle sıralanır:

157 **Buhârî, Edebü'l-Müsned, 34; Ahmed b. Hanbel, Müsned, 2/319.**

1- Allah'a İman ve emirlerinin doğruluğunu kabul etmek,

2- Rasûlüne İman ve emirlerinin doğruluğunu kabul etmek,

3- Diğer Peygamberlere iman,

4- Meleklere iman,

5- Kur'ân'ın Allah kelâmı olduğuna iman ve doğruluğunu kabul etmek,

6- Diğer Kitaplara iman,

7- Kadere iman,

8- Âhiret gününe iman etmek,

9- Allah sevgisi,

10- Allah'ın rahmetinden ümit kesmemek,

11- Allah'a tevekkül etmek,

12- RasûIullah sevgisi,

13- Rasûlullah'ı desteklemek,

14- Doğru bilgi öğrenme çabası,

15- Doğru bilgilerin yaygınlaşması için çalışmak,

16- Küfre düşmekten korkmak ve dikkatli olmak,

17- Kur'ân eğitimine önem vermek,

18- Temizlik,

19- Namaz kılmak,

20- Zekât vennek,

21- Oruç tutmak,

22- Ttikâfa girmek,

23- Hac yapmak,

24- Cihad etmek,

25- Müslümanları korumak,

26- Savaşta sebatkâr olmak ve kaçmamak,

27- Ganimette haksızlık yapmamak,

28- Akitlere (sözleşmelere) dikkat etmek,

29- Allah'ın nimetlerini yalanlamamak/nankörlük yapmamak,

30- Dili korumak ve doğruyu söylemek,

31- Sadıklarla/şuurlu kişi lerle beraber olmak,

32- Emaneti korumak ve hainlik yapmamak,

33- Cinayet işlememek ve cana kıymamak,

34- Namusu korumak,

35- İnsanların malını haksız yere yememek,

36- Faiz işlemlerini terk etmek,

37- Helal olan şeyleri yemek ve içmek,

38- Helal olan giyecek ve kapları kullanmak,

39- Lehviyyatı (faydasız işleri) terk etmek,

40- Harcamalarda ölçülü olmak,

41- Haset ve kötü düşüncelerden kaçınmak,

42- Ahlâksızlığın yayılmasını engellemek,

43- Samimiyetle hareket etmek,

44- Sevap kazandığında sevinmek ve günah kazandığında üzülmek,

45- Günahtan sonra tövbe etmek,

46- Şeâire (Allah'ın yeryüzündeki sembollerine/kutsal şeylere) saygı duymak,

47- Allah ve Rasûlüne itaat eden emir sahiplerine itaaat etmek,

48- İslâm toplumundan ayrılmamak,

49- Adaletle hükmetmek,

50- Doğruları emretmek (yaygınlaştırmak) ve kötülüğü/yanlışları nehyetmek (ortadan kaldırmak),

51 - Erdem ve takvada yardımlaşmak,

52- Günah ve düşmanlıkta yardımlaşmamak/destek olmamak,

53- Hayâ sahibi olmak,

54- Anne-babaya iyilik yapmak/iyi davranmak,

55- Akraba ile irtibatı kesmemek,

56- İyi ahlâklı olmak,

57- Akraba ve komşulara ihsanda bulunmak/yardımcı olmak,

58- Eşinin ve çocuklarının haklarına riâyet etmek,

59- Mü'minleri sevmek ve selâmı yaygınlaştırmak,

60- Hastaları ziyaret etmek,

61- Hapşıran/aksıran kişiye rahmetle dua etmek,

62- Saldırgan kâfir ve bozgunculara mücadele etmek,

63- Misafire ikramda bulunmak,

64- Müsfumanların hatalarını örtmek ve yaymamak,

65- Musibetlere karşı sabretmek,

66- Zühd sahibi ve kısa emelli olmak,

67- Gayret sahibi (korunması gereken değerlerde hassas) olmak,

68- Lağv (boş/saçma şeyler) ile oyalanmamak,

69- Cömert olmak,

70- Küçüklere merhametli ve büyüklere saygılı olmak,

71- Allah için sevmek ve Allah için kızmak,

72- Kendisi için istediğini kardeşi için de istemek

73- Ensar ve Muhaciri sevmek,

74- İnsanlara sıkıntı veren bir nesneyi yoldan çekmek/kaldırmak ...

MEHMET ÖZÇELİK

28-06-2014

SERVET VE ZENGİNLİKLE İMTİHAN OLMAK

Amr bin Avf -radıyallahu anh-'dan rivayet olunduğuna göre, Resûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- harp etmeksizin Bahreyn ahalisiyle bir sulh akdetmiş ve onlar da muayyen miktarda cizye vermeği kabul etmişlerdi. Bahreyn ahalisi üzerine A'la İbn Hadrami'yi emîr nasbetmişti ve tahsil olunan cizye mallarını getirmek üzere Ebû Ubeyde bin el-Cerrah'ı Bahreyn'e göndermişti. Ebû Ubeyde Bahreyn'den sulh yoluyla aldığı cizye mallarını Medine'ye getirdi. Ensar sabah namazını kılar kılmaz hemen Ebû Ubeyde'yi karşıladılar.

Resûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- ashabı bu halde görünce gülümseyerek onlara:

- Öyle sanıyorum ki, Ebû Ubeyde'nin hayli dünyalıkla geldiğini duydunuz da onu sevinçle karşılıyorsunuz, buyurdu. Onlar da:

- Evet ya Resûlullah! diye tasdik ettiler. Bunun üzerine Resûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem:

- Şad olunuz ve sizi sevindirecek nimetleri bundan böyle her zaman umunuz! Vallahi bundan sonra size fakru ihtiyaç geleceğinden hiç korkmam! Fakat sizin için korktuğum bir şey varsa o da sizden önce gelip geçen ümmetlerin önüne dünya nimetlerinin yayıldığı gibi sizin önünüze de yayılarak onların birbirlerine haset ettikleri ve nefsaniyyet güttükleri gibi sizin de birbirinize düşmeniz ve onların helak oldukları gibi sizin de mahvolup gitmenizdir, **diye ümmetini intibaha davet buyurmuştur."**158

Tahlili;

1-Ebşiru;inzarın zıddıdır.

-Müjde;sürur ve ferah verir.

İnzar;Kötü ve zararlı şeyleri haber verir.

-Beşaret hayır için,inzar şer için kullanılır.

"Ey iman edenler! Hahamlardan ve rahiplerden birçoğu, insanların mallarını haksız yollarla yiyorlar ve Allah'ın yolundan alıkoyuyorlar. Altın ve gümüşü biriktirip gizleyerek onları Allah yolunda harcamayanları elem dolu bir azapla müjdele."159

---

158 Tecrid-i Sarih Terc. 8/522.

159 Tevbe.34.

-Buradaki azabın müjdelenmesi tehekkümidir yani alay amaçlıdır.

2-Dünya hayatı:

-"Allah, kullarına (tümüne birden) rızkı bol bol verseydi, yeryüzünde mutlaka azgınlık ederlerdi. Fakat O, rızkı dilediği ölçüde indirir. Şüphesiz O, kullarından hakkıyla haberdardır ve onları hakkıyla görendir."160

-Dünya ahirete nisbetle yakındır.

Âhirete nisbetle hakir ve kıymetsizdir.

Hadiste:" Eğer dünya Allah katında bir sivrisineğin kanadına eşit olsaydı Allah Teâlâ o dünyadan hiçbir kâfire bir yudum su dahi içirmezdi."161

-"Bilin ki, dünya hayatı ancak bir oyun, bir eğlence, bir süs, aranızda karşılıklı bir övünme, çok mal ve evlat sahibi olma yarışından ibarettir. (Nihayet hepsi yok olur gider). Tıpkı şöyle: Bir yağmur ki, bitirdiği bitki çiftçilerin hoşuna gider. Sonra kurumaya yüz tutar da sen onu sararmış olarak görürsün. Sonra da çer çöp olur. Ahirette ise (dünyadaki amele göre ya) çetin bir azap ve(ya) Allah'ın mağfiret ve rızası vardır. Dünya hayatı, aldanış metaından başka bir şey değildir."162

Hadiste;"Ademoğlunun bir vadi dolusu altını olsa bir vadi daha ister. Onun ağzını topraktan başka bir şey doldurmaz. Ama Allah tevbe edenin tevbesini kabul eder."163

3-Dünya için değil,ahiret için yarışta bulunmalı.

-" Onun (içiminin) sonu bir misktir (ağızda misk gibi koku bırakır). İşte yarışanlar, bunun için yarışsınlar."164

-4-Amr bin Avf Ensari:

Mekkede uzun süre kaldıktan sonra sahabeyle beraber medineye hicret etmiştir.

Ehli bedirden olup,rasulullahla beraber bedirde hazır oldu.

Rivayet ettiği hadisler azdır.

İman medresesinde,rasulullahın terbiyesinde yetişmiştir.

---

160 42 / ŞÛRÂ – 27.

161 İbn Mâce, Hâkim.

162 Hadid.20.

163 Buhari, Rikak, 10, Müslim zekat 116-119.

164 Mutaffrifin.26.

Dünya onu ahret işinden alı koyamamıştır.

Dünya hayatının zineti onu aldatmamıştır.

Malı olmaması,şiddetli derecede muhtaç olduğu halde izzetini korumuş,iffet ve kerem sahibi bir kişi idi.

Rabbimizin tavsif ettiği gibi ki;" (Sadakalar) kendilerini Allah yoluna adayan, yeryüzünde dolaşmaya güç yetiremeyen fakirler içindir. İffetlerinden dolayı (dilenmedikleri için), bilmeyen onları zengin sanır. Sen onları yüzlerinden tanırsın. İnsanlardan arsızca (bir şey) istemezler. Siz hayır olarak ne verirseniz, şüphesiz Allah onu bilir."165

-Rasulullah sahabelerle yüz yüze sohbet ederdi.Onlara iltifatta bulunurdu.

Tatlı ve güzel,yüksek manalı konuşmalarıyla sahabeleri etkilerdi.

MEHMET ÖZÇELİK

17-06-2014

MÜMİNLERİN İMTİHANI

Habbab b. Eret´ten rivayet ediyorlar: Hab-bab şöyle anlatıyor: Rasulullah (s.a.) Kabe´nin gölgesinde bürdesine dayan mış olduğu bir anda ona şikâyette bulunduk.
- Bizim için Allah´tan yardım dilemez misin Bizim için dua etmez mi sin dedik.
Efendimiz (s.a.) şöyle buyurdu:
- Sizden önce -geçmiş ümmetlerde müslüman- bir adam alınır, onun için hendek kazılır, hendeğe atılır, bir testere getirilir, testere başına konulur ve onu iki parçaya ayırırdı. Kişi demir taraklarla taranır, eti bir yana kemiği bir yana atılırdı. Yine bu onu dininden çevirmezdi. Allah´a yemin olsun ki Al lah bu dini tamamlayacaktır. Hatta San´adan kalkan bir yolcu Hadramut´a gidecek, Allah´tan başka kimseden korkmayacaktır. Kurt koyunların başında olacaktır. Fakat siz acele davranıyorsunuz." 166

***Tahlili:**

1-Acele ediyorsunuz.

"Andolsun, senden önce biz nice peygamberleri kendi kavimlerine gönderdik. Peygamberler onlara apaçık mucizeler getirdiler. Biz de suç işleyenlerden intikam aldık. Mü'minlere yardım etmek ise üzerimizde bir haktır."167

---

165 Bakara.273.

166 Buharî, Ebu Davud ve Nesaî.

167 **30 / RÛM – 47..**

“Yoksa siz, sizden öncekilerin başına gelenler, sizin de başınıza gelmeden cennete gireceğinizi mi sandınız? Peygamber ve onunla beraber mü’minler, “Allah’ın yardımı ne zaman?” diyecek kadar darlığa ve zorluğa uğramışlar ve sarsılmışlardı. İyi bilin ki, Allah’ın yardımı pek yakındır.”168

2-Habbab bin Eret:

Künyesi Eba Abdillahtır.Temim kabilesindendir.

Müslüman olanların altıncısıdır.

Çok eziyete maruz kalmıştır.

Ümmü Enmar adında müşrike bir kadının kölesi idi.

Sahibi çok eziyette bulundu.

“Şimdi şu âyetlerimizi inkâr eden ve “Elbette bana mal ve evlâd verilecektir,” diyen adamı (As İbni Vail’i) gördün mü? (Ashabdan Habbab’ın (r.a.), kâfirlerden As İbni Vail’de alacağı vardı. Bu alacağını istemeğe gittiği zaman, As: “- Peygambere küfretmedikçe sana ödemem.” dedi. Habbab (r.a.) da “Ebediyyen ben ona küfretmem.” dedi. Bunun üzerine As: “- O halde, dirildiğim zaman, kıyamette bana gelirsin, orada benim malım ve evlâdım olacak, sana veririm.” söyledi. İşte geçen âyeti kerime, bu hâdise üzerine nâzil olmuştur.)

O, gayba muttali mi olmuş, yoksa Rahman’ın huzurunda bir söz mü almış?”169

“Nice peygamberler vardı ki, beraberinde birçok Allah erleri bulunduğu halde savaştılar da, bunlar, Allah yolunda başlarına gelenlerden dolayı gevşeklik ve zaaf göstermediler, boyun eğmediler. Allah sabredenleri sever.”170

“Şüphesiz ordularımız galip gelecektir.”171

***En çok azab çektirilenlerdendi.**

Mekke döneminde, sırtına ateşte kızdırılmış taşlar yapıştırılmış, sırtı yağlan eriyinceye kadar sırtında tutulmuş, yine imanında sebat etmiştir. Demircilik ile meşgul olduğundan, efendisi Ümmü Emmâr demiri ateşte kızdırır Habbâb'ın başını dağlardı. Hz. Peygamber Habbâb'a uğrar onunla sohbet ederdi. Onun halini görünce: "Allahım Habbâb'a yardım et" diye dua etmişti. Bir müddet sonra Ümmü Emmâr şiddetli baş

---

168 **2 / BAKARA – 214.**

169 Meryem.77.78.

170 3 / ÂLİ İMRÂN – 146.

171 Saffat.173.

ağrılarına tutulur, köpek gibi bağırmaya başlar. Ona başını dağlatmasını tavsiye ederler. Habbâb demiri ateşte kızdırır ve kadının başını demirle dağlar.172

İşkencenin dayanılmaz bir hal aldığı, müşriklerin şiddetli baskı yaptıkları bir zaman Habbab Kâbe'nin gölgesinde örtüsüne bürünmüş oturan Hz. Peygamber'in yanına geldi; "Allah'a bizim için dua buyurmaz mısın" dedi: Hz. Peygamber yüzü kıpkırmızı halde doğruldu, şöyle buyurdu: "Sizden önceki ümmetlerde bir adam demir tarakla taranır ve sinirleri kemiğinden sıyrılırdı da bu işkence onu diniden döndürmezdi. Testere başının saç ayırımına konur ve iki parçaya bölünürdü; bu da o adamı dininden döndürmezdi. Allah muhakkak bu dini tamamlayacaktır. San'â'dan kalkan yolcu Hadramevt'e içinde Allah korkusundan başka hiç bir korku olmadan gidebilecek.

Ancak, koyunları varsa, onlar hakkında kurt saldırmasından endîşe duyacaktır. Fakat siz, acele ediyorsunuzdur!

Bundan sonra, Resûlullah Efendimiz sırtlarımızı okşadı ve duâ buyurdular. Resûlullahın rûhlara gıda ve şifâ olan bu lâtif, güzel sözleri, acılarımızı dindiriverdi."173

Bütün bu işkencelere katlanan Habbâb bir gün halinden şikâyetçi olmamış, İslâm'ın zafer yıllarında, çektiği işkenceleri reklam ederek insanların teveccühünü kazanmaya çalışmamış, mükafatı yalnızca Allah (c.c.)'dan istemiştir. Hz. Ömer (r.a.) hilâfeti döneminde Habbab'a "Allah yolunda çektiğin işkenceleri bize anlat ey Habbâb!" demesi üzerine sırtını açar gösterir. Hz. Ömer "Bu güne kadar bu derece harap olmuş bir sırt görmedim" der. Habbâb (r.a) "Sırtımda ateş yakarlardı, derimden çıkan yağlar ateşi söndürürdü" der. Bazen de ateşte kızdırılmış taşlar sırtına konur derisinin yağları soğutuncaya kadar tutulurdu. Bunun için sırtı yumurta büyüklüğünde oyuk oyuk idi.174

Bütün bu işkencelere rağmen İslâm'ı tebliğden geri kalmazdı. Tâhâ suresinin bazı ayetlerini Hz. Ömer'in kızkardeşinin ailesine öğretirken Ömer içeri girmiş; onların hallerindeki samimiyet Ömer'in müslüman olmasına vesile olmuştur.

****Güneşten kızgın hâle gelmiş, ya da ateşle kızdırılmış olan taşa, çıplak sırtı bastırıldığı hâlde, söyletmek istedikleri küfrü gerektiren sözleri, ona söyletemezlerdi! O büyük bir îmânla;**

- Allah birdir, Muhammed Aleyhisselâm O'nun Peygamberidir, diye haykırırdı.

Bunun üzerine müşrikler hırslarından deliye döner, daha fazla işkence yapmaya başlarlardı. Nitekim müşrikler, bir gün, onu yakalayıp soydular. Düz bir yerde yaktıkları ateşin içine, sırtüstü yatırdılar. İçlerinden birisi, ayağı ile onun göğsünün

---

172 İbnu'l-Esîr, Usdü'l-Gâbe, II, 115.

173 Buhârî, Menâkıbu'l-Ensâr, 29.

174 **İbnu'l Esîr, Usdü'l-Gâbe, II, 115.**

üzerine basıp, ateş sönünceye kadar, kendisini o hâlde tuttu.

Yıllar geçtiği hâlde bile, Habbâb'ın sırtındaki yanıkların izleri, alacaları kaybolmadı!

Suffa ehlinden olan Hz.Habbab kendi gibi arkadaşı Umeyr'i anlatırken:"Biz Resulullah ile hicret ettik;Rıza-yı bariyi tahsilden başka hiçbir maksad taşımadık.Ecrimiz Cenab-ı Hakka aitti.Bu niyetle kendini islama vakfeden Ashab-ı Suffa'dan biri de Mus'ab bin Umeyr'di.Uhud'da şehid olduğu sırada dünya metaı olarak bir cübbeden başka şey bırakmadı;onunla başını örtsek ayakları açıkta kalıyor, ayaklarını örtsek başı açıkta kalıyordu.Resulullahın emri üzerine elbisesiyle başını örttük;ayaklarını da izhır denilen güzel kokulu bir otla kapadık…"(Buhari.Bab-ul Hicret)

MEHMET ÖZÇELİK

17-06-2014

ANNE BABA HAKKI

"En büyük günahlar: Allah'a ortak koşmak, De ki: "Göklerin ve yerin yaratıcısı olan, beslediği hâlde beslenmeye ihtiyacı olmayan Allah'tan başkasını mı dost edineceğim." De ki: "Bana, (Allah'a) teslim olanların ilki olmam emredildi ve sakın Allah'a ortak koşanlardan olma (denildi)."175

Ana-babaya karşı gelmek, insan öldürmek ve gamûs yeminidir.176 Bu hadîsi, Buharî, Sahih'inde rivayet etmiştir. Resûlullah (s.a.v.) buyurdu ki:

"Büyük günahlardan birisi de adamın kendi ana-babasma sövmesidir." Dediler ki: Ya Resûlullah, adam hiç'kendi ana-babasına söver mi?" Cevaben şöyle dediler: "Evet... Adam bir başkasının babasına söver; o da onun babasına söver. O, onun anasına söver; o da onun anasına söver.177 Bu hadîsi Buharı ve Müslim rivayet etmiştir. Resûlullah (s.a.v.) buyurdu:

"Allah, analara karşı gelmeyi, vermeniz gereken şeyi vermemenizi, hakkınız olmayan şeyi istemenizi, kızları diri diri toprağa gömmenizi haram kıldı. Dedikodu yapmanızı,(Onlar ki, faydasız işlerden ve boş sözlerden yüz çevirirler.178

-Fazla soru sormanızı, (Bak. "Ey iman edenler! Size açıklandığı takdirde, sizi üzecek

---

175 **6 / EN'ÂM – 14.**

176 **Buharî, Edeb, Bab: 6.**

177 **Müslim, îman, 146.**

178 **23 / MU'MİNÛN – 3.**

olan şeylere dair soru sormayın. Eğer Kur'an indirilirken bunlara dair soru sorarsanız size açıklanır. (Hâlbuki) Allah onları bağışlamıştır. Allah, çok bağışlayandır, halîmdir (hemen cezalandırmaz, mühlet verir.)179

-Mal zayi etmenizi hoş karşılamadı.180 Bu hadîsi Buharî rivayet etmiştir. Resûlullah (s.a.v.) buyurdu:

"Allah'ın hoşnutluğu babanın hoşnutluğundadır. Allah'ın kızgınlığı, babanın kızgınlığmdadır.181 Bir başka hadîsteyse şöyle buyurmuştur:

"Cennet anaların ayaklan altındadır." Dahası Cenâb-ı Allah, ana-babaya veya ikisinden birine kötü davranan ve tevbe etmeden ölen ya da her ikisi de kendisinden razı değillerken ana-babası ölen kimseye cennete girmeyi haram kılmıştır. Resûlullah (s.a.v.) buyurdu:

"(Ana-babasına) kötü davranan, yaptığı İyiliği başa kakan, devamlı içki içen, sihre inanan kimse cennete giremez.182 Ayrıca Peygamber (s.a.v.) Efendimiz, ana-babasına kötü davranan kimselere, Allah'ın rahmetinden tard olunmaları için bedduada bulunmuştur. Kâ'b bin Ucure (r.a.) den rivayet: Resûlullah (s.a.v.) Efendimiz bizlere, "Minbere yaklaşın" dedi: Yaklaştık. Bir basamak çıktığında "âmin" dedi. İkinci basamağa çıktığında "âmin" dedi. Üçüncü basamağa çıktığında "âmin" dedi. Minberden indiğinde dedik ki: "Ya Resûlallah, bu gün daha önce duymadığımız şeyleri senden duyduk." Cevaben dedi ki: "Cebrail benimle karşılaşıp, "Ramazan ayına kavuştuğu halde günahı bağışlanmayan kimse (Allah'ın rahmetinden) uzak kalsın" dedi. Ben de âmin dedim. İkinci basamağa çıktığımda Cebrail, "Yanında senin adın anıldığında sanasalâvat getirmeyen kimse (Allah'ın rahmetinden) uzak kalsın" dedi. Ben de âmin dedim. Üçüncü basamağa çıktığımda Cebrail, "Ana-babası veya ikisinden biri yaşlılıkta yanında bulundukları halde kendisini cennete sokmadıkları kimse (Allah'ın rahmetinden) uzak

Ben de âmin dedim. Bu hadîsi Hâkim rivayet etmiş ve senedı-, olduğunu söylemiştir. Enes (r.a.) den rivayet: Resûlullah (s.a.v.) in büyük günahlardan söz edildi. Kendisi dedi ki:

Allah'a ortak koşmak ve anayla babaya karşı gelmektir.183

***Ravinin Hayatı: Mugîre bin Şu'be'.**

---

179 **5 / MÂİDE – 101.**

180 **Buharı, İstikraz, Bab: 19; Edeb, Bab: 6.**

181 **Tirmizî, Birr; Bab: 3.**

182 **Neseî, Eşribe, Bab: 46.**

183 **Buharî, Edeb,Bab: 6.**

Akıl ve zekâları, muhakeme ve üstün kabiliyetleri dolayısıyla Araplar tarafından "dâhi" denilen dört zatın birisi de Mugîre bin Şu'be'dir.

-Hicret'in 6. yılında, Peygamberimizle birlikte umre yapmak için hareket eden 1400 kişilik sahabi kafilesinde Hz. Mugîre de vardı.

Müşrikler, Peygamberimizin kalabalık bir sahabe topluluğuyla Kâbe'ye gelmekte olduğunu öğrendiklerinde, "Muhammed ve beraberindekiler Mekke içine sokulmayacaktır!" diye kesin karar aldılar. Onların bu kararlarını haber alan Peygamberimiz, Mekke'ye haber salarak, niyetinin sadece Kâbe'yi ziyaret etmek olduğunu bildirdi. Müşrikler, Urve bin Mes'ud'u Peygamberimizle görüşmek üzere elçi olarak gönderdiler. Mugîre bin Şu'be o sırada Resûlullah'ın başında nöbet tutuyordu. Peygamberimizin huzuruna çıkan Urve bin Mes'ud hem konuşuyor, hem de eliyle Resûlullah'ın sakalını okşuyordu. Hz. Mugîre, müşrik birinin Peygamberimizin sakalına dokunmasına tahammül edemedi. Gerçi Urve bin Mes'ud, Hz. Mugîre'nin amcasıydı, fakat babası bile olsa henüz müşrikti. Akrabalık bağına ehemmiyet vermedi, Resûlullah'ın sakalını okşayan amcasına şöyle dedi:

"Elin kesilip kolundan ayrılmadan, onu Resûlullah'ın sakalından çek! Bir müşrik eli ona dokunamaz."

Yeğeninden gelen bu ikaz üzerine çarpılmışa dönen Urve, âniden elini çekiverdi.

-Mugîre bin Şu'be, Hudeybiye Anlaşması'ndan sonra, Mekke'nin Fethine, Tebük Savaşı'na ve diğer savaşlara iştirak etti. O, müşriklerin korkulu rüyasıydı. Karşısında direnen çıkmazdı. Allah için kalkan kılıcının karşısında, müşrik darbesinin akim kalması kaçınılmazdı.

Hz. Mugîre, şirke ve putlara o kadar düşmandı ki, ondaki dağlar heybetindeki iman, putların varlığına tahammül edemiyordu. Allah'tan başka zavallı varlıklara tapılmasına hiç mi hiç mana veremiyordu. Resûl-i Ekrem, gözde sahabisi Mugîre'nin bu celadetini bildiği için, Benî Sakîf kabilesinin putlarını yerle bir etmek üzere Ebû Süfyân bin Harb (r.a.) ile birlikte onu da gönderdi.

-Hz. Ömer zamanında fetihler bir hayli çoğaldı. İran'ın fethi için Sa'd bin Ebî Vakkas (r.a.) komutasında bir orduya kaydoldu. İslam ordusu Kadisiye taraflarına yüklendiğinde, İran başkumandanı Rüstem, Hz. Sa'd'dan, görüşüp konuşmak için kendisine bir elçi göndermesini istedi. Hz. Sa'd da Hz. Mugîre başkanlığında bir heyet gönderdi.

İranlıların ordugâh çadırında tam bir tantana vardı. Yerlere halı döşemişler, çevreyi süslemişler, herkese ipekli-süslü elbiseler giydirmişlerdi. Neleri var neleri yoksa ortaya dökmüşlerdi. Güya bununla Müslüman heyetinin cesaretini kıracaklardı... Mugîre bin Şu'be, İranlıların bu debdebesine aldırış etmeden ilerliyordu. Sırtındaki elbise gayet sade ve basitti. O kadar şatafatı görmezden geliyor, hiç aldırmıyordu. Hattâ ilerlerken de onlara gözdağı vermek için, geçtiği yerin halılarını elindeki mızrakla delerek geçiyordu. Nihayet Rüstem'in yanına kadar vararak bitişiğine oturdu. Saray mensupları buna çok kızdılar: Bir elçi, bir ordu kumandanının yanına nasıl olur da oturabilirdi?! Oradan kaldırmak istedilerse de Rüstem mâni oldu. Yanından kaldırmadı. İranlılar, Rüstem'e taparcasına hürmetkâr davranıyorlardı. Bunun üzerine Mugîre bin Şu'be şöyle dedi:

"Sizin akıllı bir millet olduğunuzu duyardık, hâlbuki sizden daha akılsız bir millet görmedim! Biz Müslümanlar birbirimize kulluk yapmıyoruz. Aramızda hiçbir fark yoktur. Hepimiz eşit haklara sahibiz. Ben, sizin de birbirinizin kulu olmadığınızı zannediyordum. Bugün artık anladım ki, sizin mülkünüz devam etmeyecek ve sonunda mağlup düşeceksiniz! Çünkü böyle adaletsiz bir temele dayanan bir millet yaşayamaz."

Hz. Mugîre'nin bu konuşması üzerine Rüstem, "Siz bize komşusunuz. Şimdiye kadar size iyilik ediyor, herhangi bir zulüm ve haksızlık yapmıyorduk. Memleketinize dönün, size kapılarımız her zaman açıktır. İstediğiniz anda yurdumuza gelip ticaret yapabilirsiniz." dedi.

Hz. Mugîre, onun bu teklifi karşısında, dünya için gelmediklerini, Cenâb-ı Hakk'ın ismini yaymak için yola çıktıklarını söyledi. Bu dinde sebat ettikleri müddetçe Cenâb-ı Hakk'ın kendilerini galip kılacağını, düşmanlarını ise zillete düşüreceğini güzel bir şekilde izah etti. Rüstem'in İslamiyet hakkında bilgi istemesi üzerine ona, İslamiyet'i şu cümlelerle anlattı:

"Bu dinin baş direği, Allah'tan başka ilah olmadığına ve Muhammed'in (a.s.m.) Allah'ın Resûl'ü olup, getirdiği bütün haberlerin gerçek ve doğru olduğuna şehadet getirmektir. Bu dinin bir gayesi de, insanları insanlara ibadet etmekten Allah'a ibadet etmeye çevirmektir. Bu dine göre insanların hepsi kardeştir."

Mugîre bin Şu'be ile Rüstem arasında cereyan eden bu konuşmadan bir netice elde edilemedi. Mugîre tekrar ordugâha döndü. Hz. Sa'd ertesi gün Ribî bin Âmr'ı (r.a.) gönderdi. Üçüncü gün İranlılar, başka bir elçinin gönderilmesini istediler. Hz. Sa'd yine Mugîre'yi vazifelendirdi. Rüstem, Hz. Mugîre'ye, Arapların çok kötü bir kavim olduğunu, birbirleriyle dahi geçinemediklerini, bundan önce kendileriyle uğraşmaya tenezzül bile etmediklerini söyledi, "Şayet açlık sebebiyle buraya geldiyseniz bol miktarda yiyecek verelim, size birçok ikramda bulunalım!" hezeyanında bulundu.

Hz. Mugîre, Rüstem'in bu sözlerini büyük bir sukûnetle dinledi. O sözünü tamamlayınca da konuşmasına şöyle başladı:

"Biz İslamiyet'ten önce öyle bir hâlde idik ki, bizim durumumuzdan daha kötüsü yoktu. Aç bir topluluktuk. Dinimiz ise, birbirimizi öldürmek, birbirimize haksızlık ve zulüm yapmaktı. Hattâ kimimiz, ciğerparesi olan kızını, sofrada kendisine ortak olmaması için diri diri ve kendi eliyle toprağa gömüyordu! Fakat Cenâb-ı Hak, soyu sopu bizce bilinen, aramızda doğup büyüyen ve içimizde en asil bir aileye mensup olan birini peygamber olarak gönderdi. Bu zat, peygamberlikten önce de iyi bir ahlak örneğiydi. Peygamber bizi bir dine davet etti. O bize doğruyu söyledi, biz onu yalanladık; o kuvvetlendi, biz azaldık! Bize neyi haber verdiyse doğru çıktı. Neticede Cenâb-ı Hak bizim kalbimizi yumuşattı da, onu doğruladık ve ona tabi olduk. Biz yiyecek için gelmiş değiliz. Biz dinimize düşmanlık yapanlarla savaşmaya geldik!"

Hz. Mugîre bunları söyledikten sonra Rüstem'in önüne üç şart sürdü: "Ya Müslüman olursunuz, ya boyun eğerek cizye verirsiniz ya da kılıca sarılırsınız!"

Bu teklif karşısında Rüstem, öfkesinden yerinde duramayacak hâle geldi, kıpkırmızı kesildi. İnci ve yakut ile süslenmiş tahtından doğrularak, "Güneşe yemin ederim ki,

daha güneş doğmadan sizin ordularınızı imha edeceğim!" dedi. Onun bu derece hiddetlenmesine karşılık hiç sukûnetini bozmayan Hz. Mugîre şu karşılığı verdi:

"O zaman bizden ölen birisi cennete gider, sizden öldürdüklerimiz ise cehenneme girer! Bizden sağ kalanlar da sizin topraklarınızı fetheder..."

İslam ordugâhına dönen Hz. Mugîre'yi ordu kumandanı Sa'd bin Ebî Vakkas, ordunun sol kanadına kumandan tayin etti. Bu savaş İran saltanatının çöküşüyle neticelendi.

İran'ın fethinden sonra Hz. Ömer, Mugîre bin Şu'be'yi Basra valiliğine tayin etti. Mugîre idarecilik hizmetini de çok güzel bir şekilde ifa etti.

Hz. Mugîre, hadis sahasında da önde gelen sahabilerdendi. Peygamberimizden 133 hadis rivayet etmiştir. Rivayet ettiği hadisler Buhârî, Müsned ve diğer hadis kitaplarında yer alır."184

***Hudeybiye ve Yemamo savaşlarında, Şam'ın fethinde, Kadisiye ve Yermük seferlerinde bulunmuştur. Yermök muharebesinde bir gözünü kaybetmişti. Herhangi möskil bir işle karşılarsa, muhakkak dehasiyle ondan kurtuluş çaresi bulurdu. K a b i s e İbni C a b i r anlatıyor:**

«— Ben Mûğire ile arkadaşlık ettim; Öyle bir adam idi ki, bir şehrin sekiz kapısı olsa ve onların hiç birinden çıkma imkânı olmasa, o bu kapıların hepsinden çıkma çaresini bulurdu.»

*** "Biz, insana anne babasına iyi davranmayı emrettik. Annesi onu ne zahmetle karnında taşıdı ve ne zahmetle doğurdu! Onun (anne karnında) taşınması ve sütten kesilme süresi (toplam olarak) otuz aydır. Nihayet olgunluk çağına gelip, kırk yaşına varınca şöyle der: "Bana ve anne babama verdiğin nimetlere şükretmemi, senin razı olacağın salih amel işlememi bana ilham et. Neslimi de salih kimseler yap. Şüphesiz ben sana döndüm. Muhakkak ki ben sana teslim olanlardanım." 185**

MEHMET ÖZÇELİK

28-06-2014

GİYİNEN ÇIPLAKLAR

Hz. Ebu Hureyre anlatıyor: Allah'ın Resulü şöyle buyurdu:

"Ateş ehlinden /Cehennem halkından iki sınıf var ki henüz görmedim: Biri; yanlarında inek/sığır kuyruğuna benzeyen sopalar/joplar bulunan, onlarla insanları döven bir

---

184 http://www.resulullah.org/mugire-bin-sube-ra

185 **46 / AHKÂF – 15.**

topluluk. Diğeri ise; giyindiği halde açık olan (teni gösteren ince elbise giyinen veya bedenlerinin bir tarafı tamamen açık olan), erkeklere olan meyillerini yansıtan/veya omuzlarını sallayarak, çalımlı (kötü kadınların yürüyüşüyle) yürüyen, başları bir tarafa meyleden develerin hörgücü gibi olan kadınlar. Bu kadınlar cennete giremez ve –kokusu şu kadar/çok uzak mesafeden alınabilen- cennetin kokusunu dahi koklayamazlar." 186

-Resulullah bir başka rivayette de:

"Ateş ehlinden iki sınıf vardır, henüz onları görmedim: Yanlarında sığır kuyruğu gibi birşeyler taşıyıp onu insanlara vuran insanlar; giyinmiş, çıplak kadınlar ki bunlar Allah'a taatten dışarı çıkmışlardır. Bunlar, başkalarını da baştan çıkarırlar. Başları deve hörgücü gibidir. Bu kadınlar cennete girmek şöyle dursun, kokusunu dahi almazlar. Halbuki onun kokusu şu şu kadar uzak mesafeden duyulur." buyurdular."187

Ayrıca bakınız;

Hz. Ebu Hureyre (radıyallahu anh) anlatıyor: "Resulullah (aleyhissalâtu vesselâm) buyurdular ki:

"Ömrün biraz uzarsa ellerinde sığır kuyruğu gibi birşeyler taşıyan birtakım insanları çok geçmeden göreceksin. Onlar Allah'ın gadabına uğrayarak sabaha ererler, Allah'ın nefretine uğrayarak akşama ererler."

-En büyük müfessir olan zaman,bu günkü giyim sektöründeki bu yöndeki gelişimi hadisi çok açık ve net olarak açıklamaktadır.

Giyinen kimseler adeta giyinmemiş kimseler gibi,iç hatlarını bir yandan darlığı,diğer yandan şeffaflığı,bir diğer yönüyle her tarafından kesilerek farklı çizim ve dikimlerle bunu açıkça göstermektedir.

-Bu bize şu hakikatı da hatırlatmaktadır.

-İnsanlardan iki sınıf vardır ki, onlar iyi olursa, tüm toplum iyi olur, onlar bozulursa bütün toplum bozulur. Onlar, âlimler ve idarecilerdir.

-İslamın en son kalesi ve o kalenin bekçisi olan kadın bozulursa,artık o toplumun çökmesinin sinyalleri çalıyor demektir.

1-Bu durum sadece toplumun bozulmasıyla kalmaz,aynı zamanda azab ve musibetin de celbine vesiledir.

---

186 **Müslim, Libas, 125.**

187 **Müslim, Cennet 53, (2857), 52, (2128.**

Âyette:" Bu yüzden Rabbin onların üzerine azap kamçısı yağdırdı."188

2-Allah madden ve manen örtünmeyi emretmektedir.

İç ve dış dünyasının korunmasında;örtü ve manevi örtü olan takvayı emretmiştir.

"Ey Âdemoğulları! Size avret yerlerinizi örtecek giysi ve süslenecek elbise verdik. Takva (Allah'a karşı gelmekten sakınma) elbisesi var ya, işte o daha hayırlıdır. Bu (giysiler), Allah'ın rahmetinin alametlerindendir. Belki öğüt alırlar (diye onları insanlara verdik)."189

3-Bu gün gerek Türkiye de ve gerekse de tüm dünyada özellikle gençleri ve onun başında kadınları yoldan çıkarmak için gizli komiteler hızla çalışmaktadırlar.

Bunları yoldan çıkaranları Rabbimiz şöyle tehdit etmektedir:

-"Şüphesiz mü'min erkeklerle mü'min kadınlara işkence edip, sonra da tövbe etmeyenlere; cehennem azabı ve yangın azabı vardır."190

Bütün bunlar dünyevi olup,ahret sorumluluğundan uzak olmanın bir ifadesidir.

-"O gün insanlar, âlemlerin Rabbi için (O'na hesab vermek için, kabirlerinden) kalkacaklar."191

MEHMET ÖZÇELİK

19-06-2014

HAYIR VE ŞER

Huzeyfe b. el-Yeman'ın şöyle dediğini işitmiştir:"İnsanlar Resûlullah'a hayrı sorarlardı. Ben ise, bana erişmesinden korktuğum için şerri sorardım. Bir gün Allah Resûlü'ne "Ya Resûlullah! Biz câhiliye ve şer içerisindeydik. Allah bize hayrı ihsan etti. Bu hayırdan sonra şer var mıdır?" diye sordum. Allah Resûlü: "Evet." dedi. Ben: "Bu şerden sonra tekrar hayır var mıdır?" dedim. Resûlullah: "Evet; ama içerisinde gizli fitne olan bir

---

188 **89 / FECR – 13.**

189 **7 / A'RÂF – 26.**

190 **85 / BURÛC – 10.**

191 **83 / MUTAFFİFÎN – 6.**

hayır.” dedi. Ben: “Bu fitne nedir?” diye sordum. Allah Resûlü: “Bunlar, benim sünnetimi bırakıp, başka şeylere uyan ve hidâyeti benim dışımda arayan bir kavimdir… Sen onları tanır ve yadırgarsın (inkâr edersin).” buyurdu. Ben tekrar: “Bu şerden sonra tekrar hayır var mıdır?” dedim. Allah Resûlü: “Evet, cehennem kapılarında dikilip, insanları oraya çağıranlar vardır. Kim onların bu çağrısına icabet ederse, onu cehenneme atarlar…” buyurdu. Ben: "Ya Resûlullah, onları bize tarif et" dedim. Allah Resulü: "Onlar bizim aşiretimizden ve bizim dilimizi konuşan kimselerdir" buyurdu. Ben: “Ya Resûlullah o vakte erişirsem, bana ne yapmamı tavsiye edersin?” diye sordum.

İmamı olan Müslümanların cemaatine yapış'' Huzeyfe :'' Onların imamı ve cemaati yoksa o zaman ne yapayım?'' diye sorar. Resulullah (s.a.v.) .'' Bütün o guruplardan uzak dur. Bir ağaç köküne tutunmuş olsan bile, ölene kadar bu hâlin üzere kal.” dedi.

***1-Cahiliye içinde idiler.**

O dönemin önemli bir özelliğini Rabbimiz şöyle anlatıyor:

-“Evlerinizde oturun. Önceki cahiliye dönemi kadınlarının açılıp saçıldığı gibi siz de açılıp saçılmayın. Namazı kılın, zekâtı verin. Allah'a ve Resûlüne itaat edin. Ey Peygamberin ev halkı! Allah, sizden ancak günah kirini gidermek ve sizi tertemiz yapmak istiyor.”192

-2-Tanıyıp yadırganan kimseler ile ilgili olarak Rabbimiz;

-“Diğer bir kısmı ise, günahlarını itiraf ettiler. Bunlar salih amelle kötü ameli birbirine karıştırmışlardır. Umulur ki Allah tövbelerini kabul eder. Çünkü Allah çok bağışlayandır, çok merhamet edendir.”193

-3-Hakka ve şerre çağıranlar bulunmaktadır.

-“Ve Allah'a (yine) O'nun izni ile (çağıran) bir da'vetçi ve (umum kâinâtı)nûrlandıran bir kandil olarak (gönderdik).”194

-Şer içerisinde lanlar,şeytanın aldatmacasıyla yaptıkları işlerin toplum için hayır olduğunu düşünürler.

“Bunlara, “Yeryüzünde fesat çıkarmayın” denildiğinde, “Biz ancak ıslah edicileriz!” derler.

İyi bilin ki, onlar bozguncuların ta kendileridir. Fakat farkında değillerdir.”195

---

192 33 / AHZÂB – 33.

193 9 / TEVBE – 102.

194 33 / AHZÂB – 46.

195 Bakara.11.12.

-Ancak Allah böylelerinin yanlışlarını azab ve helak ile cevaplamış ve karşılamıştır.

-"Zulme sapmış memleketlerin halkını yakaladığında, Rabbinin yakalaması işte böyledir! Şüphesiz O'nun yakalaması can yakıcı ve şiddetlidir."196

-Allah iyi insanları şöyle diğerlerinde ayırır:

-"Ancak iman edip salih amel işleyen, Allah'ı çok anan ve haksızlığa uğratıldıktan sonra öçlerini alanlar başka. Zulmedenler hangi akıbete uğrayacaklarını göreceklerdir."197

-4-Hayatı:

Huzeyfe bin Yeman,Rasulullahın sır katibi idi.

Hz.Ömer ona münafıkların kimler olduğunu ve hatta kendisinin de o münafıklar listesinde olup olmadığını sorardı.

Onun cenaze namazını kıldığı kimselerin namazını,kendisi de kılardı.

***Huzeyfe b. Yemân tabiatı itibarıyla nifaktan nefret eden ve onu en gizli yerlerde bile görebilme kudretine sahip olan bir insandı.**

Huzeyfe, kardeşi Safvan ve babaları, Resûlullah'a gelip her üçü de iman ettikten sonra İslâm, kuvvet ve kararlılık bakımından yeni bir güç kazandı.

Huzeyfe güçlü, temiz, cesur, doğru, korkaklığı, nifakı ve yalanı hor ve hakir gören büyük bir dine, İslâm'a boyun eğmişti.

O, Allah Resûlü'nün elinde edeplenmiş, kendisine Resûlullah'ı örnek almış, doğru, güvenilir, hakkı müdafaa eden, güçlükleri seven ve dönek, riyakar ve hilekârlardan da nefret eden bir insandı.

***Huzeyfe kalplerin hidâyeti ve dalaleti ile ilgili olarak da şöyle diyor:**

"Dört çeşit kalp vardır:

1. Haktan perdelenmiş kalp. Bu, kâfirin kalbidir.

2. İki yönlü, dönek kalp. Bu, münafığın kalbidir.

3. İçerisinde parlak bir ışık taşıyan temiz kalp. Bu, mü'minin kalbidir.

---

196 11 / HÛD – 102.

197 26 / ŞUARÂ – 227.

4. İçerisinde hem iman, hem nifak bulunan kalp. Bu kalpteki iman, temiz suyun beslediği bir ağaç gibidir; nifak ise, kan ve kusmuğun beslediği yara gibidir. Hangisi galip gelirse, kalp onun şeklini alır."

***Müslüman olan babası, Uhud günü müşriklerden biri sanılarak müslümanlar tarafından yanlışlıkla öldürülürken, Huzeyfe durumu tesadüfen görmüş ve: "Hayır, yapma! O benim babam... Babam!" diye bağırmış; fakat takdir-i ilâhî öyle tecelli etmiş ve öldürülmüştü.**

Müslümanlar durumu anladıklarında çok üzülmüşlerdi... Fakat Huzeyfe onlara şefkat ve merhametle bakmış ve:

"Allah sizi affeder; O merhamet edenlerin en yücesidir." demişti.

Sonra da oldukça kızışan muharebenin ortasına atılmış ve Allah yolunda üzerine düşen vazifeyi edaya girişmişti. Savaş sona erdiğinde durum Resûlullah'a bildirilmiş, Allah Resûlü de Huzeyfe'nin babasını yanlışlıkla öldüren Huseyl b. Câbir'e, Huzeyfe'ye diyet ödemesini ve özür dilemesini emretmişti. Huzeyfe ise, o diyeti müslümanlara tasadduk etmiş ve Resûlullah katındaki kadr-ü kıymetini bir derece daha arttırmıştı.

Huzeyfe'nin imanı ve sadakati acizlik, zayıflık ve imkânsızlık diye bir şey tanımazdı.
***Hemedan, Rey, Dinever fetihleri de Huzeyfe'nin ellerinde tamamlanmıştı.**

***Büyük Nihavend savaşında, İranlılar yüz elli bin kişilik büyük bir orduyla toplandıklarında Mü'minlerin Emiri Hz. Ömer, İslâm ordularının başına Nu'man b. Mukarrin'i atamış, Huzeyfe'ye de Kûfe askerlerinin başında Nu'man'la birlikte yürümesini emretmişti.**

Sonra Hz. Ömer savaşçılara bir mektup göndererek:

"Müslümanlar toplandıkları vakit, her komutan kendi askerlerinin başında olsun. Nu'man b. Mukarrin tüm askerlerin başkomutanı olsun. O şehit düşerse, bayrağı Huzeyfe alsın. O da şehit olursa, Cerir b. Abdullah başa geçsin..." buyurdu.

Hz. Ömer, savaş komutanlarını tayin ederek, bu şekilde yedi kişinin ismini saymıştı.

İki ordu karşılaştı...

Farslılar yüz elli bin kişi...

Müslümanlar ise sadece otuz bin...

Eşi benzeri görülmemiş bir savaştı...

Tarihin en büyük savaşlarından biri cereyan ediyordu...

Can kaybı çoktu...

Bu sırada İslâm ordularının komutanı Nu'man b. Mukarrin şehid düştü... İslâm sancağı yere düşmeden yeni komutan Huzeyfe sancağı kaptı ve zafer rüzgârlarıyla dalgalandırarak, büyük bir azim ve kararlılıkla savaşa devam etti... Etrafındakilere, savaş bitene kadar Nu'man'ın ölümünü gizli tutmalarını söyledi. Sonra da sancağı, bir ikram ve onurlandırma olarak, Nu'man'ın kardeşi Nuaym b. Mukarrin'e vererek, kardeşinin yerine onu atadı.

Bütün bu sayılanlar bir anda oldu, bitti...

Savaş bütün şiddetiyle devam ediyordu.

Sonra Huzeyfe, âdeta bir kasırga gibi savaş meydanına atıldı, bir yandan da şöyle haykırıyordu:

"Allahu Ekber! Allah vaadini gerçekleştirdi!

Allahu Ekber! Askerine yardım etti!"

Sonra atını askerlerinden tarafa döndürdü ve onlara:

"Ey Muhammed ümmeti! İşte cennet..! Bir nazlı gelin gibi sizin için hazırlanmış! Sizi bekliyor..! Onu daha fazla bekletmeyin!..

Haydi ey Bedr'in aslanları!..

İlerleyin ey Hendek, Uhud ve Tebük kahramanları!.."

Huzeyfe, askerin kahramanlık duygularını harekete geçirmeyi ve onları savaşa teşvik etmeyi, diğer bir ifadeyle, savaş ve asker psikolojisini çok iyi bilen bir insandı.

Savaş, İranlıların büyük bir hezimete uğramalarıyla son buldu... Öyle bir hezimet ki, neredeyse bir eşi ve benzeri görülmemişti...

Huzeyfe, kahramanlıklarda eşine az rastlanır deha sahibi bir insan olduğunu göstermişti.

Gerçi o, kendisine verilen her işi, her görevi yerine getirmede eşsiz bir insandı.

-H.36 yılında,Hz.Osmanın şehid edilmesinden sonra vefat etti.

*** O ve Ebû Hüreyre buyurdular ki:**

- Server-i Âlem, âlemin yaratıldığı zamandan, yok olacağı güne kadar, olmuş ve olacak şeyleri bize bildirdi. Bunlardan bildirilmesi lâzım olanları size bildirdik. Lâzım olmayanları, sakladık, bildirmedik.

Hz. Ömer halîfeliği zamanında Huzeyfe'nin bir cenâzenin namazını kılmadığını görerek, ona sordu:

- Niçin cenâze namazını kılmadın?

Resûlullahın sırdaşı Hz. Huzeyfe dedi ki:

- Resûlullah Efendimiz, bana o kişinin münâfık olduğunu açıklamıştı. Bunun için onun namazını kılmadım.

- Allahın Resûlü münâfıklar arasında Ömer'i de saydı mı yâ Huzeyfe?

- Hayır, yâ Ömer.

- Peki memurlarım arasında münâfık var mı?

- Sadece bir tane var. Ancak ismini söylemeye memur değilim.

Huzeyfe Hazretleri, Hz. Ömer'in bütün ısrârına rağmen ismini söylememiştir. Sonra o münâfık Hz. Ömer tarafından uzaklaştırılmıştır.

Bundan sonra Hz. Ömer, Huzeyfe'nin gitmediği cenâzeye gitmemiştir. Çünkü onun gitmemesini, ölenin münâfık olduğuna işâret sayardı.

Birgün Hz. Ömer, huzurunda bulunan ba'zı Eshâb-ı kirâma sordu:

- Resûlullah Efendimizin fitne hakkında olan sözü hatırında olan var mı?

İçlerinden Huzeyfe dedi ki:

- Ey mü'minlerin emîri! Peygamberimizin bu konudaki sözü aynıyla benim hatırımdadır buyurdu ki,

"Kişi ailesinden, malından, çocuklarından ve komşusundan dolayı fitneye düçâr olur. Böyle günâhlara oruç tutmak, namaz kılmak ve iyiliği emretmek ve kötülükten sakındırmak keffâret olur."

- Maksadım o değil, deniz gibi dalgalanacak fitneyi soruyorum.

- Ey mü'minlerin emîri! Senin için endişelenecek bir şey yok. Senin zamanınla onun arasında bir kapalı kapı var.

- Yâ Huzeyfe! Bu kapı kırılacak mı, yoksa açılacak mı?

- Ey mü'minlerin emîri! O kapı kırılacak.

Bu cevap üzerine Hz. Ömer:

- Desene Ümmet-i Muhammed kıyâmete kadar bir araya gelemeyecek! diyerek üzüntüsünü dile getirdi.

Daha sonra Huzeyfe'ye o kapının ne olduğu sorulduğunda şu cevabı vermiştir:

- O kapı Hz. Ömer idi.

Hz. Ömer'in bunu bilip bilmediği sorulunca da:

- Akşam ve sabahın olacağını bildiği gibi biliyordu, cevabını vermiştir.

Nitekim daha sonra Hz. Ömer şehîd edilmiş, Hz. Osman devrinin sonlarında alevlenen fitne târih boyunca bitmemiştir.

MEHMET ÖZÇELİK

28-06-2014

BEŞ ÖĞÜT

Hz. Ebu Hureyre radıyallahu anh anlatıyor: "Bir gün, Resûlullah aleyhissâlatu vesselâm ashâbına: "Şu kelimeleri kim benden alıp onlarla amel edecek ve onlarla amel edecek olana öğretecek?" buyurdular. Ben hemen atılıp:
"Ben! Ey Allah'ın Resûlü!" dedim. Aleyhissalâtu vesselâm elimden tuttu ve beş şey saydı:

- Haramlardan sakın, Allah'ın en âbid kulu ol!

- Allah'ın sana ayırdığına razı ol, insanların en zengini ol!

- Komşuna ihsanda bulun, mü'min ol.

- Kendin için istediğini başkaları için de iste, müslüman ol!

- Fazla gülme. Çünkü fazla gülmek kalbi öldürür."198

198 **Tirmizi, Zühd 2, (2306); İbnu Mace, Zühd 24, (4217).**

-1-Hadiste:" "Helal belli haramda bellidir. Bu ikisi arasında insanların bir kısmının bilemeyeceği şüpheli şeyler vardır. Kim şüpheli şeylerden kaçınırsa dinini ve ırzını korumuş olur. Kim de şüpheli şeyleri yaparsa haram işlemiş olur. Tıpkı korunun etrafında hayvanlarını otlatan çoban gibi, her zaman hayvanların koruya girme riski vardır. Dikkat edin her hükümdarın bir korusu vardır. Cenâb-ı Allah'ın korusu ise haramlarıdır. Dikkat edin bedenin içerisinde bir et parçası vardır. O et parçası iyi olduğunda bütün beden iyi olur. O et parçası bozuk olduğunda bütün beden bozuk olur. Dikkat edin o et parçası kalptir."199
-Rabbimiz ise;" "Ey insanlar! Yeryüzünde bulunanların helâl ve temiz olanlarından yiyin, şeytanın peşine düşmeyin; zira şeytan sizin açık bir düşmanınızdır."200
Allah bu hududu şu şekilde belirlemektedir:
"Ey iman edenler! Allah'ın size helâl kıldığı iyi ve temiz nimetleri (kendinize) haram etmeyin ve (Allah'ın koyduğu) sınırları aşmayın. Çünkü Allah, haddi aşanları sevmez."201

-*İlâhi abdükel âsı etâke
Mugırran biz-zünûbi vegad deâke
Ve in tağfir feente ehlün lizâke
Ve in terdud vemen yerham sivâke
Manası:
İlahi günahkâr kulun sana geldi
Günahlarını itiraf edip sana yalvarıyor
Eğer affedersen senin şanına yakışan budur
Eğer kovarsan, benim başka gidecek kapım yoktur.

***"Sen Mevlâ'yı Sevende Mevlâ Seni Sevmez mi?**
Sen Mevlâ'yı sevende Mevlâ seni sevmez mi
Rızasına irende rızâsını vermez mi
Sen Hakk'ın kapusunda canlar fedâ eylesen
Emrince hizmet kılsan Allah ecrin vermez mi

Şer'-i Şerîf yolunda havf-i Hudâ diline
Ehlullah'ın hâlinde Allah hâlin sormaz mı
Variyyetin mahv edüp Kur'an yolunda gidüp
Yâr ile yarân olsan yârin yâver olmaz mı

Derd ile cangâhında ateş yansa âhında
Âh u feryâdlar etsen derden dermân vermez mi
Canın cânân elinde cânân canın dilende
Yârelensen yolunda yaran merhem urmaz mı
Lûtfî'ye lûtf-i Mevlâ rahm eyleye Te'âlâ
Allah deyu çağırsan Kerîm kerem kılmaz mı

---

199 **Buhari H.No: 3974, Müslim H.No:108.**

200 **Bakara 2/172.**

201 5 / MÂİDE – 87.

Sen Mevla'yı sevende Mevla seni sevmez mi
Rızâsına irende rızâsını vermez mi

Sen Hakk'ın kapusunda canlar fedâ eylesen
Emrince hizmet kılsan Allah ecrin vermez mi
Varlığın mahveylesen terk-i vücûd eylesen
Bu sahrâ-yı ademde yâr yanına varmaz mı

Şer'-i Şerîf yolunda Peygamberin halinde
Allah desen dilinde bin kez hâlin sormaz mı
Derd ile can-gâhından cânan diye çağırsan
Derdin derman ederler yaran merhem urmaz mı

Sular gibi çağlasan Eyyûb gibi ağlasan
Ciğer-gâhın dağlasan ahvâlini sormaz mı ;
Lûtfiyâ yâri gözle cân u gönülden sızla
Dergâha dönder yüzün duan kabul olmaz mı
Alvarli (Efe) M. Lûtfî Efendi

-2-Gerçek zenginliğin ne olduğu konusunda hadiste;

"*Hz. Ebu Hureyre (ra) anlatıyor: Resulullah (sav) buyurdular ki:*

"Zenginlik mal çokluğuyla değildir; bilakis göz tokluğuyladır."202

-Kişi Allah bize ne verdi,derse şunu deriz ki;

-Allah bize ne vermedi ki?

Allahın nimetleri sonsuzdur.

Âyette:" O, istediğiniz şeylerin hepsinden size verdi. Eğer Allah'ın nimetlerini saymaya kalkışsanız sayamazsınız. Şüphesiz insan çok zalimdir, çok nankördür."203

-3- Sizden biriniz kendisi için istediğini Müslüman kardeşi için de istemedikçe (kâmil manada) iman etmiş olamaz."204

MEHMET ÖZÇELİK

19-06-2014

İLK DARBE ANINDA GÖSTERİLECEK SABIR

Enes bin Malik (Radiyallahu Anh) şöyle dedi:

---

202 ***Buhari, Rikâk 15.***

203 14 / İBRÂHÎM – 34.

204 Buhârî, İmân 7; Müslim, İmân 71, 72; Tirmizî, Kıyâme 59; Nesâî, İmân, 19, 33.

“Rasulullah (Sallallahu Aleyhi ve Sellem) bir kabrin yanı başında ağlayan bir kadının yanından geçti.

O kadına:

−*‘Allah’tan kork! ve sabırlı ol!’* dedi.

Kadın:

−Beni rahat bırak! Çünkü benim başıma gelen musibet, sana gelmedi dedi.

Enes (Radiyallahu Anh) dedi ki:

Kadın Nebi (Sallallahu Aleyhi ve Sellem)’i tanımamıştı.

Kadına:

−Bu, Rasulullah (Sallallahu Aleyhi ve Sellem)’dir denilince, kadın adeta ölür gibi oldu ve Rasulullah (Sallallahu Aleyhi ve Sellem)’in kapısına geldi.

Kadın:

−Ey Allah’ın Rasulü! Ben seni tanıyamadım dedi.

Rasulullah (Sallallahu Aleyhi ve Sellem):

−*‘Sabır birinci sadme halinde gösterilir!’* dedi.”205

***Bureyde bin Husayn (Radiyallahu Anh) şöyle dedi:**

“Rasulullah (Sallallahu Aleyhi ve Sellem):

‘Ben size daha önce kabirleri ziyaret etmeyi yasaklamıştım. Artık onları ziyaret edebilirsiniz. Çünkü o size ahireti hatırlatır ve kabirleri ziyaret sizin hayrınızı arttırsın, artık kim kabirleri ziyaret etmek istiyor ise ziyaret etsin fakat batıl bir söz söylemesin!’
buyurdu.”206

***Tahlili:**

1-Tebki:Efendimiz Mariye-den doğma oğlu İbrahimi vefatı ndan önce kucağına alıp öpüp kokladığını ve gözlerinden yaş boşandığını gören Abdurrahman b. Avf'ın sizde mi Ya Rasûlallah! Diye hayretle sorması üzerine O zat:” "Ey oğulcağızım! Allah'tan gelen bir şeye karşı koyamayız. Ey İbrahim! Şayet sonrakiler önce gelenlerimize kavuşmayacak olsalardı, daha çok üzülürdük. Biz senin ayrılığından dolayı çok mahzunuz. Göz ağlar, kalb mahzun olur. Bununla beraber Rabbimizi kızdıracak birşey söylemeyiz." buyurdu.

---

205 Buhari 3/115, 116, Müslim 3/40, 41, Beyhaki 4/65.

206 Müslim 3/65, 6/82, Ebu Davud 2/72, 131, Beyhaki 4/77, Nesei 1/285, 286, 2/329, 330, Ahmed 5/350, 355, 356, 361

-2-İleyke anni;" Ey iman edenler! Siz kendinizi düzeltin. Siz doğru yolda olursanız, yoldan sapan kimse size zarar veremez. Hepinizin dönüşü Allah'adır. O zaman Allah, size yaptıklarınızı haber verecektir." 207

-3-*Âyetlerde:

"Ey îman edenler, sabırlı olunuz ve namaz kılınız. Allah sabredenlerle beraberdir."208

"O sabredenler, namaz kılanlar ve kendilerine verdiklerimizden gizli veya açık yoksullara dağıtıp verenler Allah'a yakın olur ve O'nu görürler."209

"Allah sabredenlerin mükafatını hesapsız verir." 210

"Hakk'ı ve sabrı tavsiye edenler ziyanda değildir."211

"Onlar ki sabretmiş, yalnız Rablerine güvenmişlerdir"212

Allah Teâlâ Hazretleri buyuruyor:

"Behemehal sizi biraz korku, biraz açlık ve biraz mal can ve mahsul eksikliği ile sınarız. Sabredenleri müjdele!

Onlar; başlarına bir musibet gelince, "Biz şüphesiz (her şeyimizle) Allah'a aidiz ve şüphesiz O'na döneceğiz" derler.

İşte Rableri katından rahmet ve merhamet onlaradır. Doğru yola ulaştırılmış olanlar da işte bunlardır"213

"Her kim sabreder ve suç bağışlarsa, bu haslet, arzu edilen en iyi işlerdendir."214

"İçinizden mücahede edenler, sabır gösterenler belli oluncaya kadar elbette sizi deneriz."215

---

207 **5 / MÂİDE – 105.**

208 **Bakara/153.**

209 **Ra'd/22.**

210 **Zümer/ 10.**

211 **Asr/1-3.**

212 **Nahl/42.**

213 **Bakara/155-7.**

214 **Şura/ 43.**

***İzahı:Bir kişinin kendisine gelen veya sevdiği bir kişinin çocuğuna gelen musibet,büyük bir etki yapar.**

Bu durum sabrı zorlar,nefse güç gelir.

Mümin bu durumda Allahın kader ve kazasına,takdirine iman eder.

-İza cael kader,umiyel basar.-Kader gelince,göz kör olur.-

Elinden geleni yapan mümin,sonuçda başına gelene karşı sabır ve şükürle mukabele eder.

Bu durum onun musibet ve elemini tahfif edip,hafifleştirir.

Bu hayatta hayır olsun şer olsun,fayda olsun zarar olsun ancak Allahın kaza ve takdiriyledir.

Allahın hükmüne sabırla ve rızasını umarak sabırla karşılar.

Âyet bunu şöyle izah eder:" Yeryüzünde ve kendi nefislerinizde uğradığınız hiçbir musibet yoktur ki, biz onu yaratmadan önce, bir kitapta (Levh-i Mahfuz'da) yazılmış olmasın. Şüphesiz bu, Allah'a göre kolaydır.

Elinizden çıkana üzülmeyesiniz ve Allah'ın size verdiği nimetlerle şımarmayasınız diye (böyle yaptık.) Çünkü Allah, kendini beğenip övünen hiçbir kimseyi sevmez."216

-Bütün bunlar kaza ve kadere imanın faydalarındandır.

Sıkıntı darbeyi kalbe vurur.Üzüntü,sıkıntı ve hüznün yeri kalbdir.

İman kalbe aid bir duygu olup,kalbi besler,kalbe kuvvet verir.

Musibetleri hafiflendirir.

Mümin Allahın irade ve meşietine itikad eder ve rahatlar.Kafir ise musibetin tazyikatı altında sıkışır ve ezilir.

Sabrını zorlar,hayatını zehir eder.

İntihara kadar gider.Zira dünyada kendisini teselli edecek bir şeyi yoktur.

İmanı kaybetmekte,tüm dayanaklarını da kaybetmiş olmaktadır.

Sabrın karşılığı Allah nezdinde nefsin hoşuna gitmeyen her şeye karşı,nefsin hapsedilmesi ve korunmasıdır.

---

215 **Muhammed/31.**

216 57 / HADÎD – 22-3.

Ve Allahın gazab ettiği şeylerden korumasıdır.

-Araplar sabrı şöyle tanımlar;-Es-sabru emerru mines sabir.-

Sabır,meyvesi acı olan meyvenin acısından daha da acıdır.

Sabır bütün saldırılara karşı mukavemet gücünü kazanmaktır.

***Bu hadis sabra davet etmekte,kaybedilenlere karşı Allahtan korkmaktır.**

Eğer bir kişi böyle bir musibete düçar olursa,hoş olmayan sözlerde bulunmamalı,Efendimizi örnek alarak;"Göz ağlar,kalb hüzünlenir."diyerek feryat etmemeli.

Adeta Allahı insanlara şikayet etme değil,belki nefsini Allaha şikayet etmelidir.Tıpkı Yakup peygamberin yaptığı gibi:" Kâle innemâ eşkû bessî ve huznî ilallâhi ve a'lemu inallâhi mâ lâ ta'lemûn"," Yakub, "Ben tasa ve üzüntümü ancak Allah'a arz ederim. Ben, Allah tarafından sizin bilmediğiniz şeyleri bilirim" dedi." 217

***Hayatı:Enes bin Malik;**

Ensari ve Hazrecidir.Ebu Hamza diye künyelendirilir.

Müksirun yani en çok hadis rivayet edenlerdendir.

Efendimize hizmetle bereketlenmiş ve duasına mazhar olmuştur.

Annesi Ümmü Süleym onu Medinede Peygamberimizin hizmetine getirdi.

-Bu çocuk Enes,senin hizmetindedir,dedi.

Peygamberimiz bunu kabul etti.

Efendimiz ona;-İki kulaklı-diye mizahta bulunurdu.

Efendimize on yıl hizmet etmiştir.

Kendisi,malı,çocukları konusunda peygamberimiz ona bereketle dua etti.

***Hem başta İmam-ı Buharî, ehl-i kütüb-ü sahiha haber veriyorlar ki: Enes'in validesi, Resul-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâma niyaz etmiş ki, "Senin hâdimin olan Enes'in evlât ve malı hakkında bereketle dua et." O da dua etmiş,**

اَللّٰهُمَّ اَكْثِرْ مَالَهُ وَوَلَدَهُ وَبَارِكْ لَهُ فِى مَا اَعْطَيْتَهُ **-"Allahım! Onun malını ve evlâdını çoğalt. Ve ona ihsan ettiğin nimetlere bereket ver."-**

---

217 12 / YÛSUF – 86.

demiş. Hazret-i Enes, âhir ömründe kasemle ilân ediyor ki: "Ben kendi elimle yüz evlâdımı defnetmişim. Benim malım ve servetim itibarıyla da, hiçbirisi benim gibi mesut yaşamamış. Benim malımı görüyorsunuz ki pek çoktur. Bunlar bütün dua-yı Nebevî bereketindendir." 218

***Bir bahçesi vardı,yılda iki kere mahsul alırdı.**

***Bütün hayatı boyunca bu dua-i nebevinin bereketini gördü.**

***Hicri 93-de 103 yaşında iken vefat etti.**

Basraya defnedildi.

***Rasulullahın evladlığı..küçük yaşından beri annesi tarafından Rasulullaha getirilip,onun terbiyesinde yetişmiş bir zattır.**

Hadis-i şerifte Enes şu olayı anlatır:

"Çocuklarla birlikte oynuyordum. Resulullah (s.a.s.) olduğumuz yere teşrif buyurdu. Bize selâm verdi. Sonra benim elimden tuttu. Ve beni bir işe gönderdi. Kendisi de bir duvarın gölgesinde oturarak benim geri dönmemi bekledi. Ben, O'nun emrini yerine getirmek için gittim, emirlerini ifa ettim ve sonra dönüp gelerek neticeyi kendilerine bildirdim. Sonra dâ evime döndüm. Annem Ümmi Süleym neden geciktiğimi sordu. Ben de, 'Rasûlullah, beni bir işe gönderdi' dedim Validem, 'Ne işi?' dedi. Ben de, 'sırdır' diyerek söylemedim. Annem benim bu tavrımı çok beğenmiş olacak ki bana, 'Oğlum, Resul-i Ekrem'in sırlarını iyi sakla!' dedi!"

****Son derece yakışıklı ve peygamberimizin terbiyesinde yetişip onun duasını alan Enes b.Malik, Hz. Enes'in annesi Ümmü Süleym, oğlunu Resulullah'a getirdiği vakit, Ondan oğlu için dua etmesini istemişti. Resul-i Ekrem de Ümmü Süleym'i kırmayarak ellerini kaldırıp: "Ya Rabbi, onun malını, evlâdını çoğalt ve onu cennete sok" buyurarak dua etmişti. Bu dua kabul olunmuş ve Hz. Enes b. Malik'in hem malı çoğalmış ve hem de evlâtları çok olmuştu.**

"Resul'i Ekrem efendimize dokuz yıl hizmet ettim, onun bana bir kez bile, "şu işi yapmasaydın-da böyle yapsaydın" dediğini yahut onun benim bir işimi ayıpladığını görmedim. "

Yüz çocuğunu eliyle gömmüştü..

"Hazret-i Enes diyor: Zevra nam mahalde, üçyüz kişi kadar, Resul-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâm ile beraberdik. İkindi namazı için abdest almayı emretti. Su bulunmadı. Yalnız bir parça su emretti, getirdik. Mübarek ellerini içine batırdı. Gördüm ki, parmaklarından çeşme gibi su akıyor. Sonra bütün maiyetindeki üçyüz

---

218 Buhâri, 2:53, 8:93, 100; Şifâ, 1:325; Müslim, 1:458, 4:1928; Müsned, 3:190, 6:430.

adam geldiler, umumu abdest alıp içtiler. İşte şu misali Hazret-i Enes, üçyüz kişiyi temsil ederek haber veriyor. Mümkün müdür ki, o üçyüz kişi, şu habere manen iştirak etmesinler; hem iştirak etmedikleri halde, tekzib etmesinler."219

***"Resul-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâmın Hazret-i Zeynep ile tezevvücü velîmesinde, Hazret-i Enes'in validesi Ümmü Süleym, bir iki avuç hurmayı yağla kavurarak bir kaba koyup Hazret-i Enes'le Peygamber Aleyhissalâtü Vesselâma gönderdi. Enes'e ferman etti ki: "Filân, filânı çağır. Hem, kime tesadüf etsen davet et." Enes de kime rast geldiyse çağırdı. Üç yüz kadar Sahabe gelip suffe ve hücre-i saadeti doldurdular.**

Ferman etti: تَحَلَّقُوا عَشَرَةً عَشَرَةً **Yani, "Onar onar halka olunuz." Sonra, mübarek elini o az taam üzerine koydu, dua etti, "Buyurun" dedi. Bütün o üç yüz adam yediler, tok olup kalktılar. Enes'e ferman etmiş: "Kaldır." Enes demiş ki: "Bilmedim, taam kabını koyduğum vakit mi taam çoktu, yoksa kaldırdığım vakit mi çoktu, fark edemedim."220**

***"Başta Ebu Nuaym Delâil-i Nübüvvet'te, ehl-i hadis haber veriyorlar ki: Enes'in evindeki kuyuya, Resul-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâm tükürüğünü içine atıp dua etmiş; Medine-i Münevverede en tatlı su o olmuş." 221**

MEHMET ÖZÇELİK

28*06*2014

RIFK İLE NASİHATTA BULUNMAK

*** Ebu Hureyre (Radiyallahu Anh) şöyle dedi:**

"Rasulullah (Sallallahu Aleyhi ve Sellem) mescitte oturuyor iken bir bedevi mescide girip namaz kıldı.

Namazını bitirince:

−Allah'ım! Bana ve Muhammed'e rahmet et, bizimle beraber başka kimseye rahmet etme dedi.

Rasulullah (Sallallahu Aleyhi ve Sellem):

−*'Geniş olanı dondurdun,'* buyurdu.

Fazla bir zaman beklemedik ki, adam mescide bevl (işedi) etti.

İnsanlar ona doğru yürüyünce Rasulullah (Sallallahu Aleyhi ve Sellem) onlara engel olarak:

---

219 **Mektubat.121.**

220 **Buharî, Nikâh: 64; Müslim, Nikâh: 94, 95; Tirmizî, 33:21; Nesâî, Nikâh: 84; Ebû Dâvud, Edeb: 95; Müsned, 3:29, 5:462; Kadı Iyâz, eş-Şifâ, 1:294.**

221 **Kadı Iyâz, eş-Şifâ, 1:331; Ali el-Kari, Şerhu'ş-Şifâ, 1:668.**

'Onu bırakın! Bevlin (sidiğin) üzerine bir kova veya büyük bir kırba su dökün! Siz kolaylaştırıcı olarak gönderildiniz, zorlaştırıcı olarak gönderilmediniz!' **buyurdu."222**

***Diğer bir rivayette:**

"Bir gün Allah Resûlü mescitte oturuyorlardı. Bir bedevi içeriye girdi; ihtimal Efendimiz'e bir şeyler sorup öğrenecekti. Fakat bu adam gitti ve mescidin bir tarafına idrar etmeye durdu. Oradakiler, 'Dur, yapma!' diye müdahale etmek istediler. Allah Resûlü "Adamı bırakın ve idrarını kestirmeyin!" buyurdu. O bir bedevi idi. Kalkıp onu dövebilirlerdi. Ne var ki, bedeviye karşı böyle bir muamele de bedevice olurdu. Allah Resûlü'nün ashabı bedevi değildi. Sonra buyurdular ki: "Gidin bir kova su getirip idrarın üzerine dökünüz; su o pisliği alır götürür orası da temizlenir." 223

-1-Bu konu ile yaptığım araştırmamda;

BEDEVİLER

Kur'an-ı Kerim-de Bedeviler ifadesi 4 surede,10 ayette geçer.

Bedevi;çölde yaşayan,şehrin özelliklerinden uzak ve uzakta,medeni ve medeniyetin kurallarından uzak yaşayan kimselerdir.

Bir kişi en medeni devlet ve mekânda da olsa,medeni olmadıktan sonra bedevidir.

Kur'an-da Bedeviler tanımlanır ve onların özelliklerinden bahsedilirken,şu özellikleri ortaya çıkar;

-Yalan söyleme.

-Cehaletten kaynaklanan sebeble inanmama,yontulup düzenlenmeme cihetiyle de nifak ve münafığa teşbih edilmiştir.

Zira Kur'an-da Münafıklardan bahsedilirken,onların;Huşubun müsennedeh-"Onlar sanki elbise giydirilmiş kereste gibidirler."224

Yontulmaya ihtiyaçları vardır.

-Kendimenfaatlarını,başkalarının zararına tercih ederler.

-Misafir-perverdirler.

-Azap ve sıkıntı üzerlerinden eksik olmaz.

---

222 ***İbnu'l-Carud 141, Buhari 349, Ebu Davud 380, Nesei 56, Tirmizi 147, Humeydi 938, İbni Ebi Şeybe 1/221/3, Begavi 2/79, Ahmed 2/239.***

223 Buhârî, vudû 57; Müslim, tahâret 98-100.

224 63 / MUNÂFİKÛN – 4.

-Peygamberde olsa,kendi canlarını ve hayatlarını tercih ederler.

-Uğrak yerlerde bulunduklarından haberin kaynağına sahiptirler.

-Mal ve ailelerine düşkün olup,kalbleriyle dilleri arasında bir fark yoktur.

-Kalblerini doldurma ve doyurma yoluna gitmezler.

-Sözlerinden dönme özelliğine sahiptirler.

"Bedevîlerden mazeret ileri sürenler, kendilerine izin verilsin diye geldiler. Allah'a ve Resûlüne yalan söyleyenler ise (mazeret bile belirtmeden) oturup kaldılar. Onlardan kâfir olanlara elem dolu bir azap isabet edecektir."[225]

"Bedevîler inkâr ve nifak bakımından daha ileri ve Allah'ın peygamberine indirdiği hükümlerin sınırlarını tanımamaya daha yatkındırlar. Allah, hakkıyla bilendir, hüküm ve hikmet sahibidir.

Bedevîlerden öyleleri vardır ki, (Allah yolunda) harcayacakları şeyi bir zarar sayar ve (bundan kurtulmak için) size belâlar gelmesini beklerler. Kötü belâlar kendi başlarına olsun. Allah, hakkıyla işitendir, hakkıyla bilendir.

Bedevîlerden kimileri de vardır ki, Allah'a ve hret gününe inanır. Harcayacaklarını, Allah katında yakınlığa ve Peygamberin dualarını almağa vesile sayarlar. Bilesiniz ki bu, (Allah katında) onlar için yakınlıktır. Allah, onları rahmetine sokacaktır. Şüphesiz Allah, çok bağışlayandır, çok merhamet edendir."[226]

"Çevrenizdeki bedevîlerden birtakım münafıklar vardır. Medine halkından da münafıklıkta direnenler var ki sen onları bilmezsin. Biz onları biliriz. Onlara iki defa azap edeceğiz. Sonra da büyük bir azaba itileceklerdir."[227]

"Medine halkı ve onların çevresinde bulunan bedevîlere, Allah'ın Resûlünden geri kalmak, kendi canlarını onun canından üstün tutmak yaraşmaz. Çünkü onların, Allah yolunda çektikleri susuzluk, yorgunluk, açlık, kâfirleri öfkelendirmek üzere bir yere adım atmaları ve düşmana karşı herhangi bir başarı kazanmaları gibi hiçbir olay yoktur ki karşılığında kendilerine iyi bir amel(in sevabı) yazılmış olmasın. Şüphesiz Allah, iyilik yapanların mükâfatını elbette zayi etmez."[228]

"Düşman birliklerinin gitmediğini sanıyorlar. Düşman birlikleri (bir daha) gelecek olsa, isterler ki, (çölde) bedevilerin arasında bulunsunlar da size dair haberleri (gidip gelenlerden) sorsunlar. İçinizde bulunsalardı da pek az savaşırlardı."[229]

---

225 Tevbe.90.

226 Tevbe-97-99.

227 Tevbe.101.

228 Tevbe.120.

229-AHZÂB – 20..

“Bedevîlerin (savaştan) geri bırakılanları sana, “Bizi mallarımız ve ailelerimiz alıkoydu; Allah’tan bizim için af dile” diyecekler. Onlar kalplerinde olmayanı dilleriyle söylerler. De ki: “Allah, sizin bir zarara uğramanızı dilerse, yahut bir yarar elde etmenizi dilerse, O’na karşı kimin bir şeye gücü yeter? Hayır, Allah, yaptıklarınızdan haberdardır.”230

“Bedevîlerin (savaştan) geri bırakılanlarına de ki: “Siz, güçlü kuvvetli bir kavme karşı teslim oluncaya kadar savaşmaya çağrılacaksınız. Eğer itaat ederseniz, Allah size güzel bir mükâfat verir. Ama önceden döndüğünüz gibi yine dönerseniz, Allah sizi elem dolu bir azaba uğratır.”231

“Bedevîler “İman ettik” dediler. De ki: “İman etmediniz. (Öyle ise, “iman ettik” demeyin.) “Fakat boyun eğdik” deyin. Henüz iman kalplerinize girmedi. Eğer Allah’a ve Peygamberine itaat ederseniz, yaptıklarınızdan hiçbir şeyi eksiltmez. Allah, çok bağışlayandır, çok merhamet edendir.”232

Bedevi yontulmamış kişi.

Doğudaki cehaletten kurtulmamış insanlarda böyledir.Kabadır,yontulmamıştır.

Ondandır ki çok çabuk oyuna gelmektedirler,Sürekli kaşınan yaralardan irinler akmakta,ihtilaflar bir tavuk bahanesiyle bile çok rahat körüklenmektedir.233

-Medinenin sakinlerine Hadari denir.

-Bu Arabi ise,Zul-Huveysiretül Yemani idi.Ancak korumak ve setrtetmek amacıyla adı tam belirtilmedi.

-2-Mümin rıfk ve yumuşak tabiatlı olarak yaratılmıştır.

Kolaylık bir lutuftur.Onun bir yönü lutf ve yumuşaklıktır.

-Resûl-i Ekrem Efendimizin, Hz. Muaz ile beraberinde gönderdiği Ebû Mûsa el-Eşarî'yi uğurlarken de son tavsiyesi şu oldu:

"Kolaylaştırınız! Zorlaştırmayınız! Müjdeleyiniz, nefret ettirmeyiniz! Birbirinizle anlaşın, iyi geçinin, ihtilâfa düşmeyin!"234

230- FETİH – 11.

231 FETİH – 16.

232-HUCURÂT – 14.

233http://tesbitler.com/index.php?option=com_content&view=article&id=2154:bedevler&catid=92:eitim&Itemid=49

234 Buharî, 3:72.

-3-“ Siz kolaylaştırıcı olarak gönderildiniz, zorlaştırıcı olarak gönderilmediniz!’ ifadesinde,birinci cümle olumlu cümle olup,ikinci cümle olumsuz cümledir.

Burada tıbak sanatı vardır.Tıbak-ı Selbi.

Şu ayette olduğu gibi;

“Bunlar, insanlardan gizlenmeye çalışırlar da Allah’tan gizlenmezler. Hâlbuki Allah, geceleyin, razı olmayacağı sözleri kurarlarken onlarla beraberdir. Allah, onların yaptıklarını (ilmiyle) kuşatmıştır.”235

-Meyser-Muassır ifadelerinde aynı zamanda Cinas sanatı vardır.Cinası nakıs.

***İzahı:**

İslâm hidayet ve ıslah dinidir.

İnsanlarla konuşurken ve muaşerette şiddetten uzak,yumuşak bir üslubu takib etmektedir.

Bu tarz ilahi bir edeb tarzı olup,Allah rasulünü böyle tedib etti ve ona şöyle hitab ta bulundu:

“Allah’ın rahmeti sayesinde sen onlara karşı yumuşak davrandın. Eğer kaba, katı yürekli olsaydın, onlar senin etrafından dağılıp giderlerdi. Artık sen onları affet. Onlar için Allah’tan bağışlama dile. İş konusunda onlarla müşavere et. Bir kere de karar verip azmettin mi, artık Allah’a tevekkül et, (ona dayanıp güven). Şüphesiz Allah, tevekkül edenleri sever.”236

Ve Efendimiz buradaki hadisle bunu sahabelere öğretmiş oldu.

Bu bedevi ve Arabi işin hakikatını bilmiyordu.Zira o çöl ve dağ ortamında yaşamış,şehrin medeni ve sosyal ortamındaki kurallardan habersizdi.

Mescid kurallarını bilmiyordu.Allah-ın,mescidleri temiz tutup hürmet gösterme konusundan habersizdi.

O Arabi mescidi boş bir yer,bir harabe alan zannediyordu.

Kendisini orada bu işi yapmaktan menedecek bir durum görmeyip,ihtiyacını gidermek isteği ağır bastı.

Cahil olduğundan bunun bir kusur olduğunu bilmiyordu.

---

235 4 / NİSÂ – 108.

236 3 / ÂLİ İMRÂN – 159.

Rasulullahın ashabı bunun eziyet verici bir görüntü olduğunu gördü.Zira rasulullahdan bu terbiyeyi almışlardı.

Bedevi ise bu terbiyeden uzaktı.

Sahabiler adamın bu tavrından dolayı adamı dövmeye ve tedibe koyuldular.Oysa bu şuna benzemektedir;

Mevlana müridleriyle kayıkta giderken,sahilde içki alemi yapanların ayyaşça hali müridlerini rahatsız eder.

Mevlanadan inip onları dövme konusunda müsaade isterler.

Mevlana ise onlara cevapta;Evladım,içkiyi içen onlar,yanlışı yapan ise sizsiniz.Sizde mi içtiniz,ifadesinde bulunur.

Yani onları dövmekle,onların aklı başında olmayan durumlarını fiili olarak düşülmüş olur.

-Rasulullah da onların bu durumuna engel oldu.Eziyet etmelerine müsaade etmedi.

Aksi takdirde,arabinin yaptığı kabalığa,kabalıkla cevab verilmiş olurdu.

Pislik pislikle temizlenmez.

Cahil kimseyi döverek değil,öğreterek terbiye etmeli.

Zira dövme nefrete sebeb olur,edeblendirmez.

Efendimiz;"Kolaylaştırınız,zorlaştırmayınız.Müjdeleyiniz,nefret ettirmeyiniz."

Ve bu olay rıfkla çözüme kavuşturulmuştur.

Bir kovca su meseleyi çözmüş oldu.

Ve Arabi böyle bir şeyin yanlış olduğunu görmekle,tekrar etmesinin önü alınmış oldu.

Dövme yoluna gidilseydi,iş inada binecek,aynı yanlış tekrar edecekti.

Bu bir irşad faaliyeti olmuş oldu.Buranın Allahın evlerinden bir ev olduğu bildirilmiş oldu.

Böyle bir şeyi yapmanın müslümana layık olmadığı bildirilmiş oldu.

Bu durum arabinin nefsinin yanlış yaptığını bilmesine ve nedametine sebeb oldu.

Rasulullah sahabelere edebin,irşadın,davranışın yolunu ve güzel hasletleri öğretmiş oldu.

Rıfkla davette bulunmalı,lütufla muamele etmeli,kolaylık gösterip zorlaştırmamalı.

Ve bu Arabi mescidden çıkıp,devesine bindiğinde;"Allahım bana ve Muhammede rahmet et.Bizden başka kimseye rahmet etme."

Bu da onun Peygamberimizden lütuf görüp,diğerlerinden dövmek üzere hücum görmesi sebebiyle söylemiştir.

Bunu duyan peygamberimiz ona dedi;"Dar tuttun ey arab kardeş,geniş tut."

Bununla duasını hususi ve kendisiyle sınırlı tutmayıp,umumi tutmasını istemiştir.

Müslümanlar böyle güzel ve irşadlı bir terbiyeye muhtaçtırlar.

MEHMET ÖZÇELİK

28-06-2014

NEFİSLE CİHAD

Ebû Ya'lâ Şeddâd İbni Evs *radıyallahu anh*'den rivayet edildiğine göre Nebî *sallallahu aleyhi ve sellem* şöyle buyurdu:

"Akıllı kişi, nefsine hâkim olan ve ölüm sonrası için çalışandır. Âciz kişi de, nefsini duygularına tâbi kılan ve Allah'tan dileklerde bulunup duran (bunu yeterli gören) dır"237

1-Bu dünya ahiretin tarlasıdır. Burada ne ekersek orada onu biçeceğiz. Ahirette cennetin veya cehennemin kazanılması ile alakalı olarak şu ayetlere bakılabilir.238

Âciz ve zayıf yani nefsine uyup ahiretteki cenneti kaybedenlerden olmamak için 239ayetlerini okuyup, anlayıp, uygulamak gerekir.

-"*Ey insanoğlu seni yaratıp sonra şekil veren, düzenleyen, mütenasip kılan, istediği şekilde seni terkib eden, çok cömert olan Rabbine karşı seni aldatan nedir?*" 240

***"(Şeytan) onlara va'deder, kuruntular kurdurur, fakat şeytanın onlara vâadi, aldatmadan başka bir şey değildir."* 241**

---

237 Tirmizî, Kıyâmet 25. Ayrıca bk. İbni Mace, Zühd 31..

238 Âl-i İmrân: 3/182; Hacc: 22/10; Haşr: 59/18; Müzzemmil: 73/20; Kıyâme: 75/13; Nebe': 78/40; İnfitâr 82/5; Fecr: 89/24.

239 Nisâ: 4/120; Hıcr: 15/49, 50; Fussılet: 41/23; İnfitâr: 82/6-8.

240 el-Haşr (59), 18.

241 **en-Nisa(4). 120.**

-2-Keyyis;Halim,reşid kimse.

Hadiste:" Akıllı, ölmeden önce hesabını gören, ölümden sonra kendine yarayacak şeyleri yapan kimsedir."

Ali (r.a.) rivayet ediyor:"Cebrail bana şöyle dedi: "Ey Muhammed, istediğin kimseyi sev, sonunda ayrılacaksın; istediğin şeyi yap, sonunda onun karşılığını göreceksin; istediğin kadar yaşa, sonunda öleceksin." Cebrail bana çok veciz konuştu."242

"Siz iyilik etmek, fenalıktan sakınmak hususunda birbirinizle yardımlaşın, günah işlemek ve başkasına kötülük etmek, saldırmak hususunda birbirinizi desteklemeyin. Allah'a karşı gelmekten sakının, takvalı olun."243

3-Badel mevt.Âhiret için.Yani öldükten sonra fayda verecek amel.

Kabrin vahşet ve yalnızlığında kişiye enis ve dost olacak amel.

Ahiretten kinaye olarak söylenmiştir.Yani ahret günü anlamınadır.

Şairin dediği gibi;Kabirde insana fayda verecek olan ancak takva ve ameli salihtir.

4-Aciz kişi;ahreti düşünmede zayıf olan.Gerekenleri yapmada noksan ve gevşek olan.

5-Nefsine tabi olan.Yani şehvetine tabi olup,onun peşinden giden.Heva ve hevesine tabi olan,Allahın emrine itaat etmeyen

Bu kimseler sapıklığın sebebi olan hevaya tabi olurlar.

"Ona dedik ki: "Ey Dâvûd! Gerçekten biz seni yeryüzünde halife yaptık. İnsanlar arasında hak ile hüküm ver. Nefis arzusuna uyma, yoksa seni Allah'ın yolundan saptırır. Allah'ın yolundan sapanlar için hesap gününü unutmaları sebebiyle şiddetli bir azap vardır."244

6-Ümit etmek,dilekte bulunmak.

Kişi Rabbisinden kendisini cennete ulaştırmasını ister.

Yüksek derecelere çıkartmasını arzu eder.Bununla beraber vecibelerde kusur işler.Günah ve helaketi netice verecek günahlara dalar.

Cennet ise ancak amel edenler içindir.

---

242 İmam Taberâni, Mu'cemu's-Sağir Tercüme ve Şerhi, (İsmail Mutlu), Mutlu Yayınları: 2/165.

243 **Mâide Suresi, 2.**

244 38 / SÂD – 26.

-7-İzahına gelince;

İman ve Salih amel;dünya saadetine,ahret rahatına sebebtir.

***Rasulullah insanları iki kısma ayırdı:**

a-Var oluşunun gayesini bilir.Ve ona göre çalışır.Yaptıkları şeylerden dolayı nefsini hesaba çeker.Kötülükten kaçar.Hayra doğru yönelir.

Kemal derecelerini elde etmeye yönelir.

Bu kimseler hayatın sırrını bilip,akıllı davranan kimselerdir.

Âhireti için dünyadan vaz geçer.

Allaha aid hukuk ve hududunu bilir.

Bütün duygularıyla cezayı netice verecek günahlardan uzak durur.

Haramlardan ve nefsin istediği şeylerden kaçar.

Dünyaya baktığı zaman ahret hesabına,ibret ve basiretle bakar.Tedbiri gözetir.

Toplumun dalgaları içerisinde boğulmaz ve olaylar onu etkilemez.

Dünyanın aldatıcı hileleri onu kandıramaz.

Dünyanın fani ve kıymetsiz olduğunu bilir.

Sıdk ve ihlasla,iman ve yakin ile ahirete yönelir.

Nefsini Allaha itaatte yönlendirir.

Ve o kişi bu özelliklerinden dolayı said ve ebrarlardan olur.

b-İkinci sınıf insanlar ise;Bu hayatı gerçek bir hayat bilir,hata eder.

Var oluşun sırrını bilmez.

Nefsinin peşine düşer.

Şehvetlerini tatmin etmek için yaşar.

Bu hayatın ebedi olduğunu düşünür.

Hayatı hayvanlar gibi sadece yeme ve içme ve şehvet yolunda hayat geçiren varlıklar gibi düşünür.

Yaşamak için değil,yemek için yaşar.Körü körüne hareket eder.

Lisan-ı haliyle şunu der:Dünya ancak yeme,içme ve uyumadır.

Bunlar devam ettikçe,dünya kendisi için bir güvendir.

O kişi karnının ve şehvetinin kölesi olmuştur.

Âyetin ifadesiyle:" Şüphesiz Allah, inanıp salih ameller işleyenleri, içinden ırmaklar akan cennetlere koyacaktır. İnkâr edenler ise (dünya zevklerinden) yararlanırlar ve hayvanların yediği gibi yerler. Onların kalacakları yer ateştir."245

-"Yoksa sen onların çoğunun (söz) dinleyeceklerini yahut akıllarını kullanacaklarını mı sanıyorsun? Onlar hayvanlar gibidirler, belki yolca onlardan daha da şaşkındırlar."246

-Bunlar hevesleri peşinde koşarlar.Âhiret azabı ve hesabını düşünmezler.

Âhireti için önden bir şey göndermediği halde,Allahın rahmetini de ummaya çalışır.

Allah elbet affeder!Beni mi cehenneme koyacak!gibi…

Karnı ve şehveti için yaşar.

Âhireti için bir hayır ve dünyayı onun bir tarlası olarak değil,şehvet ve hevesini memnun etmek için çalışır.

Geleceği ve varacağı yeri düşünmez.Burayı gerçek bir yaşama yeri olarak görür.

Bu kimseler husran ve nedamet içindedirler.

Kendisini helakete götürecek kötü işlerde bulunurlar.Bunlar insanların ebleh ve gafilleridirler.

***8-Şeddad bin Evs:**

Ailece müslüman olan sahabilerden.

Seddad bin Evs, Medineli ensardan idi. Müslüman bir aile ocağında yetişti. Yaşı küçük olduğu için, Resulullah efendimizin gazalarına katılamadı. Ancak Resulullah efendimizin huzurunda devamlı bulunarak yüksek derecelere ve ilimlere kavuştu. Peygamber efendimizin vefatından sonra Şam'da, Filistin'de, Beyt-ül-Mukaddes'te ve Humus'ta bulundu.

Fıkıh ilminde de çok ileri idi. Eshab-ı kiramın kadılarından Ebüdderda buyurdu ki:
- Her ümmetin bir fakihi vardır. Bu ümmetin fakihi de Seddad bin Evs'dir.

---

245 47 / MUHAMMED – 12.

246 25 / FURKÂN – 44.

***Bir gün onu, Peygamberimiz sıkıntılı bir vaziyette bulmuştu. "Ne oluyor, yâ Şeddad?" diye hatırını sordu:**

"Dünya bana dar geliyor, yâ Resûlallah!" dedi.

Bunun üzerine Peygamberimiz ona şu müjdeyi vererek teselli etti:

"Üzülme, Şam fetholunacak, Kudüs fetholunacak, sen ve senden sonraki çocuklarından bir cemaat inşallah orada bulunacak."247

"Ebû Ya'lâ" künyesiyle meşhur olan Hz. Şeddad'ın en zevkli ve tatlı anları Peygamberimizle olan saatleriydi. Fırsat buldukça Peygamberimizin sohbetine katılır, ondan duyduğu hadisleri öğrenir, ezberine alırdı. Her yeni öğrendiğini kendi nefsinde tatbik etmeye çalışırdı.

***Hz. Şeddad, Peygamberimizin irtihâlinden sonra, hayatını Kudüs, Şam ve Humus'ta geçirdi. Hadis ve fıkıh sahasında pek çok talebe yetiştirdi, Müslümanları irşat etti.**

Bereketli ömrünü İslam'ın ulvi hizmeti uğrunda harcayan Hz. Şeddad, Hicret'in 58. senesinde 75 yaşlarındayken Humus'ta vefat etti.

rivayet ettigi hadislerden bir tanesinde: "Ey insanlar Dünya, hazir bir meta'dir. Ondan iyiler de kötüler de yer. Âhiret haktir. Orada Allah Teâlâ hükmeder. Ey insanlar! Sizler âhiret adami olunuz. Âhireti düsünüp ona hazirlaniniz. Dünya adamlarindan olmayiniz. Âhireti unutup dünyaya dalanlardan olmayiniz. Siz, Allah'dan korkarak amel yapiniz. Biliniz ki, amellerinize göre arz olunursunuz. Allah Teâlâ'ya mutlaka kavusacaksiniz. Kim zerre miktar hayir yaparsa, onun karsiligini görür. Kim de zerre kadar kötülük islerse onun karsiligini görür. Cezasini çeker."

MEHMET ÖZÇELİK

28-06-2014

ÇOCUK TERBİYESİ

Hz.Aliden rivayet edilmiştir:"Çocuklarınızı üç iyi hal üzere edeplendirip onlara terbiye verin: Peygamberinizi sevmek, O'nun hanedan ve yakınlarını sevmek, bir de Kur'an

247 İsâbe, 2: 140.

okumak. Çünkü gerçekten Kur'an okuyup (Onu göğsünde taşıyanlar), Allah'ın gölgesinden başka hiçbir gölge bulunmadığı günde Allah'ın Arş'ının gölgesinde olurlar." (Taberânî)

1-Çocukların edeblendirilmesi,onlara güzel ahlakın verilmesidir.

Hadiste:" Beni Rabbim terbiye etti. Hem ne kadar da güzel terbiye etti!" 248

2-Evlad çocuklar demektir.Veled ifadesi kız ve erkeğe izafe edilmektedir.

İbn ifadesi ise,sadece erkeğe has kılınmıştır.

***Rivayet ediliyor ki Eşec adlı zat Hz. Peygamber'e elçi olarak geldi. Devesini kapıda çöktürdü. Sonra deveyi bağladı. Sırtında bulunan iki elbiseyi çıkardı. Torbasından iki tane güzel elbise çıkarıp onları giydi. Bütün bunları Hz. Peygamberin gözü önünde yapıyordu. Hz. Peygamber onun yaptığını görüyordu. Sonra Hz. Peygamber'e doğru, yürümeye başladı. Bunun üzerine Hz. Peygamber kendisine şöyle dedi:**

-Ey Eşec! muhakkak sende iki'ahlâk vardır. Allah da,Peygamber de onları sever!

-Annem ve babam sana feda olsun! Onlar nelerdir?

-Onlar hilm ile sabırdır!

-Acaba bu iki ahlâkı ben çalışarak mı elde ettim, yoksa tabiî olarak mı bende vardı?

-Hayır! Allah seni o ahlâklar ile beraber yaratmıştır.

-Hamd o Allah'a mahsustur ki beni Allah ve Rasûlü tarafından sevilen iki ahlâk ile yaratmıştır!249

Not:Eşec; Abdî kabilesindendir. Kendisine Abduhaysın Eşecî denirdi. Adı Münzir b. Âbid b. Hars'tır. Vakidî'ye göre H. 10 senesinde gelmiştir. Bir rivayete göre de H. 8'de Mekke'nin fethinden önce gelmiştir. 250

-"Resûlullah (aleyhissalâtu vesselâm) buyurdular ki: "Hepiniz çobansınız ve hepiniz sürünüzden mes'ulsünüz. İmam çobandır ve sürüsünden mes'ûldür. Erkek ailesinin çobanıdır ve sürüsünden mes'uldür. Kadın, kocasının evinde çobandır, o da sürüsünden mes'ûldür. Hizmetçi, efendisinin malından sorumludur ve sürüsünden mes'ûldür."251

---

248 **Münavi, Feyzü'l-Kadir, 1/224.**

249 **Taberânî.**

250 **İthaf'us-Saade.**

251 **Buhârî, Müslim, Tirmizî, Ebû Dâvud.**

-"Biz de Musa ve kardeşine: Kavminiz için Mısır'da evler hazırlayın ve evlerinizi namaz kılınacak yerler yapın, namazlarınızı da dosdoğru kılın. (Ey Musa!) Müminleri müjdele! diye vahyettik."252

3-Hamele-i Kur'an:Kur'an-ı hıfzeden demektir.Onunla amel eden.Onun hidayetiyle doğru yolu bulan.

"Ümmetimin en şereflisi Kur'an'ı ezberleyenlerdir.*"253*

"Kur'an-ı öğreniniz, muhakkak ki o kıyamet günü ehline ne güzel şefaatçidir.*"254*

"Evladına Kur'an öğretene kıyamet gününde taç giydirilir."255

"İçinde Kur'an'dan bir şey olmayan kimse harab olmuş ev gibidir.256

"Kim Kur'an'ı okur ve onu ezberlerse Allah o kimseyi cennetine sokar ve ona ailesinden cehenneme girmeyi hak eden on kişiye şefaat etme hakkı tanır."257

-Kur'an-ı taşımaktan daha şerefli bir şey olmaz.

-Âyette:" **Ona tertemiz (abdestli) olanlardan başkası dokunamaz."258**

Kağıttaki Kur'an-a abdestsiz dokunulmazsa,canlı olan hafıza nasıl abdestsiz dokunulabilir?

Ecdad hafızlara abdestsiz el dokundurmazmış…

Osmanlıyı 624 yıldır payidar eden sır iki şeydedir:a-Kur'an-a saygı.

b-Peygamber aşkı.

4-Âl-i Beyt.Ehli beyt manasına.Rasulullahın akrabaları.Onun soyundan gelenler.

Hadiste:" Muhammed ehli,ehli takva sahibidir."

---

252 ***Yunus,87.***

253 ***Camiu's-Sağır, 11-44/Neşr 1,3.***

254 ***Darimi, Fedailül Kur'an, 1, Riaye 7.***

255 ***el-İtkan, IV. 104.***

256 ***Tirmizi, VI, 36.***

257 ***İbni Mace I,78.***

258 vakıa suresi 79.

Allah onları şöyle övdü;" Evlerinizde oturun. Önceki cahiliye dönemi kadınlarının açılıp saçıldığı gibi siz de açılıp saçılmayın. Namazı kılın, zekâtı verin. Allah'a ve Resûlüne itaat edin. Ey Peygamberin ev halkı! Allah, sizden ancak günah kirini gidermek ve sizi tertemiz yapmak istiyor."259

-Onun yakınları,O'na yakın ve sevgili olanlar.

Hadis-i Kudside:" Hiç bir mümin kul yoktur ki,dünya ehlinden bir yakınının ruhu kabzedildiğinde;onu cennette olduğunu umar."(Buhari)

-6-Âl-i Beyt ifadesinde terkim ve teşrif vardır.

-"nâkatallâhi - , - "Allah'ın devesini-260 âyetinde olduğu gibi.

Buradaki izafet terkibi,teşrif içindir.

-7-Şerhi:

Sağlam terbiye,kuvvetli ahlak anne-babanın verdikleriyle olup,onun üzerine bina edilir ve kuvvetlenir.

İslamiyet çocukların terbiyesine büyük önem verir.

İyi insanların oluşumunu teşvik eder.

Ölen kişinin hayattaymış gibi,amel defterinin kapanmadan devam edeceğini söyler.

Böylece kişinin günah cihetiyle öldüğünü ancak sevab cihetiyle yaşayacağı müjdesini verir.

Terbiye ile amaçlananlardan biride;o kişiyi boş ve laubali şeylerden alı koyup,güzel işlere sevk edilmesini sağlar.

Bu noktadan Efendimiz ailelerin kendi çocuklarını terbiye etme noktasına nazarları çevirmiş oldu.

Ailenin ilk yapacağı iş;çocukların kalblerine iman tohumunu ekme olmalıdır.

İhmal ve gevşeklik çocuğun ahlakını fesada götürür.

Tabiatını bozar.

Hayatta kendi olmayan,başka bir şahsiyete döner.

Çocuğa ekilen,ondan biçilir.

---

259 33 / AHZÂB – 33.

260 Şems.13.

Aile bundan sonra çocuğu Allaha itaat ve muhabbete hazırlamalıdır.

Dinin şeairine saygıyı vermelidir.

Nefsinde resule sevgi tohumunun yeşermesini sağlamalıdır.

-Çocuğun baba üzerinde bir hakkı olduğu gibi,baba ve annenin de çocuk üzerinde hakkı vardır.

Anne babanın hakkı ise;ondan gereği gibi bir saygıyı görmesi için,ona iyi bir terbiye vermektir.

Çocuğunu kendisine davacı değil,duacı kılmalıdır.

Hadiste şöyle buyurulmuştur: "Sizden biri, beni, babasından, evladından ve bütün insanlardan daha çok sevmedikçe iman etmiş sayılmaz." (Nesai'nin bir rivayetinde " .. malından ve ailesinden daha sevgili .." denmektedir.261
İmanın alametlerindendir ki;hayatta kişi,Allah ve rasulü,bütün insanlardan daha fazla sevimli olmalıdır.

-Peygamberimize olan muhabbet,onun âl-i beytine olan muhabbeti netice vermektedir.

Elbette onlar Efendimizin yakını olmaları sebebiyle,muhabbet ve takdire daha layık kimselerdir.

"Allah'a ve Resûlüne itaat edin. Ey Peygamberin ev halkı! Allah, sizden ancak günah kirini gidermek ve sizi tertemiz yapmak istiyor."262 Ayetiyle Kur'an onlara muhabbet ve ikrama teşvik etmektedir.263

8-Ravi:Hz.Ali.

---

261 Buhari, İman 8; Müslim, İman70, (44); Nesai, İman 19, (8,114, 115.

262 Ahzab.33.

263 Bak.
http://tesbitler.com/index.php?option=com_content&view=article&id=2336:rsale-nur-dak-hadsler-ve-kaynaklari&catid=62:hzmuhammed&Itemid=27

http://tesbitler.com/index.php?option=com_content&view=article&id=1843:ehl--beyt-ve-alevlk&catid=64:oen-sayfa-makaleler&Itemid=48

http://tesbitler.com/index.php?option=com_content&view=article&id=1833:tuem-vdeolar&catid=64:oen-sayfa-makaleler&Itemid=48

http://tesbitler.com/index.php?option=com_content&view=article&id=1687:ulusal-asu-tv-dek-sohbetler&catid=48:ulusal-asu-tv-deki-videolara&Itemid=41

Aşere-i Mübeşşere yani cennetle müjdelenlerdendir.Onlar;Hz.Ömer,Hz.Osman (r.a),Hz.Ali,Sa'd b. ebi Vakkas,Said b. Zeyd,Talha bin Ubeydullah,Zübeyr bin Avvam,Ebu Ubeyde b. el-Cerrâh, Abdurrahman b.Avf.

****Pazartesi peygamberlik geldi,Salı günü Hz.Ali iman etti.İlk iman eden çocuklardan.**

****Rasulullahın veziri mesabesindedir.**

****İçinizden hanginiz benim kardeşim ve dostum olarak bana bey'at edecek" dedi. Yalnız Ali (r.a.) kalktı ve orada Rasulullah'a onun istediği sözlerle bey'at etti. Bunun üzerine Resul-u Ekrem, "Kardeşimsin ve vezirimsin " diyerek Hz. Ali'yi taltif etti.**

****Hiç puta tapmamıştır.Hak Sübhânehü ve Teâlâ onu puta tapmakdan sakladı. Hattâ bir rivâyetde İmâm Ali Hazretleri buyurmuşlar ki: Annemin karnında yatarken, kiliseye varıp, puta tapmak istedikde, Allahü Sübhânehü ve Teâlâ Hazretlerinin inâyeti ile, annemin yüreği ağrımağa başlayıp, o kadar ızdırâp verdi ki, kiliseye varıp, puta tapmak isteğini unutup, kendi evine döndü.**

****O ehli beyttendir.**

Allahü Teâlâ ve Tekaddes Hazretleri, Ahzâb sûresi 33.cü âyet-i kerîmesinde meâlen; (Ey Habîbimin Ehl-i Beyti! Allahü Teâlâ, sizin günâhsız olmanızı istiyor.) buyurdu. Resûlullah "Sallallahü Teâlâ Aleyhi ve Sellem" Hazretlerinin Ehl-i Beyti, Ervâh-ı Tâhirât ve yakınları ve aşîreti, Alî ve Fâtıma ve Hasan ve Hüseyindir "Radıyallahü Teâlâ Anhüm".

****Hz.Ali ve Fatıma çocuklarıyla beraber günlerce açtılar.Yolda bulduğu bir dinar evlerinde,un alarak yemek yapmalarına sebeb oldu.Bu kayıp para konusunda rahat edememiş,Rasulullaha sormuştu.O zat da:"Yeyiniz,Allah onu size rızık olarak verdi."buyurdu.**

****Hz.Fatıma'dan;Hasan, Hüseyin,Muhsin,Zeyneb ve Ümmü Gülsüm adında beş çocuğu olmuştur.**

Hz.Fatımanın vefatından sonra evlendiklerinden ise on beşi erkek,on altısı kız olmak üzere otuz bir çocuğu olmuştur.

****Rasulullahın vahiy kâtiblerindendir.**

****Bir gün onun dört dirhemi vardı. Birini açıktan,birini gizliden,birini gündüz,birini de gece infak etti ve hakkında şu âyet-i kerime indi: "Mallarını gece ve gündüz, gizli ve açık olarak infak edenler. Onlar için Rableri katında karşılıkları vardır ve üzülecek de değillerdir."264**

---

264 **Bakara.274.**

MEHMET ÖZÇELİK

28-06-2014

EMANETİN ZAYİ OLMASI

*** Buhari ve Müslim´in Ebû Hüreyre´den rivayetine göre, bir arabi gelip Hz. Peygamber´e: "Kıyamet ne zaman kopacaktır?" diye sor muş. Peygamber´in (s.a.v.) buna verdiği cevap da: "Emânet zâyî edildiği zaman, kıyametin kopmasını bekle!" olmuştur. Arâbî, "Emânetin zayi edilmesi nedir?" demiş. Peygan berimiz de: "iş ehil olmayanlara verildiği zaman, kıyameti bekle!" buyurmuştur.**

Buhari ve Müslim yine Ebû Hüreyre´den rivayet ederler: Peygam ber´e (s.a.v.): "Kıyametin ne zaman kopacağını" sormuştu, Peygamber Efendimizin buna cevâbı ise: "Kendisine kıyametin ne zaman kopacağı sorulan kişi, bunu soran kişiden daha iyi biliyor olamaz! Fakat Ben» bunun bazı alâmetlerinden haber verebilirim: Eğer cariyenin efendisini doğurduğunu görürsen, işte bu kıyamet alâmetlerinden biridir. Yalına yak, kör ve konuşmasını bilmez çobanların yeryüzüne mâlik olduklarım görürsen, keza sığır çobanlarının şehirlere inip yüksek binalar yaptır makta başkalarıyla yarıştıklarını görürsen, işte bunlar da kıyamet alâmetlerinden bazılarıdır."

-1-Kıyamet ne zaman?

-Saat denilmesi;kıyametin bir anda,göz açıp kapayacak gibi kısa bir zamanda gelmesinden dolayıdır.

Burada saat kinayedir.

Dünyanın son bulması ve fani olmasıdır.

-" Göklerin ve yerin gaybı Allah'a aittir. Kıyamet'in kopması, bir göz kırpması gibi veya daha az bir zamandır. Şüphesiz Allah, her şeye hakkıyla gücü yetendir."265

Cebrail aleyhisselam, meşhur Cibril hadisinde bildirildiği gibi, (Kıyamet ne zaman kopacak?) diye sorduğunda Peygamber efendimiz, (Bu konuda sorulan, sorandan daha bilgili değildir) buyurmuştur. (Buhari, Müslim)

Dört âyet-i kerime meali de şöyledir:
([Resulüm] Sana, kıyametin ne zaman gelip çatacağını soruyorlar. Onlara de ki: Onu ancak Rabbim bilir, onun vaktini, Ondan başka belirtecek yoktur. Göklerin ve yerin, ağırlığını kaldıramayacağı o saat, sizlere ansızın gelecektir. Sen sanki biliyormuşsun gibi sana ısrarla soruyorlar. Onlara de ki: Onu bilmek ancak Allah'a mahsustur, ama insanların çoğu bu gerçeği bilmez.) "266

---

265 **16 / NAHL – 77.**

266 **Araf 187.**

(İnsanlar senden kıyametin zamanını soruyorlar. Onlara de ki: Onun bilgisi ancak Allah katındadır. Ne bilirsin, belki de zamanı yakındır.) “267
(Kıyametin ne zaman kopacağı bilgisi yalnız Allah’a aittir. Onun bilgisi dışında hiçbir ürün kabuğundan çıkmaz, hiçbir dişi gebe kalmaz ve doğurmaz. Onlara: “Bana koştuğunuz ortaklar nerede?” diye seslendiği gün: “Sana, buna dair bizden hiçbir şahit olmadığını arz ederiz” derler.)”268

(Senden kıyametin ne zaman gelip çatacağını sorarlar. [Allah bildirmedikçe] sen onu nereden bilirsin ki? Onu ancak Allah bilir.) “269

-“ “Siz öyle bir zamanda yaşıyorsunuz ki sizden biriniz emrolunduğu şeylerin onda birini terk etse helâk olur. Sonra öyle bir zaman gelecek ki sizden kim emrolunduğu şeyin onda birini yapsa kurtulur.”270

- “Öyle bir zaman gelecek ki o zaman şu üç şeyden daha kıymetli birşey olmayacaktır: Helal para, can u gönülden arkadaşlık yapılacak bir kardeş ve kendisiyle amel edilecek bir sünnet.” 271

- “Öyle bir zaman gelecek ki, kişi helâlden mi haramdan mı kazandığına aldırmayacak!” 272

- “Öyle bir zaman gelecek ki bütün insanlar ribâ ile iş yapacak. Ondan sakınanlar dahi tozuna bulaşmak durumunda kalacaklar.” 273

- “Muhakkak ki insanlar üzerine öyle bir zaman gelecek ki, o vakit kişi altından sadaka ile (çarşı Pazar) dolaşır da bunu kendisinden sadaka olarak kabul edecek tek kişi

---

267 **Ahzab 63.**

268 **Fussilet 47.**

269 **Naziat 42-44. Daha geniş bilgi için bak.**
http://tesbitler.com/index.php?option=com_content&view=category&id=104:ahiret-guenuene-man&Itemid=27&layout=default

270 **Tirmizî, Fiten, 79/2267.**

271 **Heysemî, I, 172.**

272 Buharî, Büyû; 7.

273 Nesâî, Büyû 2; İbnu Mâce, Ticârât 58; İbn Hanbel, Müsned, IV, 494; Beyhakî Sünen, IV, 275.

bulamaz. O zaman, tek bir erkeğe kırk tane kadının tâbi olduğunu ve kadınların çokluğu ve erkeklerin azlığı sebebiyle ona sığındıklarını görürsün." 274

- "-İnsanlar öyle günler görecek ki, katil niçin öldürdüğünü, maktul de niçin öldürüldüğünü bilemeyecek."

"-Bu nasıl olur?" diye soruldu. Şu cevabı verdi:

"-Herçtir! Öldüren de ölen de ateştedir." 275

- "Fırat nehrinin suyu çekilip, aktığı yatakta bulunan bir altın dağı meydana çıkmadıkça ve kurtulup kazanan ben olayım diye birbiriyle çarpışan her yüz kişiden doksan dokuzu ölmedikçe kıyamet kopmaz." 276

- Diğer bir rivayet ise şöyledir: "Pek yakında Fırat nehrinin suyu çekilerek aktığı yatakta bir altın hazinesi meydana çıkacaktır. O günü gören kimse, o hazineden kesinlikle bir şey almasın." 277

- "-İnsanlar üzerine öyle bir zaman gelecek ki o vakit müminin kalbi tuzun suda eridiği gibi eriyecek!" buyurdu.

"-Niçin eriyecek yâ Rasûlallah?" diye sorulduğunda:

"-Kötülükleri görüp de onları değiştirmeye güç yetiremediği için" buyurdu. 278

-2- Hadiste: "İşlerini bir kadına bırakan topluluk asla felah bulamaz." 279

-Hadiste: "Yöneticileriniz hayırlılarınız; zenginleriniz cömertleriniz olduğu, işleriniz de aranızda danışarak görüldüğü sürece yerin üstü sizin için yerin altından daha hayırlıdır.

---

274 Buhari, Zekât 9; MüsIim, Zekat 59.

275 Müslim, Fiten 56

276 **Buhârî, Fiten 24; Müslim, Fiten 29. Ayrıca bk. İbni Mâce, Fiten 25.**

277 Buhârî, Fiten 24; Müslim, Fiten 29-32. Ayrıca bk. Ebû Dâvûd, Melâhim 13; Tirmizî, Sıfatü'l-cenne 26.

278 Ali el-Müttaki, Kenz, III, 686/8463.

279 Buhârî, Meğâzî, 82, Fiten, 18; Tirmizî, Fiten, 75; Nesaî, Kudât, 8; Ahmed b. Hanbel, V, 43, 51, 38, 47.

Yöneticileriniz şerirleriniz; zenginleriniz cimrileriniz olduğu, işleriniz de kadınlara kaldığı zaman yerin altı sizin için yerin üstünden daha hayırlıdır" 280

MEHMET ÖZÇELİK

29-06-2014

KADINLARA ÖĞÜT

İbni Ömer-den; "Ey kadınlar! Sadaka veriniz ve çok istiğfâr ediniz. Çünkü ben cehennemin çoğunu sizin doldurduğunuzu gördüm" buyurmuştu. Orada bulunan kadınlardan biri:
- Niçin cehennemin çoğunu biz dolduruyoruz? diye sordu. Resûl-i Ekrem de:
- "Çünkü siz çok lânet eder ve kocanızın yaptığı iyilikleri unutursunuz. Aklı ve dini eksik olup da, aklı başında adamların aklını çelen sizin gibisini görmedim" buyurdu. O kadın:
- Aklımızın ve dinimizin eksikliği nedir? diye sordu. Resûl-i Ekrem de:
- "İki kadının şahitliği bir erkeğin şahitliğine bedeldir. Kadının günlerce namaz kılmadığı olur."281

-1-Ya ma'şeren nisa;Ey kadınlar topluluğu.

Kur'an-daki tabirle;" Ey cin ve insan toplulukları! Göklerin ve yerin uçlarından bucaklarından geçip gitmeye gücünüz yeterse geçip gidin. Büyük bir güç olmadıkça geçip gidemezsiniz."282

-" (O gün Allah, şöyle diyecektir:) "Ey cin ve insan topluluğu! İçinizden size âyetlerimi anlatan ve bu gününüzün gelip çatacağı hakkında sizi uyaran peygamberler gelmedi mi?" Onlar şöyle diyecekler: "Biz kendi aleyhimize şahitlik ederiz." Dünya hayatı onları aldattı ve kâfir olduklarına dair kendi aleyhlerine şahitlik ettiler."283

-Başka hadislerde de bu meyanda;" Ey gençler topluluğu! Sizden kimin evlenmeye gücü yetiyorsa, hemen evlensin. Çünkü evlilik, gözü (harama) daha çok kapattırıcı, namusu daha çok koruyucudur. Sizden kimin (evlenmeye) gücü yetmi*yorsa, o da, oruca devam etsin. Çünkü oruç, o kimse için, hayaları* kesmek (gibi)dir' buyurdu."284

---

280 Tirmizi fiten 78.

281 Buhârî, Hayz 6, Küsûf 9, Zekât 44, Savm 41, Şehâdât 12; Müslim, Îmân 132. Ayrıca bk. Ebû Dâvûd, Sünnet 15; Tirmizî, Îmân 6; İbni Mâce, Fiten 19.

282 55 / RAHMÂN – 33.

283 6 / EN'ÂM – 130.

284 Buhârî, Savm 10, Nikâh 2; Müslim, Nikâh 1-4 (1400); Ebu Dâvud, Nikâh 1 (2046); Tirmizî, Nikâh 1 (1081); Nesâî, Sıyâm 43, Nikâh 3; İbn Mâce, Nikâh 1 (1845); Ahmed b. Hanbel, 1/447.

- “Biz peygamberler topluluğu miras bırakmayız, bizden kalan şey sadakadır” buyurdu” demiştir.285

-2-Lanet etmek.Allahın rahmetinden kovulmak.Rahmetten uzaklaşıp,azaba yaklaşmak.

Allah iblis için: “Şüphesiz benim lânetim hesap ve ceza gününe kadar senin üzerinedir.”286

- Ebu Zerr (r.a.)
Allah Resulü'nü (a.s.) şöyle derken işittiğini nakletmiştir: "Herhangi bir kimse bile bile babasından başkasına ait olduğunu ileri sürerse muhakkak nankörlük etmiş olur. Kendisine ait olmayan bir şeyi iddia eden, bizden değildir ve o kişi ateşte oturacağı yere hazırlanmalıdır. Her kim öyle olmadığı halde bir kimseyi kâfirlikle itham eder yahut ona Allah'ın düşmanı derse, dediği söz kendisine döner."287

-3- kocanızın yaptığı iyilikleri unutursunuz.

-“ Ey iman edenler! Kadınlara zorla mirasçı olmanız size helâl değildir. Açık bir hayâsızlık yapmış olmaları dışında, kendilerine verdiklerinizin bir kısmını onlardan geri almak için onları sıkıştırmayın. Onlarla iyi geçinin. Eğer onlardan hoşlanmadıysanız, olabilir ki, siz bir şeyden hoşlanmazsınız da Allah onda pek çok hayır yaratmış olur.”288
-4-aklı başında adamlar.

-Akıl sahibi,düşünen kimseler.

Akıl kalbin meyvesidir.

-“Ey basiret sahipleri, ibret alın.”289

Akıl vahiyle 290 beslenirse güçlenir.

---

285 Takdisul Eşhas Fil Fikris Sufi(2/47-49) Malik(s.993) Buhari(8/4,5) Muslim(s.1379) Ebu Davud(2976) Nesai(7/137.

286 38 / SÂD – 78.

287 Sahih-i Müslim'deki hadis numarası: 93.

288 4 / NİSÂ – 19.

289 59 / HAŞR – 2.

290 http://tesbitler.com/index.php?option=com_content&view=article&id=627:vahiy-akl-likisi&catid=121:kuran-bilgisi&Itemid=2

Ondan dolayı Kur'an sürekli hatırlatmaktadır. 291
Akıl bağlamak,aska gibi anlamlara gelir.Aklıma takıldı,gibi ifadelerde olduğu gibi,kişi gördüğünü veya bildiğini aklın askısına asıyor,tutuyor,bağlıyor.

-"Yeryüzünde birbirine komşu kara parçaları, üzüm bağları, ekinler; bir kökten çıkan çok gövdeli ve tek gövdeli hurma ağaçları vardır ki hepsi aynı su ile sulanır. Ama biz ürünleri konusunda bir kısmını bir kısmına üstün kılıyoruz. Şüphesiz bunda aklını kullanan bir kavim için (Allah'ın varlığını gösteren) deliller vardır."292

-Peygamberimiz (sav) "Allah akıldan daha yüce bir varlık yaratmamıştır. Hiç kimse kendisini hidayete götüren veya tehlikeden alıkoyan aklından daha faziletli bir şeye sahip değildir" buyurmuşlardır."293

-'İnsanlar ahmaklığı ile günahkarlardan daha büyük hatalara düşerler. İnsanların yarın kıyamet gününde mertebeleri akılları nispetindedir."294

-İbn-i Abbas'dan (ra) mervidir ki, Resulullah buyurdular: "Her şeyin bir aleti vardır: Müminin aleti akıldır. Her şeyin bir biniti vardır. Kişinin biniti akıldır. Her şeyin bir direği vardır. Dinin direği akıldır. Her kavmin bir dayanağı vardır. İbadetin dayanağı akıldır. Her kavmi bir çağıran vardır. Alimi ibadete çağıran akıldır. Her şeyin bir tamirci ustası vardır. Ahiretin tamircisi akıldır. Herkesin kendisinden sonra unutulmayacak bir eseri vardır. Sıddıkın eseri akıldır. Her yolcunun bir çadırı vardır. Müminin çadırı akıldır."295

Aklın da üç mertebesi vardır. Birincisi: İfrat Diğeri: Tefrit İstenen ise: Vasat olanıdır. İfrattan "Cerbeze", tefritten "Hamakat" ortaya çıkar. Gerçek akıl ise, aklın vasatı olan "Hikmet" mertebesidir ki, "Hakkı hak bilir, ona uyar; batılı batıl bilir, ondan da sakınır."[27] Bunun için Peygamberimiz (sav): "Allah'ım bana hakkı hak olarak bildir, ona uymayı nasip et. Batılı batıl olarak bildir, ondan sakınmamı sağla"[28] diye dua ederdi.296

---

291 http://tesbitler.com/index.php?option=com_content&view=article&id=239:kuran-da-vezkur-hatrla&catid=122:kuran-da-hatrlatlanlar&Itemid=2

292 13 / RA'D – 4.

293 Ragıp el-Isfahanî, Müfredât, 342.

294 İhya-ı Ulum, Gazali, C. 1 s. 211.

295 Gazali, İhya, 1/213.

296 Bak. İşaratü'l-İcaz, 28-29.

Hz. Peygamber "Akıllı, nefsini kontrol altına alıp, ölümünden sonraki ebedi hayat için hazırlanan kimsedir." buyurmuştur.297

-4-Kadınlar erkekler için bir kalkan olarak yaratılmıştır.

Kadınlar başlangıç itibarıyla erkekler için bir nimettir.Hayatın devam ve dinin yaşanmasında bir tamamlayıcıdır.

Erkeğin tamamlayıcı bir parçasıdır.

O nur ve zulmettir.Cennet ve cehennem,saadet ve azab sebebidir.

Cennetin de cehennemin de tadını verir.

Yusuf peygamberi zindana atan kadın hilesi değil midir?

"Kadının kocası Yûsuf'un gömleğinin arkadan yırtıldığını görünce, dedi ki: "Şüphesiz bu, siz kadınların tuzağıdır. Şüphesiz sizin tuzağınız çok büyüktür."298

İlk Kabilin akıttığı kan,kadından değil midir?

Bir çok savaş,fitne,fuhşun aleti olarak onlar kullanılmıyorlar mı?

MEHMET ÖZÇELİK

29-06-2014

PEYGAMBERİMİZİN MU'CİZELERİNDEN

-Sevban (r.a.)'dan Rasûlullah(s.a.v) (s.a.v.) şöyle buyurdu:

"ALLAH'u Teala, arzı benim gözümün önüne topladı. Bütün şarkını ve garbını gördüm. Ümmetimin hakimiyeti arzın bu gördüğüm yerlerine kadar erişecek. Bana kırmızı ve beyaz iki hazine de verildi. Rabbimden ümmetimin umumunu kıtlık afeti ile imha etmemesini, varlık merkezlerini yok edecek yabancı düşmanı üzerlerine musallat kılmamasını diledim. Rabbim dedi ki: 'Ey MUHAMMED! Ben bir mevzuda hüküm verirsem onun önüne geçilmez. Sana ümmetin için istediklerini vereceğim. Onların umumunu kıtlıkla imha etmeyeceğim, bütün arz bir araya gelse varlık merkezlerini yok edecek yabancı bir düşmanı üzerlerine musallat kılmayacağım. Şu var ki, onlar birbirlerini kıracaklar ve birbirlerini esir edecekler."299

---

297 İbn-i Mace, Züht, 31.

298 12 / YÛSUF – 28.

299 Müslim Fiten: 19, Ebu Davud Fiten: 11, Tirmizi Fiten: 14, Ahmed: 5/278, 284.

-1-İki hazine.

-“Ey iman edenler! Hahamlardan ve rahiplerden birçoğu, insanların mallarını haksız yollarla yiyorlar ve Allah’ın yolundan alıkoyuyorlar. Altın ve gümüşü biriktirip gizleyerek onları Allah yolunda harcamayanları elem dolu bir azapla müjdele.” 300

-2-Kıtlık senesi.

-“Andolsun biz, Firavun ailesini, öğüt alsınlar diye yıllarca süren kıtlık ve ürün eksikliği ile cezalandırdık.” 301

Mekkede Peygamberimize müşrikler tarafından eziyet verilince onlara hitaben;

Hadiste:” "Allah'ım, Mudar'a vereceğin belayı şiddetlendir. Onlara Yusuf'un seneleri gibi kıtlık ver." Diye bed- dua etmiş; Allah da onları yedi sene kıtlık kuraklık içinde ezmiş, belâlarını vermişti.

-“Yakında onun alnına (cehennemlik) damgasını vuracağız! Biz, vaktiyle şu bahçe sahiplerine belâ verdiğimiz gibi onlara da belâ verdik. Hani bahçe sahipleri, "Allah izin verirse" gibi bir kayıt koymaksızın sabah erkenden bahçenin meyvesini kesinlikle devşireceklerine yemin etmişlerdi."302

-3-Şerhi:

-“Siz, insanlar için çıkarılmış en hayırlı ümmetsiniz. İyiliği emreder, kötülükten men eder ve Allah’a iman edersiniz. Kitap ehli de inansalardı elbette kendileri için hayırlı olurdu. Onlardan iman edenler de var. Ama pek çoğu fasık kimselerdir.”303

-“Andolsun, size kendi içinizden öyle bir peygamber gelmiştir ki, sizin sıkıntıya düşmeniz ona çok ağır gelir. O, size çok düşkün, mü’minlere karşı da çok şefkatli ve merhametlidir.”304

-4-Hz.Sevban:

---

300 9 / TEVBE – 34.

301 7 / A'RÂF – 130.

302 Kalem, 68/16-18.

303 **3 / ÂLİ İMRÂN – 110**

304 **9 / TEVBE – 128.Mucizeler için bakınız.**
http://tesbitler.com/index.php?option=com_content&view=article&id=220:peygamberimiz-ve-mucizeleri&catid=62:hzmuhammed&Itemid=27

“Peygamberimizin kölelikten efendiliğe yücelttiği, insanların en şereflileri arasına kattığı ve Ehl-i Beyt’inden saydığı bahtiyar zatlardan birisi de Hz. Sevbân’dır (r.a.).

Hz. Sevbân aslen Yemenliydi. Esir olarak satılıyordu. Peygamberimiz esaret parasını vererek onu hürriyetine kavuşturdu, sonra da serbest bıraktı. Fakat Hz. Sevbân, engin şefkat deryası olan Resûl-i Ekrem’e (a.s.m.) bir anda ısınmıştı. Ondan ayrılmak istemedi. Bunu fark eden Peygamberimiz, kendisine şu teklifte bulundu:

“İstersen ailenin yanına dön, onlarla yaşa; istersen bizimle, Ehl-i Beyt’imizin arasında bulun.”

Bu, Hz. Sevbân’ın dört gözle beklediği bir teklifti. Hiç düşünmeden, Kâinatın Efendisi’yle beraber kalmayı kabul etti.

Hz. Sevbân böylece Peygamber ailesinin hizmetinde bulunma şerefine erdi. Aynı zamanda Peygamberimizin hususi hizmetkârlık vazifesini de yürüttü. Akıllı, dirayetli ve zeki bir insandı. Peygamberimizin her emrine koşar, her işini görür ve en mükemmel şekilde isteklerini yerine getirirdi.

Hz. Sevbân, Peygamberimizle olan bir hatırasını şöyle anlatır:

Resûlullah (a.s.m.) sefere çıkacağı zaman en son olarak kızı Hz. Fâtıma’ya (r.anha) uğrardı. Dönüşünde de ilk önce Hz. Fâtıma’nın evine giderdi. Bir seferden dönmüştü… Hz. Fâtıma kapının üzerine bir örtü asmıştı. Hasan’la Hüseyin’in de (r.a.) kollarında gümüşten iki bilezik vardı. Peygamberimiz bunları gördü, Hz. Fâtıma’nın yanına uğramadan geçti. Hz. Fâtıma, Resûlullah’ın eve girmeyişinin, kapıya astığı perdeden ileri geldiğini anlamıştı. Derhâl perdeyi çekti. Çocukların kollarındaki bilezikleri çıkardı, ellerine vererek nur dedelerine gönderdi. Hasan’la Hüseyin ağlayarak Resûlullah’ın yanına gittiler. Resûlullah, bilezikleri çocuklardan aldı, bana da şöyle buyurdu:

“Ey Sevbân, bunları falan aileye götür, Fâtıma için aşık kemiğinden yapılmış bir gerdanlık ve fil dişinden yapılmış iki bilezik satın al. Çünkü bunlar benim Ehl-i Beyt’imdir, dünyada iken cennet nimetlerini yemelerini hoş görmem!”

Mehmet Özçelik

29-06-2014

KIYAMETİN DEHŞETİ

Ebu Hüreyre anlatıyor: "Resulullah (a.s.m) “O gün yeryüzü, üzerinde herkesin ne iş yaptığını haber verir.” (Zilzâl Suresi, 4) mealindeki ayeti okudu ve: “Onun haberleri nedir, biliyor musunuz?” diye sordu.

Sahabiler, *“Allah ve Resulü en iyisini bilir.”* dediler.

Resulullah (a.s.m.) şöyle buyurdu:

“Yeryüzünün haberleri, sırtı üstünde işlediklerine dair erkek ve kadın her kul hakkında şahitlik etmesidir ki, *‘falan gün falan ve falan işi yaptı’* diyecektir. İşte yeryüzünün haberleri budur.” 305

-1-Yevmeizin-O gün.Bu ifade mecazdır.

Tıpkı;” Ves’elil karyete”,” kent halkına sor”306

Burada kente sor derken,kent halkı kastedilmektedir.

Kıyamet her şeyin son bulduğu,ahret ise her şeyin fâş olduğu yerdir.

-2-İzahı:

-“Yevme tecidu kullu nefsin mâ amilet min hayrin muhdâran, ve mâ amilet min sû’(sûin), teveddu lev enne beynehâ ve beynehû emeden baîdâ(baîden), ve yuhazzirukumullâhu nefseh(nefsehu), vallâhu raûfun bil ıbâd”

-“Herkesin yaptığı iyiliği ve yaptığı kötülüğü hazır bulacağı günde kişi, kötülükleri ile kendi arasında uzak bir mesafe bulunmasını ister. Yine Allah, sizi kendisine karşı dikkatli olmanız hakkında uyarmaktadır. Allah, kullarını çok esirgeyicidir.”307

-Herkes kendisi için bekleyen cennet ve cehennemi görecektir.

Hadiste:” “Her hak sahibine hakkını vereceksiniz. Hatta boynuzsuz koyunun boynuzlu koyundan kısas sûretiyle hakkı alınacaktır.”

-“O öyle bir gündür ki, insan kendi eliyle işlediklerine bakar. Kâfir de, ‘Ne olurdu’ der, ‘ben bir toprak olsaydım.”308

-“El yevme nahtimu alâ efvâhihim ve tukellimunâ eydîhim ve teşhedu erculuhum bimâ kânû yeksibûn”

-“O gün biz onların ağızlarını mühürleriz. Elleri bize konuşur, ayakları da kazandıklarına şahitlik eder.”309

-“Yevme izin tuhaddisu ahbârehâ.”

-“İşte o gün, yer, kendi haberlerini anlatır.”310

---

305 Tirmizî, Tefsirü’l-Kur’an: 86

306 12 / YÛSUF – 82.

307 3 / ÂLİ İMRÂN – 30.

308 Nebe Sûresi, 40.

309 36 / YÂSÎN – 65.

MEHMET ÖZÇELİK

29-06-2014

HAYANIN HAKİKATI

عن ابن مسعود رضِيَ اللّٰهُ عَنْهُ قال: قالَ رسولُ اللّٰه صلى الله عليه وسلم : اسْتَحْيُوا مِنْ اللّٰهِ حَق الحَيَاءِ ، قُلْنَا يا رَسُولَ اللّٰهِ إنَّا نَسْتَحِي وَالْحَمْدُللّٰهِ. قَالَ: لَيْسَ ذاكَ، ولكِنْ الاسْتِحْيَاءَ مِنَ اللّٰهِ حَقَّ الحَيَاءِ أنْ تَحْفَظَ الرَّأسَ وَمَا وَعَى ، وَالْبَطْنَ وَمَا حَوَى ، وَتَتَذَكَّرَ المَوْتَ وَالْبِلى ، وَمَنْ أرَادَ الاخِرَةَ تَرَكَ زِينَةَ الدُّنْيَا ، فَمَنْ فَعَلَ ذلِكَ فَقَدِ اسْتَحْيَا مِنَ اللّٰهِ حَقَّ الْحَيَاءِ.. أخرجه الترمذى..

Abdullah ibn-i Mes'ud (ra)'den rivayete göre Resulullah (sav) şöyle demiştir:

"Allah'tan hakkıyla Haya edin" buyurdu. Biz de:

"Ey Allah'ın Resulü! Hamd olsun biz hakkıyla haya etmeye çalışıyoruz" dedik. Resulullah (sav) buyurdu ki:

"O sizin anladığınız utanma hissi değildir! Allah'tan gereği biçimde haya etmek demek; baş ve başta bulunan organlarla, karın ve karnın içerisine aldığı organları her türlü günah ve haramlardan korumak, ölümü ve toprak altında çürümeyi daima hatırlamaktır. Ahireti isteyen, dünyanın süsünü bırakır. Kim bu şekilde davranırsa Allah'tan gereği biçimde haya etmiş olur."311

-1-Haya;nefsin zemmedilme korkusuyla nefsin tutulması işidir.Bu da iki kısımdır;Övülen ve yerilen.

a)Övülen ise;Allahtan haya ederek,çirkin şeyleri terk etmektir.

b)Dini konularda soru sormayı terk etme.Sormamak ve öğretnmemek.

Hukuki taleblerini terk etmek.Hakkını ve hukukunu aramamak.

---

310 99 / ZİLZÂL – 4.Daha geniş bil için bakınız.
http://tesbitler.com/index.php?option=com_content&view=category&id=104:ahiret-guenuene-man&Itemid=27&layout=default

http://tesbitler.com/index.php?option=com_content&view=article&id=2087:kiyamet-kopacak--mi-&catid=104:ahiret-guenuene-man&Itemid=27

http://tesbitler.com/index.php?option=com_content&view=article&id=1685:kiyamet-alametler&catid=104:ahiret-guenuene-man&Itemid=27

http://tesbitler.com/index.php?option=com_content&view=article&id=481:kyamet-yakndr&catid=104:ahiret-guenuene-man&Itemid=27

http://tesbitler.com/index.php?option=com_content&view=article&id=480:kyamet-ne-zaman-kopacak&catid=104:ahiret-guenuene-man&Itemid=27

311 Tirmizi, Sıfatul Kıyame, 4/637, b.24, Tirmizî, Kıyâmet, 25; Ahmed, I, 387,Tacü'l-Camiu Lil-Usul Fi Ehadisi'r-Rasul c 5 s 59 müellif Şeyh Mansur Nasıf.

***Hz. Âişe annemiz, "Allah, Ensar hanımlarına rahmet etsin, onların utanma duyguları, dinlerini öğrenmelerine engel olmadı"312**

-*"Her dinin bir ahlâkı vardır. İslâm'ın ahlâkı da hayâdır"313*

-"Ey iman edenler! Yemek için çağrılmaksızın ve yemeğin pişmesini beklemeksizin (vakitli vakitsiz) Peygamber'in evlerine girmeyin, çağrıldığınız zaman girin. Yemeği yiyince de hemen dağılın. Sohbet için beklemeyin. Çünkü bu davranışınız Peygamber'i rahatsız etmekte, fakat o sizden de çekinmektedir. Allah ise gerçeği söylemekten çekinmez. Peygamberin hanımlarından bir şey istediğiniz zaman perde arkasından isteyin. Böyle davranmanız hem sizin kalpleriniz, hem de onların kalpleri için daha temizdir. Allah'ın Resûlüne rahatsızlık vermeniz ve kendisinden sonra hanımlarını nikâhlamanız ebediyyen söz konusu olamaz. Çünkü bu, Allah katında büyük bir günahtır."314

-2-er-Re'se vema Vea; baş ve başta bulunan organlarla,ifadesi şu ayetle izah edilebilir;

-" Hakkında kesin bilgi sahibi olmadığın şeyin peşine düşme. Çünkü kulak, göz ve kalp, bunların hepsi ondan sorumludur."315

-3-Vel Batne;Karın ifadesini de şu ayet açıklar;" Onlar ki, ırzlarını korurlar."316

-4-Zineted dünya; dünyanın süsü.

Âyette:" Onlardan bazı kesimlere, kendilerini sınamak için dünya hayatının süsü olarak verdiğimiz şeylere gözünü dikme. Rabbinin rızkı daha hayırlı ve daha kalıcıdır."317

-5- Ahireti isteyen; yani ahiret hayatını arayan.

Burada muzaf hazfedilmiştir.Şu âyette olduğu gibi;" Ves'elil karyete.","şehir halkına"318.

Burada Mecaz-ı mürsel vardır.

---

312 Ahmed, VI, 148.

313 Malik, Hüsnü'l-Huluk, 2, II, 905.

314 33 / AHZÂB – 53.

315 17 / İSRÂ – 36.

316 23 / MU'MİNÛN – 5.

317 20 / TÂHÂ – 131.

318 12 / YÛSUF – 82.

-6-Şerhi:Bu hadis nübüvvetin önemli bir kısmından ve imanın parıltılarından bir parıltıdır.

Bizleri nebinin hidayetine götürür.

Önünüzü aydınlatır.

Elimizden tutup bizi izzet ve saadete yükseltir.

Faziletten,ahlak ve hayadan soyutlanmış bir insanda hayır ve kıymet yoktur.

Ümmetler ahlaklarıyla anılırlar.

Toplumlar ahlak ve edebleriyle ölçülürler.Kişide bu yoksa,onda bir hayırda yoktur.

Şair der:Gecenin akibetinden korkmayan ve haya etmeyen,dilediğini yapsın.

- hadis-i şeriflerde şöyle buyrulur: *"Utanmadıktan sonra dilediğini yap"319*

Yaşayışta hayır vardır.Haya gittiğinde dünyada hayır yoktur.

Haya oldukça kişi hayırla yaşar.Ve hayanın bıraktığı ve oluşturduğu şeyler kendisine avdet eder.

Efendimiz bu hadisle ashabını güzel bir haya ile ahlaklanmaya davet etmektedir.

Bu kâmil müminin sıfatlarındandır.Onu hayanın manasının hakikatına götürür.

Allah haya sahibi kulunu ister ve sever.Haya sahibini sapmaktan ve sapkınlıktan korur.

İnkâr ve sapıklıktan sakındırır.

Hayadan maksad;zahiri çekinmek değil,maksud olan mana ve hakikatına ulaşmaktır.

İmanın cevherine ulaşmaktır.Kemal canibine yönelmektir.

İnsanların bir çoklarının daldığı günah kirlerinden alıp,yüceltir.

Duygularını temiz tutup;hevesinden ve şehvetinden uzaklaştırır.

Haya duyguları muhafaza eder.

Kulağını,gözünü ve dilini korur.

Eline,beline,diline sahib olmasını sağlar.

Kötü söz dinlemekten alı koyar.Karnına haram şey girmesine mani olur.Harama nazar etmez.

Çirkin şeyleri konuşmaz.Fuhuş ve zinaya yaklaştırmaz.

---

319 Buhari, Edeb, 78; Beyhaki, Şuabü'l-İman, nr.7734; İbn Kesir, el-Bidaye,12/54.

Şerefini kirletmez.

Elini ve ayağını ve diğer duygularını kötü yerlere gitmekten korur.

Gıybet ve yalanda bulunmaz.

İnsanlara haksızlık etmez.Hayanın manası gerçekleşir.Güzel ahlak sahibi olur.

Özetle;Haya etmedikçe,dilediğini yap.

*** Bediüzzaman Hazretleri hayâ; *"Hayâ, nefsin sıkılmasıyla yüzde peyda olan kızartıdan ibaret*"tir.320**

-Hadiste; "Cebrail (as.) Hazret-i Âdem babamıza taraf-ı İlahiden akıl, hayâ ve din olmak üzere üç hediye getirmiş ve 'Bunlardan birini tercih et!' demiş. O da aklı tercih etmiş. Cebrail(a.s) din ve hayâ'yı geri götürmek istemiş. Ancak onlar; 'Bizim akılla beraber olmamız yaradılışımızın gereğidir. O neredeyse biz de oradayız.' demişler."

- Hz. Mevlâna da şöyle der: *"Eğer insanoğlu edepten mahrum ise insan değildir. İnsanın hayvandan farkı edeptir. Gözünü aç ve Allah'ın bütün kelamına dikkat et. Âyet âyet bütün Kuran'ın manası edeptir."*

- Edep bir taç imiş nur-u Huda'dan

Giy ol tacı, emin ol her beladan.

- Eskiden evlerin ve işyerlerin duvarlarına "*Edep Ya Hû*!" yazılı levhalar asılıyordu. Hocalarımdan biri olan Hacı Faruk Efendi'nin yanına ilk gittiğimde onun evinin duvarında da aynı levhanın asılı olduğunu gördüm. Kendisine; "*Edep Ya Hû*!" ne demektir? diye sordum. Hocam şöyle cevap verdi: "İslâmiyet üç rükün üzerinde durur ve bu üç esas üzerinde devam eder. Bunlar, itikat, ubudiyet ve ahlâk-ı hasene, yani güzel ahlâktır. Ahlâk-ı hasene diğer ikisini korur. Eğer güzel ahlak olmazsa diğerlerinin ruhu kalmaz. Bizim dinî kültürümüzün kaynağı bunlardır."321

- Aziz Mahmud Hüdai Hazretlerinin şeyhi olan Üfdade Hazretlerinin Bursa'da bulunan türbesinin kapısının üzerine, "Edep ya hû" kapının arkasına ise, "Edeple giren lütufla çıkar" yazılıdır.

-Her Cuma imam efendilerin minberden en son okuduğu ayette: *"Şüphesiz ki Allah, size adaleti, iyilik yapmayı ve yakınlara bakmayı emreder; hayâsızlıktan, fenalıktan ve azgınlıktan nehyeder. Düşünüp tutasınız diye size öğüt verir*."322

---

320 Nursî, B.S İşârât-ül İ'caz.

321 http://www.mehmedkirkinci.com/index.php?s=article&aid=1309#_ftnref1

322 Nahl Suresi 16/90.

- Lokman Hekim'e; "Edebi kimden öğrendin?" diye sordular. O da; "Edepsizlerden öğrendim." diye cevap verdi.

-İslam özetlenecek olursa hayayı içinde barındıran edeb çıkar.

Edeb ise,kişinin her şeyde haddini ve hududunu bilmesidir.Haddini tecacüz etmemesidir.

*** Ziya Paşa; İlim meclisine girdim, kıldım talep**

İlim tâ gerilerde kaldı, illâ edep illâ edep.

- Hacı Bektaş-ı Veli de; "Marifetullah ehlinin ilk makamı edeptir." der.

- "Şeytan sizi fakirlikle korkutur ve size, çirkinliği ve hayasızlığı emreder. Allah ise size kendi katından mağfiret ve bol nimet vadediyor. Şüphesiz Allah, lütfu geniş olandır, hakkıyla bilendir."323

- Ebû Saîdi'l-Hudrî (radıyallâhu anh) anlatıyor: "Resûlullah (aleyhissalâtu vesselâm) çadırdaki bâkire kızdan daha çok hayâ sahibi idi. Hoşlanmadığı bir şey görmüşse biz bunu yüzünden hemen anlardık."324

- Hz. Peygamberin sallallahu aleyhi vesellem, baldırı açık bir elbise giymişken Hz. Osman radıyallahu anhu yanına gelir, o sırada Hz. Peygamber sallallahu aleyhi vesellem derhal üzerini örtünür ve 'Kendisinden meleklerin bile utandığı insandan ben nasıl utanmayayım?' der.325

- z. Enes (radıyallâhu anh) anlatıyor: "Edebsizlik ve çirkin söz girdiği şeyi çirkinleştirir. Hayâ ise girdiği şeyi güzelleştirir." 326

- Yüce Allah (subhanahu ve teala) hesap gününde kuluna şöyle diyecektir:

"Ey kulum! Benden utanmadın mı ki çirkin amelle bana meydan okudun! Kullarımdan utandın da onlara güzel tarafını gösterdin. Acaba ben nezdinde diğer mahlûklarımdan daha değersiz miydim ki Beni hafife aldın, aldırmadın. Oysa Benden başkalarını hesaba katıyordun. Sana nimet etmedim mi? O halde Benim hakkımda seni aldatan nedir? Seni görmediğimi, huzuruma gelmeyeceğini mi sandın?"327

---

323 Bakara Suresi 268.

324 Buhârî, Edeb 77, Menâkıb 23; Müslim, Fedâilu'n-Nebi 67, (2.320.

325 Müslim, Fedail/3.

326 Tirmizî, Bir 47, (1975);İbnu Mâce, Zühd 17, (4185.

327 Ölüm ve Ötesi, İmam Gazâlî.

- İbni Ömer anlatıyor: Peygamber Efendimiz şöyle buyurmuştur:
"Allah bir kimseyi helak etmek istediği zaman ondan utanmayı kaldırır. Utanması kalkınca hep kötülük işlediğini görürsün. Kötü kişiye kimse güvenmez. O zaman hep hainlik yapar ve hainliğe uğrar. Bu defa da acıma duygusundan mahrum olur ve lanetlenerek kovulur. Böylece o kişi İslâmdan uzaklaşır."

-" Hayasız olan, emanete hıyanet eder, hain olur, merhamet duygusu kalmaz, dinden uzaklaşır, lanete uğrar, şeytan gibi olur." [Deylemi]

-" İman edenler arasında kötülüğün, hayasızlığın yayılmasını isteyenler ve sevenler için dünyada da ahirette de elim bir azap vardır."328

-" İman çıplaktır, süsü haya, elbisesi takva, sermayesi fıkıh, meyvesi ameldir."[Deylemi]

-" Haya insan olsaydı, salih biri, fuhuş insan olsaydı, kötü biri olurdu.) [Taberani]

- Mehmet Akif Ersoy:

"Hayâ sıyrılmış inmiş, öyle yüzsüzlük ki her yerde;

Ne çirkin yüzler örtermiş, meğer o incecik perde."

- Şeyh Sâdî'nin "Yusuf ile Zeliha" adlı hikâyesinde; Yusuf'u kandırmak için ona dil döken, bu arada, tapındığı put, niyetlendiği çirkin işi görmesin diye onun üzerini örten Zeliha'ya, Yusuf şöyle seslenir: *"Vazgeç, benden kötülük bekleme. Sen bir taştan bile utanırken, ben nasıl olur da Allah'tan utanmam?329*

- Ediplerden biri şöyle söylemiştir: *"Açıkta işlemekten çekindiği işi yalnızken yapan adam, kendi şahsını değersiz saymış demektir."330*

MEHMET ÖZÇELİK

29-06-2014

ALLAH YOLUNDA CİHAD VE MÜCADELE

Ebu Hureyre'den Rasulullah'ın şöyle,buyurduğu rivayet edilmiş:

"Allah, kendi yolunda cihad etmek için yola çıkana şu garantiyi verdi: "Kim sırf benim

---

328 Nur 19.

329 Sâdî, *Bostan,* s. 319 (Tercüme, Hikmet İlaydın), Milli Eğitim Basımevi, İstanbul *1950.*

330 Mâverdî, s. 242.

yolumda, bana inanarak, peygamberlerimi tasdik ederek çıkarsa, onu cennete sokmayı, ya da çıktığı evine bir çok sevaplar veya ganimeler elde ederek döndürmeyi garanti ederim.Muhammed'in canı elinde olan Allah'a yemin ederim ki herhangi bir kimse Allah yolunda yara bere alırsa, kıyamet gününde yara bere aldığı gündeki gibi gelir. Rengi kan renginde kokusu misk kokusu olark gelir.

Muhammed'in canını elinde bulundurana yemin ederim ki, müslümanlara meşakket vermeyecek olsam, Allah yolunda gazveye çıkan hiçbir seriyyeden asla geri kalmazdım. Ancak onları hayvana bindirecek imkan bulamıyorum. Onlar da beni takibe imkan bulamıyorlar. Benden geri kalmak da onlara zor geliyor. .Muhammed'in canı elinde olana yemin ederim ki Allah yolunda harbe çıkıp ödürülmeyi, sonra yine çıkıp öldürülmeyi, sonra yine çıkıp öldürülmeyi ne kadar isterdim."[331]

-1-" meşakket vermeyecek olsam"bu ifade ile ilgili olarak ayette:

-" ve mâ urîdu en eşukka aleyk(aleyke), setecidunî in şâallâhu mines sâlihîn",

-" Şu'ayb, "Ben, sekiz yıl bana çalışmana karşılık, şu iki kızımdan birisini sana nikâhlamak istiyorum. Eğer sen bunu on yıla tamamlarsan, o da senden olur. Ben seni zora koşmak da istemiyorum. İnşaallah beni salih kimselerden bulacaksın" dedi."[332]

Hadisde:"Ümmetime (veya insanlara) zor gelmeyeceğini bilseydim her namaz için misvak kullanmayı emrederdim " buyurmaktadır."[333]

-2-Şerhi:

-" Allah yolunda öldürülenleri sakın ölüler sanma. Bilakis onlar diridirler, Rableri katında Allah'ın, lütfundan kendilerine verdiği nimetlerin sevincini yaşayarak rızıklandırılmaktadırlar. Arkalarından kendilerine ulaşamayan (henüz şehit olmamış) kimselere de hiçbir korku olmayacağına ve onların üzülmeyeceklerine sevinirler."[334]

-İnsanlar kendisine kahraman desinler diye şöhret amacıyla savaşan,ganimet için,aşiretinin adını duyurmak için savaşan kişiyi uyarmıştır.

Bu konuda Kuzman hadisi meşhurdur.

-" Müslümanlar safında mertçe çarpışıp cesaretle düşmanın üzerine hücum eden biri vardı. Hatta, Müslümanlar arasından müşriklere ilk ok yağdıran da o olmuştu. Gariptir ki, Kuzman adındaki bu adamın ismi her ne zaman zikredilse, Efendimiz, "O, Cehennemliktir" derdi. Sahabîler bunun sırrını bir türlü çözemiyorlardı.
Kuzman, harbin en şiddetli anında büyük kahramanlıklar gösterdi. Hattâ İslâm ordusu

---

331 Müslim İmare: 1876., İbn Nehhas, Cihad, Tevhid Yayınları: 1/225.

332 28 / KASAS – 27.

333 Buhârî, Cum'a, 8.

334 3 / ÂLİ İMRÂN – 169-170.

bozulup dağıldığı sırada kılıcının kınını kırdı, "Ölmek kaçmaktan hayırlıdır. Ey Evs hânedanı, siz de benim gibi, şeref ve şan için çarpışınız" diye seslenerek müşriklerin arasına daldı. Yedisini sekizini öldürdükten sonra, kendisi de muharebe meydanında yaralanıp kan revan içinde kaldı.
Sahabîler hâlâ Efendimizin, "O, Cehennemliktir" sözünün mânâsını anlamış değillerdi. Bunca, kahramanlık ve cesareti Müslümanlar safında gösteren Kuzman nasıl Cehennemlik olabilirdi?
Ancak Hz. Resûlullah, Kuzman`ın gerçek yüzünü Cenâb-ı Hakkın bildirmesiyle biliyordu.
Ağır yaralarının sızısıyla kıvranan Kuzman`ı Sahabîler: "Tebrikler ey Kuzman! Cenneti müjdeleriz sana," diyerek tebrik ettiler. Kuzman ise verdiği cevapla gerçek mahiyetini ortaya koydu: "Ne diye beni tebrik ve tebşir ediyorsunuz? Benim maksadım şehâdete ermek değildir. Dinin muhafazası hususu dahi asla hatırımdan geçmemiştir. Ben, kavmimin gayreti için ve Kureyşliler Medine hurmalıklarına zarar vermesin diye çarpıştım."
Yaralarının ağrısı şiddetlenip yaşayacağından ümidini kesince de, bir ok alıp kolunun damarını keserek intihar etti.
Sahabîler, bundan sonra Resûl-i Kibriyâ Efendimizin sözünün hakikatını anladılar. Kuzman`ın bunca kahramanlığı ve fedakârlığı Allah yolunda, Allah için değil, kavim ve kabilesinin şan ve şerefi ve Medine`deki hurmalıklarını korumak uğrunda gösterdiğini öğrendiler.
Kuzman`ın kendi kendisini öldürdüğü haberini alan Resûl-i Kibriyâ Efendimiz, "Allahü Ekber! Allahü Ekber! Ben, Allah`ın Resûlü olduğuma şüphesiz şehâdet ederim!" dedi. Sonra da şöyle buyurdu:
"Şüphe yok ki Allah, isterse, bu dini facir bir adamla da teyid eder!"[335]

- "Kim Allah'ın adını duyurmak ve dinini yaymak için savaşırsa, o Allah yolundadır; diğerleri değil." buyurdu. [336]

-Âyetlerde: "Hoşunuza gitmese de düşmanla savaşmak üzerinize farz kılındı" [337]

"Herhangi bir fitne kalmayıncaya ve din yalnız Allah'ın oluncaya kadar onlarla çarpışın "[338]

"Allah'a ve ahiret gününe inanmayan kişilerle savaşınız"[339]

"Sizinle toptan savaştıkları gibi siz de müşriklerle savaşınız. " [340]

---

335 Sîre, 2/171-172; Taberî, 3/26,

336 Buhârî, Cihâd 15.

337 el-Bakara, 2/216.

338 el-Bakara, 2/193.

339 et-Tevbe, 9/29.

340 et-Tevbe, 9/36.

“Eğer Allah’ın; insanların bir kısmıyla diğerlerini savması olmasaydı, yeryüzü bozulurdu. Ancak Allah, bütün âlemlere karşı lütuf sahibidir.”341

- Hz. Peygamber Tebük seferinden dönüşte ashabına şöyle buyurmuştu: " Küçük cihaddan büyük cihada dönüyoruz"

Sahabenin efendimize bundan daha büyük hangi cihad olabilir sorusuna efendimiz;

-Nefisle olan cihaddır,buyuruyor.342

- "Ey Muhammed! Insanları Rabbi`nin yoluna, hikmetle, güzel öğütle çağır; onlarla en güzel şekilde tartış. Doğrusu Rabbin, kendi yolundan sapanları daha iyi bilir. O, doğru yolda olanları da en iyi bilir." 343

- "Sen kâfirlere uyma, uyanlara karşı Kur`an ile büyük bir cihadla cihad et"344

Kur’an ve hadislerce cihadla ilgili bir çok belge zikredilmiştir.

- “Ey iman edenler! Sizi acı bir azaptan kurtaracak ticareti size göstereyim mi? Allah’a ve Rasûlüne inanır, mallarınızla ve canlarınızla Allah yolunda cihad edersiniz. Eğer bilirseniz, bu sizin için daha hayırlıdır. İşte bu takdirde O, sizin günahlarınızı bağışlar, sizi zemininden ırmaklar akan cennetlere, Adn cennetlerindeki güzel meskenlere koyar. İşte en büyük kurtuluş budur. Seveceğiniz başka bir şey daha var: Allah’tan yardım ve yakın bir fetih. Müminleri (bunlarla) müjdele.” 345

-“ ”Allah yolunda öldürülenleri ölüler sanmayın. Bilakis onlar diri olup Rableri katında rızıklandırılmaktadırlar. Allah’ın lütfundan kendilerine vermiş olduklarıyla sevinç içindedirler ve arkalarından henüz onlara kavuşmamış olanlar, kendilerine bir korku olmayacağı ve üzülmeyecekleri üzere müjdelerler.” 346

-“ Şüphesiz hicret edenlerin, yurtlarından çıkarılanların, benim yolumda kendilerine eziyet edilenlerin, çarpışanların ve öldürülenlerin kötülüklerini örtecek ve kendilerini altından ırmaklar akan cennetlere sokacağım. Bu Allah katında bir karşılıktır. Karşılığın en güzeli olanı Allah katındadır. “347

---

341 2 / BAKARA – 251.

342 Razi, XXIII, 72; Beydavi, II, 97; Tirmizî, Cihad, 2.

343 en-Nahl 16/125.

344 el-Furkan, 25/52.

345 Saf Süresi:10-13.

346 Ali imran 169-170.

347 Ali imran 195.

-“O halde, dünya hayatını ahiret hayatı karşılığında satanlar, Allah yolunda çarpışsınlar. Kim Allah yolunda çarpışır sonra öldürülür veya üstün gelirse ona büyük bir ecir vereceğiz. “348

MEHMET ÖZÇELİK

29-06-2014

İHLASIN HAKİKATI

***Hz. Ebu Hüreyre(r.a.) anlatıyor: Hz. Peygamber (asm) “Müflis kimdir, bilir misiniz?” diye sordu. Oradakiler: “Bize göre müflis, parası ve malı olmayan kimse demektir” dediler. Bunun üzerine Hz. Peygamber (asm) şöyle buyurdu: “Asıl müflis, kıyamet günü bir yandan, namazı ile, orucu ve zekâtı ile gelir. Öte yandan, buna hakaret etmiş, ona iftira etmiş, berikinin malını yemiş, şunun kanına girmiş, bunu dövmüş olarak gelir. Bu yüzden, yaptığı iyilik ve sevapları ona, buna dağıtılacaktır. Borcu ödenmeden sevapları biterse, bu defa kendisi onların günahlarını yüklenecek ve sonra da cehenneme atılacaktır.” 349**

-1-İflas kişinin sahip olduğu değerlerini yitirmesi ve bitirmesidir.

Bu maddi birikimler olduğu gibi,manevi birikimlerini de bitirmiş olmasıdır.

Bu dünyaya büyük bir birikim ve sermaye ile gelmiş olan bir insanın,hepsini burada bitirerek,eli boş olarak gitmesidir.

-“ Ey iman edenler! Sizi elem dolu bir azaptan kurtaracak bir ticaret göstereyim mi size?

“Allah’a ve peygamberine inanır, mallarınızla ve canlarınızla Allah yolunda cihat edersiniz. Eğer bilirseniz, bu sizin için çok hayırlıdır.”350

-2-Şunun kanına girmiş,yani kan dökmüş.

Hadiste:”Müslümanın kanı ancak üç şeyden birisi ile helâl olur. Zina eden evli, cana karşılık can, dinini terkeden ve İslâm toplumundan ayrılan kimse."351

---

348 Nisa 74.

349 Müslim, Bir, 59.

350 61 / SAFF – 10-11

351 Buhârî, Diyet, 6; Müslim, Kasâme 25; Ebû Davud, Hudud, I; Tirmîzî, Hudud, 15.

- "Kim bir mümini kasden öldürürse, cezası içinde ebedî kalıcı olmak üzere cehennemdir. Allah ona gazabetmiş ve lânet etmiştir. Ve ona büyük bir azap hazırlamıştır. " 352

-“ Kim bir canı, bir can karşılığında veya yeryüzünde bir fesat çıkarmaktan dolayı olmaksızın, öldürürse, bütün insanları öldürmüş gibi olur."353

- "Biz onda (Tevrat*ta) onların üzerine şunu da yazdık: Cana can, göze göz, buruna burun, kulağa kulak, dişe diş karşılıktır. Sonuç olarak yaralar birbirine kısastır. Fakat kim bu hakkını bağışlarsa, o kendisine keffârettir. Kim Allah'ın indirdiği ile hükmetmezse onlar zalimlerin ta kendileridir."354

-3- "el-Mubîkât: helâk edici" kelimesiyle ifadelendirilerek şöyle buyurulmuştur: "Yedi helâk edici Şeyden kaçının." Bunlar nedir yâ Rasûlallah diye sorulunca: "Allah'a şirk koşmak; sihir yapmak; Allah'ın haram kıldığı halde bir kimseyi haksız yere öldürmek; yetim malı yemek; faiz yemek; düşmana hücum anında harpten kaçmak: namuslu, kendi halinde mümin kadınlara zina iftirası atmaktır" buyurdular. Diğer bir hadiste ise: "Büyük günahlar dokuzdur: Allah'a şirk koşmak; haksız yere adam öldürmek; temiz bir kadına kötülük isnat etmek; zina yapmak; düşmana hücum esnasında firar etmek; sihirbazlık; yetim malı yemek; müslüman ana babaya asî olmak; emredilenleri yapmamak ve yasakları yapmak sûretiyle aileye karşı doğruluğu terketmektir. " Diğer Hadislerde yukarıdaki maddelere faiz yemek, hırsızlık ve şarap içmek de ilâve edilmiştir.355

***-4-İhlasın izahı:Bediüzzaman Hazretlerinin eserlerinden özetlemiş olduğum –Veciz Sözler-adlı eserimden ihlasla ilgili bölümü buraya alıyorum:**

--İHLAS:” Velayet yollarının ve tarîkat şubelerinin en mühim esası, ihlastır. Çünki ihlas ile hafî şirklerden halas olur. İhlası kazanmayan, o yollarda gezemez.”(M.450)

“Medar-ı necat ve halas, yalnız ihlastır. İhlası kazanmak çok mühimdir. Bir zerre ihlaslı amel, batmanlarla hâlis olmayana müreccahtır. İhlası kazandıran harekâtındaki sebebi, sırf bir emr-i İlahî ve neticesi rıza-yı İlahî olduğunu düşünmeli ve vazife-i İlahiyeye karışmamalı. Herşeyde bir ihlas var. Hattâ muhabbetin de ihlas ile bir zerresi, batmanlarla resmî ve ücretli muhabbete tereccuh eder.”(L.133,153,Ms.172)

---

352 en-Nisâ, 4/93.

353 el-Mâide, 5/32.

354 el-Mâide, 5/45.

355 Buhârî, Vasâya 23; Müslim, İman 141-146; Ebû Davûd, Vasâya 10

“Evet ihlas ile kim ne isterse Allah verir.”(L.150)

“Hizmet-i diniyenin mukabilinde dünyada bir şey istenilmemeli ki, ihlas kaçmasın.”(L.150)

“Cenab-ı Hakk'ın rızası ihlas ile kazanılır.”(L.152)

“Eğer ihlas ile, niyet-i sadıka ile o havadaki kelimeler hayatlansalar, lezzetli birer meyve gibi ruhanîlerin kulaklarına girer. Eğer rıza-yı İlahî ve ihlas o havadaki kelimelere hayat vermezse, dinlenilmez; sevab da yalnız ağızdaki kelimeye münhasır kalır. Seslerinin ziyade güzel olmadığından, dinleyenlerin azlığından sıkılan hâfızların kulakları çınlasın!..”(L.152)

“İhlas ve rıza-yı İlahî yolunda zerre, yıldız gibi olur.”(L.156)

“Bu dünyada, hususan uhrevî hizmetlerde en mühim bir esas, en büyük bir kuvvet, en makbul bir şefaatçı, en metin bir nokta-i istinad, en kısa bir tarîk-ı hakikat, en makbul bir dua-yı manevî, en kerametli bir vesile-i makasıd, en yüksek bir haslet, en safi bir ubudiyet: İhlastır.”(L.159)

“Mühim ve büyük bir umûr-u hayriyenin çok muzır manileri olur. Şeytanlar o hizmetin hâdimleriyle çok uğraşır. Bu manilere ve bu şeytanlara karşı, ihlas kuvvetine dayanmak gerektir. İhlası kıracak esbabdan; yılandan, akrepten çekindiğiniz gibi çekininiz.”(L.160)

“Bütün kuvvetinizi ihlasta ve hakta bilmelisiniz. Evet kuvvet haktadır ve ihlastadır. Haksızlar dahi, haksızlıkları içinde gösterdikleri ihlas ve samimiyet yüzünden kuvvet kazanıyorlar.”(L.161)

“İhlası kazanmanın ve muhafaza etmenin en müessir bir sebebi, rabıta-i mevttir. Evet ihlası zedeleyen ve riyaya ve dünyaya sevkeden, tul-i emel olduğu gibi; riyadan nefret veren ve ihlası kazandıran, rabıta-i mevttir.”(L.163)

“Menfaat-ı maddiye cihetinden gelen rekabet, yavaş yavaş ihlası kırar. Hem netice-i hizmeti de zedeler. Hem o maddî menfaati de kaçırır.”(L.164)

“Şimdi terbiye-i İslâmiyeden ve a'mal-i uhreviyeden en kıymetli ve en lüzumlu esas, ihlastır.”(L.201)

“Her amelde bir ihlas ciheti olduğundan, insan hareketinde rıza-yı İlahîyi düşünüp, vazife-i İlahiyeye karışmamasıyla a'lâ-yı illiyyîne çıkacağını yol gösteren mühim bir mes'eledir.”(L.393,Ms.173)

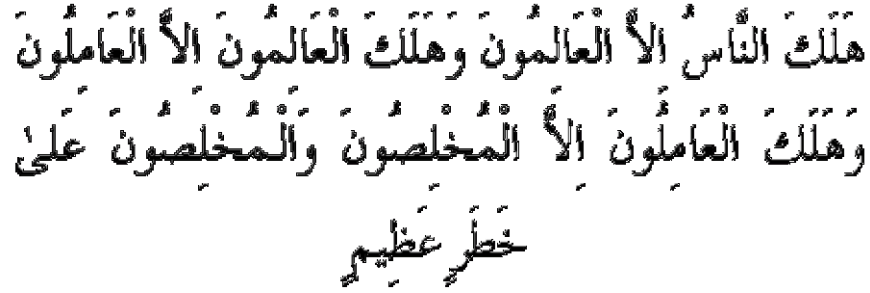

“

“İnsanlar helak oldu alimler müstesna(İnsanlar helak olsada alimler helak olmazlar),alimlerde helak oldu ilmi ile amel edenler müstesna,onlarda helak olsa ihlaslı olanlar müstesna,onlar ise helak olmayıp azim bir tehlike ile karşı karşıyadırlar.”hadîs-i şerifi mucibince, İslâmiyette ihlas en mühim bir esas olduğu...”(L.397,K.K.603)

“Demek şimdi bir ihtiyaç var ki, kader-i İlahî onları bize musallat ediyor. Onlar mevhum bir cem'iyet isnadıyla zulmederler. Kader ise, "neden tam ihlasla, tam bir tesanüdle, tam bir hizbullah olmadınız?" diye bizi onların elleriyle tokatladı, adalet etti.”(Ş.533)

“İbadetin ruhu, ihlastır. İhlas ise, yapılan ibadetin yalnız emredildiği için yapılmasıdır.”(İ.İ.85)

“Necat, halas ancak ihlas iledir.”(Ms.70)

“En az onbeş günde bir defa okunması emir buyurulan Yirmibirinci Lem'a, evrad edinilecek kadar ehemmiyetlidir. Malûmdur ki, kale içinden feth olunur. Bugünkü muvaffakıyete sebeb olan ihlas kalkarsa, maazallah o zaman çok vahim neticeler tevellüd eder.”(B.306,L.148)

“Madem mesleğimiz a'zamî ihlastır; değil benlik, enaniyet, dünya saltanatı da verilse, bâki bir mes'ele-i imaniyeyi o saltanata tercih etmek a'zamî ihlasın iktizasıdır.”(E.II/246)

MEHMET ÖZÇELİK

29-06-2014

CENNET KILIÇLARIN GÖLGESİ ALTINDADIR

*** Abdullah bin Ebi Evfa (Radiyallahu Anh), Ömer bin Ubeydullah’a bir mektup yazdı. O mektubu ben okudum şöyle idi:**

“Rasulullah (Sallallahu Aleyhi ve Sellem) düşmanla karşılaştığı bazı savaşlarında güneş semanın ortasından meyil edene kadar bekledi sonra insanların arasında ayağa kalkıp şöyle buyurdu:

−“Ey insanlar! Düşmanla karşılaşmayı temenni etmeyiniz! Allah’tan afiyet isteyiniz! Ancak düşmanla karşılaştığınız vakit sabrediniz! Bilin ki, cennet kılıçların gölgesi altındadır!”

Sonra Rasulullah (Sallallahu Aleyhi ve Sellem) şöyle buyurdu:

−"Ey bulutları yürüten, ey toplanmış orduları bozguna uğratan Allah'ım! Düşmanları bozguna uğrat, düşmanlara karşı bize yardım et."356

-1- " Allah'ın, kiminizi kiminize üstün kılmaya vesile yaptığı şeyleri (haset ederek) arzu edip durmayın. Erkeklere kazandıklarından bir pay vardır. Kadınlara da kazandıklarından bir pay vardır. Allah'tan, O'nun lütfunu isteyin. Şüphesiz Allah, her şeyi hakkıyla bilendir."357

-Hadiste:" "İman temenni ile değil, fakat o, kalbte yerleşen ve ameli de onu doğruladığı şeydir"

-2- Allah'tan afiyet dileyin.

Allahtan selamet dileyin.Dünya ve ahiret işlerinden eziyet verici ve hoş olmayan şeylere karşı afiyet isteyin.

- Peygamber Efendimiz, Hz. Abbas'a hitap ettiğinde, "Ey Resûlullah'ın amcası" derdi. Hz. Abbas, bu hitaptan çok hoşlanırdı. Sık sık Resûlullah'a gelir, kendisine dua ve ilim öğretmesini isterdi. Resûlullah Efendimiz de ona kısa ve öz dualar öğretir, dünya ve ahirette afiyet dilemesini isterdi.

-3- ***Ey bulutları yürüten..***

Bir yerden bir yere,Bir beldeden bir beldeye gidiş.

-" Görmez misin ki Allah, bulutları sevk eder. Sonra, onları kaynaştırıp üst üste yığar. Nihayet yağmurun, onların arasından yağdığını görürsün. O, gökten, oradaki dağ (gibi bulut)lardan dolu indirir de onu dilediğine isabet ettirir, dilediğinden de geri çevirir. Bu bulutların şimşeğinin parıltısı neredeyse gözleri alacak."358

-4- ***orduları bozguna uğratan Allah'ım!***

-" Mü'minler, düşman birliklerini görünce, "İşte bu, Allah'ın ve Resûlünün bize vaad ettiği şeydir. Allah ve Resûlü doğru söylemişlerdir" dediler. Bu, onların ancak imanlarını ve teslimiyetlerini artırmıştır."359

-Kur'andaki 33.sure olan ahzab suresi; Bu sûrede, müslümanlara karşı savaşmak üzere birleşen Arap kabilelerinden bahsedildiği için, bu isim verilmiştir.

- Rivayete göre, bir takım ileri gelen müşrikler «Uhud» savaşından sonra Medine'ye gelmişler, münafıkların lideri Abdullah b. Übeyy'in evine misafir olmuşlardı. Hz.

---

356 Buhari 2772, Müslim 1742/20

357 4 / NİSÂ – 32.

358 24 / NÛR – 43.

359 33 / AHZÂB – 22.

Peygamber bunlara, kendisiyle görüşmek üzere emân vermişti. Bu görüşme esnasında Resûlullah'a: Sen bizim taptıklarımızı diline dolamaktan vazgeç, «onlar menfaat sağlayabilir, şefâat edebilir» de, biz de seni Rabbinle başbaşa bırakalım, dediler. Orada bulunan müslümanların canları sıkıldı, onları öldürmek istediler. Bunun üzerine, verilmiş olan emânın bozulması konusunda Allah'tan korkmalarını ve kâfirler ile münafıkların sözlerine boyun eğmemelerini, Resûlullah'ın şahsında müminlerden isteyen bu âyet nâzil oldu.

-Allah müşrikleri hezimete uğrattı.Mümin kullarına yardım etti.Dinin bayrağını yükseltti.Küfrü de alçalttı.

-Bu hadiste tıpkı:" Cennet annelerin ayakları altındadır." 360 hadisi gibidir.

Burada istiare-i tasrihiyye vardır.Akıcı bir üsluptan dolayı bütün darbı meselleri cemetmiştir.

Yani mücahid olan kimse cihadı,düşmanla karşılaştığında sabrı,kılıncıyla onlarla çarpışması sebebiyle de cennete girer.

-5-Şerhi:

Allah yolunda cihad,bu dinin bir şiarıdır.

Buradaki cihadın kapsamı geniştir.Sadece kılınca hasredilmemelidir.

Tıpkı eskiden savaş kılınç ile iken,bu gün dijital ortamlarda,elektronik sistemlerle yapılmaktadır.

Aynı mana cihadın sistemiyle de ilgilidir.

Amaç Allahın adının yüceltilmesidir.

Cihadı zamanın muktezası çerçevesinde yapmalıdır.Hakikatları yaymak,tebliğde bulunmak yani öldürerek insanları cehenneme götürmektense,iman kazandırıp cennete götürmek daha evladır.

Düşmanın hile ve oyunlarını boşa çıkarmaktır cihad.

Âyette:" İman edenler, Allah yolunda savaşırlar. İnkâr edenler de tâğût yolunda savaşırlar. O hâlde, siz şeytanın dostlarına karşı savaşın. Şüphesiz şeytanın hilesi zayıftır."361

-Bu zamandaki manevi cihad,eski zamandakine nisbetle farzı ayın olmuştur.

Asıl olan Müslümanların selamet ve afiyetini sağlamaktır.Fitne ve belayı kaldırmaktır.

---

360 Nesâî, Cihad, 6.

361 4 / NİSÂ – 76.

- "Sizden biri bir kötülük gördüğünde, gücü yetiyorsa eliyle düzeltsin. Yetmezse diliyle düzeltsin. Onu da yapamazsa, hiç olmazsa kalbiyle buğz etsin. Fakat bu, imanın en zayıf mertebesidir." 362

Âyetlerde:" Ey iman edenler. Savaş düzeninde iken kâfirlerle karşılaştığınız zaman sakın onlara arkanızı dönmeyin (savaştan kaçmayın).

Savaş taktiği olarak düşmanı vurmak için çekilme, ya da diğer bir birliğe katılmak durumu hariç- böyle bir günde her kim onlara arkasını dönerse mutlaka o, Allah'ın gazabına uğramış olur. Onun varacağı yer de cehennemdir. Ne kötü varılacak yerdir orası!"363

-" Ey iman edenler! (Savaş için) bir toplulukla karşılaştığınız zaman sebat edin ve Allah'ı çok anın ki kurtuluşa eresiniz."364

-" Yoksa siz; Allah, içinizden cihad edenleri (sınayıp) ayırt etmeden ve yine sabredenleri (sınayıp) ayırt etmeden cennete gireceğinizi mi sandınız?"365

-" Onlar, haksız yere, sırf, "Rabbimiz Allah'tır" demelerinden dolayı yurtlarından çıkarılmış kimselerdir. Eğer Allah'ın, insanların bir kısmını bir kısmıyla defetmesi olmasaydı, içlerinde Allah'ın adı çok anılan manastırlar, kiliseler, havralar ve mescitler muhakkak yerle bir edilirdi. Şüphesiz ki Allah, kendi dinine yardım edene mutlaka yardım eder. Şüphesiz ki Allah, çok kuvvetlidir, mutlak güç sahibidir."366

-Ebû Bekir b. Ebî Musa el Eş'arî (r.a.)'den rivâyete göre, şöyle demiştir: Düşmanla karşı karşıya iken babasından işittim şöyle diyordu: Rasûlullah (s.a.v.) şöyle buyurmuştu: "Cennet'in kapıları kılıçların gölgeleri altındadır." Bunun üzerine o toplumun garib görüntülü bir adam: Bunu söylerken Rasûlullah (s.a.v.)'den bizzat sen işittin mi? dedi. Ebû Musa el Eş'arî evet deyince o adam arkadaşları yanına döndü size selam olsun deyip kılıcının kınını kırıp şehîd oluncaya kadar düşmanla çarpıştı." 367

-Savaşta sabır ve zorluklara tahammül gerekir.

-Cennet ancak zorluklar anında sabır göstermektir.

---

362 Tirmizi, Fiten, 11.

363 8 / ENFÂL – 15-16.

364 8 / ENFÂL – 45.

365 3 / ÂLİ İMRÂN – 142.

366 22 / HACC – 40.

367 Buhârî, Cihâd: 22.

-Peygamberimizde Allahdan düşmana karşı kendisini başarılı kılması duasında bulunmuştur.

-6- Abdullah bin Ebi Evfa:

"Künyesi Ebû Muaviye Abdullah b. Ebî Evfa el-Eslemi'dir. Peygamberimizin vefatına kadar Medine'de kalmış, daha sonra Kufe'ye gitmiştir. Kufe'de en son vefat eden sahabe de Abdullah Bin Ebu Evfa'dır Kufe, ashablar arasında yerleşim şehri olma bakımından diğer merkezlere göre daha meşhurdur. Nitekim Hz. Ali de hilafet makamına geçtikten sonra, hükümet merkezini Kufe'ye taşımış, tabir-i caizse, Kufe, tüm faaliyetlerin odağına yerleştirilmiştir. Kufe'ye yerleşen ashablardan bazıları şunlardır: Hz. Ali, Sa'd Bin Ebu Vakkas, Said Bin Zeyd, Abdullah Bin Mes'ud, Selman-ı Farisi, Muğire Bin Şu'be, Ammar Bin Yasir, Huzeyfe Bin Yeman... İmam-ı Azam yani Numan Bin Sabit de Kufe'de doğmuş, sahabelerden dördüyle görüşebilmiştir. Bu sahabelerin içinde Abdullah Bin Ebu Evfa da vardır. Fakat miladi 699 yılında doğan İmam-ı Azam, miladi 705 yılında vefat eden Abdullah Bin Ebu Evfa ile en geç altı yaşındayken görüşmüş olmalıdır. Diğer sahabelerle ise gençlik çağlarında görüşmüştür.

Hayber'in fethi ve Huneyn Savaşı'na katılan Abdullah, 'Beyat-ı Rıdvan'da da bulundu. Ayrıca Peygamber efendimizle yedi ya da altı savaşa katıldığı rivayet edilmektedir.

Babası Ebu Evfa'nın asıl adı Alkame'dir ve o da sahabedir. Oldukça uzun yaşadığı bilinen -yaklaşık 100 yaşında vefat etmiştir- Abdullah Bin Ebu Evfa, hayatının son dönemlerinde gözlerini kaybetmiştir.

Risaleler'de sadece bir yerde geçen bu sahabeden Bediüzzaman Hazretlerinin, 'müteaddid tarikler ve o tarikler başındaki sahabeler'in içinde zikrettiği Abdullah Bin Ebu Evfa'dan, İsmail Bin Ebu Halid, Ebu İshak eş-Şeybani, Amr Bin Mürre gibi raviler hadis rivayet etmişler, bu hadislerden doksan kadarı da günümüze kadar gelmiştir. Ayrıca Buhari'nin rivayetlerinden Abdullah Bin Ebu Evfa'nın sahifeleri olduğu da anlaşılmaktadır."368

MEHMET ÖZÇELİK

29-06-2014

MUHTELİF HADİSLER

İYİ İNSANLARI ZİYARET

-1-Ümmü Eymen, doğumuna tanık olduğu Peygamber Efendimizin (asm) vefatını da gördü. Vefattan sonra günlerce göz yaşı döktü. Hz. Ebu Bekir (ra) ve Hz. Ömer (ra)

368http://www.risaleinurenstitusu.org/index.asp?Section=Enstitu&SubSection=EnstituSayfasi&Date=3/29/2002&TextID=451

ziyaretine giderek; "Resulullah onu nasıl ziyaret ettiyse biz de öyle ziyaret edelim" dediler. Yanına vardıklarında ağlamaya devam ettiğini görünce şaşırdılar. Niçin ağladığını sorup, "Resulullah için Yüce Allah'ın katındaki makamının daha hayırlı olduğunu bilmez misin?" şeklinde ihtarda bulundular. Bunun üzerine, kendisini ağlatan şeyin Peygamber Efendimizin vefatı olmadığını, çünkü her canlının ölümü tadacağını bildiğini, vahyin kesilmesine üzülüp ağladığını bildirdi. Bu cevap orada bulunanları ağlattı.

Peygamber Efendimizin, "annemden sonra annemdir" buyurarak iltifat ettiği ve kendisine olan muhabbetini izhar ettiği Ümmü Eymen, Resulullahın yaşadığını adeta kendisi de yaşamaktaydı. Kendisiyle ağlar ve kendisiyle gülerdi.

Doğumundan vefatına kadar Peygamber Efendimizi yakından bilen ve en iyi tanıyanlardan birisi olan Ümmü Eymen, Resulullah hakkında, Risale-i Nur'da da geçen şu ifadelere yer vermiştir:

"Hiçbir vakit Resul-i Ekrem Aleyhissalâtü Vesselâm açlık ve susuzluktan şikâyet etmedi - ne küçüklüğünde ve ne de büyüklüğünde-" 369

***Ümmü Eymen (r.anha), Medine'deki bir hatırasını şöyle anlatır:**

"Bir gün Yahudi âlimlerinden ikisi yanıma geldi. 'Bize Ahmed'i çıkar.' dediler. Ben de onu dışarı çıkardım, iyice incelediler. Sonra da, 'Bu çocuk, peygamberdir. Burası da onun hicret edeceği yerdir. Bu memlekette büyük savaşlar olacaktır.' dediler."370

-KUR'AN-I DİNLEME

-İbnu Mes'ud (radıyallahu anh) anlatıyor: "Resûlullah (aleyhissalâtu vesselâm) bana:

"Kur'ân'ı bana oku!" dedi. Ben (hayretle):

***"Sana indirilmiş bulunan Kur'ân'ı mı sana okuyayım?"* diye sordum. Bana:**

"Evet, ben onu kendimden başkasından dinlemeyi seviyorum!" dedi. Ben de ona Nisa sûresini okumaya başladım. Ne zaman ki,

***"Her ümmete her şâhid getirdiğimiz ve ey Muhammed, seni de bunlara şâhid getirdiğimiz vakit durumları nasıl olacak?"* mealindeki âyete (41. âyet) geldim.**

"Dur!.." dedi. Durdum ve dönüp Resûlullah (aleyhissalâtu vesselâm)'a baktım. Bir de ne göreyim, iki gözünden de yaşlar akıyordu." 371

---

369 **Mektubat, 2000, s. 178.**

370 **Tabakât, 1: 116.**

ALLAH KORKUSUNDAN AĞLAMA

*** "Allah korkusundan dolayı ağlayan, cehenneme girmez. Tevbe etmeksizin günahta ısrar eden kimse de cennete girmez. Eğer siz, günah işlemeseydiniz, Allah Teâlâ mutlaka günah işleyen bir kavim yaratır, onları affederdi." buyurdu. 372**

- Siz bu söze mi hayret ediyor, gülüyor da ağlamıyorsunuz!"373

- Abdurrahman bin Avf oruçluydu. Yemek getirdiler. Yemeği görünce şöyle dedi: "Benden daha hayırlı olan Mus'ab bin Umeyr şehid olduğunda kefen olarak bir küçük aba/örtüye sarıldı. Başı örtülünce ayakları, ayakları örtülünce de başı açıkta kalıyordu. Benden daha hayırlı olan Hamza da şehid olduğunda böyle olmuştu. Daha sonra servetimiz alabildiğine çoğaldı. İyiliklerimizin karşılığını bu dünyada almaktan ve âhirete bir şey kalmamasından korkarım" dedi ve ağlamaktan yemek yiyemedi.374

"Onlar, Allah'ın ayetlerini duydukları zaman çeneleri üstü yere kapanırlar."375 buyurur. Bir başka yerde ise, "az gülsünler, çok ağlasınlar"376

İSLAM KOLAYLIK DİNİDİR

Ebu Hüreyre (r.a)'den," "Bu din kolaylık dinidir. Kimse takatinin üstünde ibadet yapmaya kalkışırsa, kendisi din karşısında aciz kalır, mağlup olur, Bunun için aşırıya kaçmayınız, dosdoğru yolu tutunuz ve Salih amellerden alacağınız mükâfattan ötürü sevininiz."377

-"Allah sizin için kolaylık ister, Güçlük (zorluk) istemez." 378

"(Allah) din hususunda üzerinize hiçbir zorluk yüklemedi."379

"Allah bir kimseye gücünün yetmeyeceğini teklif etmez."380

---

371 Buharî, Fedâilu'l-Kur'ân 32, 33, 35; Müslim, Musâfirin 247, (700); Tirmizî, Tefsir, Nisa, (3027, 3028); Ebû Davud, İlm 13, (3668.

372 Beyhakî, Terğîb 5/190.

373 53/Necm, 59-60.

374 Buhârî; Hılye, 1/110.

375 İsra, 107.

376 Tevbe, 82.

377 Buhari, İman, 29.

378 Bakara.185.

379 Hac.78.

“Kolaylaştırınız, zorlaştırmayınız. Müjdeleyiniz, nefret ettirmeyiniz.” 381

“Dinde aşırılıktan sakının, Çünkü sizden öncekileri ancak aşırılık helak etti.”382

Hz. Ayşe (r.a)’den rivayetle, Hz. Peygamber (sav) şöyle buyurmuşlardır: “…Güç yetirebileceğiniz işleri yapın. Vallahi siz ibadet yapmaktan bıkarsınız da Allah size mükâfat vermekten bıkmaz!” 383

ALLAHA DAVET

"Kim bir hidayete çağırırsa, kendisine uyanların ecri kadar, onların ecrinden hiçbir şey eksilmeksizin ecir alır. Kim de bir dalâlete davet ederse, dalâlete gidenlerin günahı gibi, onların günahlarından hiç eksilmeksi-zin günah alır."384

-“ Ey iman edenler! Eğer siz Allah’a yardım ederseniz (emrini tutar, dinini uygularsanız), O da size yardım eder ve ayaklarınızı sağlam bastırır.”385

-Hadiste:” Kim ona dayanarak konuşursa doğruyu söyler. Kim onunla amel ederse ecir alır. Kim onunla hükmederse âdil olur. Kim ona çağırırsa hidâyet bulur."

EMRİ BİL MARUF

*** Resulullah (s.a.v.)'ın şöyle buyurduğu rivayet edilir: "İsrail oğulları günaha dalınca alimleri onları nehyettiler; fakat, onlar dinlemediler.**

Alimler de onlarla düşüp kalktılar ve yiyip içtiler. Allah da bazısının kalbini bazısına çarptı. Davut'un, Süleyman'ın ve Meryem oğlu İsa'nın dilinden onlara lanet etti. Sonra Resulullah oturup şöyle dedi-: `Hayır. Nefsim elinde olana yemin ederim ki; siz onları hakka döndürünceye kadar uğraşırsınız' Yani şefkat gösterip çevirirsiniz."386

-" İçinizden, insanları hayra çağıracak iyiliği emredip kötülükten alıkoyacak bir topluluk bulunsun..."387

---

380 Bakara.286.

381 Buhari, İlim, 7.

382 İbn Mace Menasik,63; Nesai, Menasiku’l-Hac,217.

383 Buharı, İman, 32, Müslim, Misafirin, 221.

384 Buhârî, Müslim, Ebû Dâvud ve Tirmİzî.

385 47 / MUHAMMED – 7.

386 Ebu Davud ve Tirmizi

387 Al-i İmran Sûresi,104.

-Hadiste: "Nefsim elinde olan Allah'a yemin ederim ki, ya iyiliği emreder kötülüğe engel olursunuz, ya da, Allah, yakında umumi bir bela verir. O zaman dua edersiniz, fakat duanız kabul olmaz."388

- "Rabbinin yoluna hikmetle ve güzel öğütle davet et ve onlarla en güzel bir şekilde mücadele et" 389

- "Ben İlahım" diyen Firavun'a, hakkı anlatmak için giden Hz.Musa ve Harun'a Cenab-ı Hakk'ın "Ona kavl-i leyyinle (yumuşak bir dille) anlatın. Olur ki, öğüt alır veya korkar" 390

- "(Lokman oğluna nasihat ederken dedi ki): Evlâdım, namazı hakkıyla ifa et, iyiliği yay, kötülüğü de önlemeye çalış ve başına gelen sıkıntılara sabret. Çünkü bunlar azim ve kararlılık gerektiren işlerdendir."391

ZALİMİ CEZALANDIRMA

*** Enes (r.a.)'den rivâyete göre, Rasûlullah (s.a.v.) şöyle buyurdu: "Kardeşin zâlim de olsa mazlumda olsa ona yardım et. Bunun üzerine biz Ey Allah'ın Rasûlü! Mazluma yardım etmeyi bildik ama zâlime niçin ve nasıl yardım edeceğiz? Buyurdular ki: Ona zulümden el çektirirsin ona yapacağın yardım işte budur."392**

-" Ey iman edenler! Siz kendinizi düzeltin. Siz doğru yolda olursanız, yoldan sapan kimse size zarar veremez. Hepinizin dönüşü Allah'adır. O zaman Allah, size yaptıklarınızı haber verecektir."393

- "Zalimlere yanaşmayın (meyletmeyin),yoksa size ateş dokunur. Sizin Allah´tan başka veliniz (dost ve yardımcınız)yoktur. Sonra (O´ndan da) yardım görmezsiniz."394

- Hz. Ali (ra) bir hutbesinde şunları söylemiştir:
"Ey insanlar! Sizden önceki ümmetler,günah işlerlerken âlimlerinin onları bu işten menetmeye çalışmamaları yüzünden helak olmuşlardır.
Onlar günahlara dalıp âlimleri de "Sakın bunları yapmayın! Allah'ın haram kıldığını işlemeyin"demedikleri için cezaları kendilerini çepeçevre kuşatarak helak edip onları dünya yüzünden silmiştir.

---

388 Tirmizi, Fiten, 9.

389 Nahl Sûresi,125.

390 **Taha Sûresi,43-44.**

391 Lokman, 31/17.

392 Ebû Dâvûd, Melahım: 17; Buhârî, Mezâlim: 4.

393 5 / MÂİDE – 105.

394 Hûd, 11/113.

O halde onların başına gelenler sizin başınıza da gelmezden önce iyiliği emredip kötülükten menetme görevinizi hakkıyla yerine getiriniz. Hem şunu da biliniz ki emri bi'l- ma'ruf ve nehy-i ani'lmünker ne insanın herhangi bir rızkını keser ve ne de ecelini yaklaştırır."

- "İnsanlar zalimi görüp de elini (zulümden alıkoymayacak olurlarsa), aradan fazla zaman geçmeden, Allah'ın onlara genel bir azap göndermesi yakındır."395

İNSANLARIN ARASINI ISLAH ETME

"Eğer müminlerden iki topluluk birbirleriyle savaşırlarsa aralarını düzeltiniz; eğer biri diğeri üzerine saldırırsa, saldıranlarla Allah'ın buyruğuna dönünceye kadar savaşınız; eğer dönerlerse aralarını adaletle bulunuz, adil davranınız, şüphesiz Allah adil davrananları sever.

Mü'minler ancak kardeştirler. Öyleyse kardeşlerinizin arasını düzeltin. Allah'a karşı gelmekten sakının ki size merhamet edilsin."396

- Ebud Derda ra şöyle demiştir: Resulallah asv: "Dikkat ediniz! Derecesi, oruçtan, namazdan ve sadakadan daha üstün bir şeyi size haber vereyim mi?" dedi. Orada bulunanlar "Evet Ya Resulallah!" dediler." Resulallah asv'da şöyle buyurdu: "İnsanların arasını ıslah etmek, düzeltmektir. İnsanların arasının fesada uğraması, bozulması, işte o tıraş edicidir. Ben size demiyorum ki, saçı tıraş edicidir. O dini tıraş edicidir" 397

KABİR KARANLIĞI

Ebu Hüreyre (radıyallahu anh) anlatıyor: "Siyahi bir kadın -veya bir genç- mescidin kayyumluk hizmetini yürütüyor (süpürüp temizliyor)du. Resulullah (aleyhissalâtu vesselâm) bir ara onu göremez oldu. "Kadın -veya genç- hakkında (ne oldu?" diye) bilgi sordu. "O öldü!" dediler. Bunun üzerine "Bana niye haber vermediniz?" buyurdular. Ashab sanki kadıncağızın -veya gencin- ölümünü (mühim addetmeyip) küçümsemişlerdi. Aleyhissalâtu vesselâm: "Kabrini bana gösterin!" diye emrettiler. Kabir gösterildi. Resul-i Ekrem kadının kabri üzerine cenaze namazı kıldı. Sonra: "Bu kabirler, sâhiplerine karanlıkla doludur. Allah, onlar için kıldığınız namazla kabirleri onlara aydınlatır" buyurdular."

-" Kabirlerde bulunanların diriltilip dışarı atıldığını düşünmez mi? Ve kalplerde gizlenenler ortaya konduğu zaman , Şüphesiz Rableri o gün onlardan tamamıyla haberdardır."398

---

395 Tirmizî, Fiten 8. Tefsir 5/17. Ebu Davud, Melâhim 17. İbni Mace, Fiten 20. Müsned, 1/25.)

396 **Hucurat, 9-10.**

397 **Tirmizi, Kitabu Sıfatıl Kıyamet, Bab, 56, hn: 2509 / Ahmed, c, 6, s, 444.**

398 100 / ÂDİYÂT – 9-11

-“ Allah’ın onları hep birden diriltip yaptıklarını kendilerine haber vereceği günü hatırla. Allah onları sayıp zaptetmiş, onlarsa bunları unutmuşlardır. Allah, her şeye şahittir.”399

-“ Sanki etrafa yayılmış çekirge sürüsü gibi bakışları perişan (utançtan yere bakar) bir halde kabirlerden çıkarlar.”400

-“ Ölüden diriyi, diriden de ölüyü O çıkarıyor; yeryüzünü ölümünün ardından O canlandırıyor. İşte siz de (kabirlerinizden) böyle çıkarılacaksınız.”401

-“ Çokluk kuruntusu sizi o derece oyaladı ki, Nihayet kabirleri ziyaret ettiniz.”402

-“ Nihayet Sûr'a üfürülecek. Bir de bakarsın ki onlar kabirlerinden kalkıp koşarak Rablerine giderler.”403

-“ "Size, öldüğünüz, toprak ve kemik yığını haline geldiğinizde, mutlak surette sizin (kabirden) çıkarılacağınızı mı vâdediyor?"404

-“ (Öyle bir) ateş ki, onlar sabah akşam ona sunulurlar. Kıyametin kopacağı günde de, “Firavun ailesini azabın en şiddetlisine sokun” denilecektir.”405

NOT:Bu vaazları hazırlardan Sabuni-nin Arapça olan eseri –Min Künuzüs Sünne- adlı eserinden yararlanılmıştır.

MEHMET ÖZÇELİK

29-06-2014

www.tesbitler.com

www.mehmetözçelik.com

---

399 58 / MUCÂDELE – 6.

400 Kamer / 7.

401 Rum / 19.

402 Tekasür / 1-2.

403 Yasin / 51.

404 Müminun / 35.

405 40 / MU'MİN – 46.